

Giới thiệu *Bố Em Sẽ Nuôi Anh*

Thể loại: Sủng, sủng đồ luyện

Nhân vật chính: Vũ Dĩ Phàm, Hoa Kỳ Tâm

Hoa Kỳ Tâm vì thành tích học tập không được tốt, tính tình lại quậy phá nên bố cô đã đưa cô đến trường mà bố cô làm hiệu trưởng theo học.

Cũng chính tại ngôi trường này mà cô đã gặp được anh, người mà cô sẵn sàng hi sinh tất cả để ở bên.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thầy giáo thật quyến rũ

"Ê, thấy con nhỏ đó không này? Nghe nói là con gái hiệu trưởng đây!"

"Nghe nói nó học dốt lắm, nhờ bố là hiệu trưởng nên mới được vào học trường này!"

"Con nhỏ đó xấu xược lắm, mới vào học mà chẳng coi ai ra gì hết!"

Đám học sinh túm năm tụm ba, xì xào bàn tán về Hoa Kỳ Tâm.

Hoa Kỳ Tâm nghe rõ mồn một những lời nói không thiện ý về mình, nhưng cô không thèm để ý. Những lời này, ngày nào cô cũng nghe như com bữa.

Thành tích học của cô không tốt lắm, tính tình lại ngỗ ngược bất cần, nên bố cô – hiệu trưởng Hoa mới bắt buộc phải tống cô vào trường này học để ông tiện giám sát.

Nếu không phải trường này có nhiều trai đẹp, thì còn lâu cô mới chịu vào đây học.

Ví dụ như cái anh thầy giáo chủ nhiệm lớp cô chẳng hạn.

Buổi học đầu tiên.

Thầy giáo bước vào lớp.

"Woa, thầy giáo đẹp trai quá!"

Cô hét toáng lên trước sự ngỡ ngàng của cả lớp.

"Con nhỏ đó bị điên hả? Nó không biết thầy chủ nhiệm khó tính lắm sao?"

"Suyt, nó là học sinh mới! Con thầy hiệu trưởng đây!"

"Cả lớp trật tự!" – Giọng nói uy quyền của anh vang lên.

"Em nào vừa mới hét toáng lên trong lớp đó?"

Ba mươi chín nhân hai là bảy mươi tám con mắt đổ dồn về phía cô.

"Là em sao? Em là học sinh mới phải không?"

Anh nghiêm túc hỏi, không hề biết khuôn mặt và khí chất của mình đang làm tan nát con tim ai đó.

"..."

"Em kia! Tôi hỏi sao không trả lời?"

Anh nghiêm mặt bước gần hơn về phía cô.

"Hự, thầy giáo, thầy dùng loại nước hoa gì vậy? Thật quyến rũ, hự hự..."

Anh đen mặt. Mặc dù có rất nhiều nữ sinh khen anh đẹp trai, nhưng chưa có ai dám khen anh quyến rũ như cô học trò này cả.

"Em tên gì?" – Anh nghiêng răng nói từng chữ.

"Em là Hoa Kỳ Tâm! Còn thầy tên là gì?"

Cả lớp nín thở, còn anh thì đen mặt. Cô học trò này mặt dày không phải ở mức bình thường.

"Tôi là Vũ Di Phạm. Mời em xuống kia đứng xó."

Anh từ tốn nói.

"Hả? Sao em lại phải đứng xó chứ?"

"Em gây ồn trong lớp và vô lễ với giáo viên."

"Em không vô lễ! Em xem thầy như bảo bối mà nâng niu mà..."

Cả lớp tròn tròn mắt nhìn nhau, cúi mặt xuống bàn cười muốn rụng răng.

Anh vừa tức vừa ngượng, đập bàn đánh rầm một cái.

"Còn dám nói không vô lễ? Em viết ngay một bản kiểm điểm, xin chữ kí phụ huynh, hôm sau nộp cho tôi!"

"..."

"Mời cả phụ huynh đến gặp tôi nữa!" – Anh tức điên lên, chưa bao giờ anh thấy xấu hổ như thế này.

"Thầy lên phòng hiệu trưởng mà gặp!"

Cô chóng mặt cãi lại.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thầy giáo đến nhà

"Em vừa nói gì? Nhắc lại xem nào!"

Anh nghiêm mặt nhìn cô.

"Em nói thầy lên phòng hiệu trưởng mà gặp bố em!"

"Em là con gái hiệu trưởng Hoa? Con gái thầy hiệu trưởng mà hỗn láo thế này à?"

Anh gần như là quát lên khiến cả lớp sợ run.

Cô cúi mặt không đáp, hic, vừa rồi đúng là mình hỗn láo với anh ấy, nhầm, với thầy giáo.

Anh nổi giận lôi đình, túm cổ cô lôi lên phòng hiệu trưởng.

...

Phòng hiệu trưởng.

"Bố ơi..."

Hoa Kỳ Tâm mếu máo rất đáng thương.

Hiệu trưởng Hoa Kỳ Chí vô cùng khó xử, một bên là con gái yêu, một bên là hậu bối mà ông rất yêu quý.

"Kỳ Tâm, ở trường không nên xưng hô bố con như vậy. Thầy giáo Vũ, Kỳ Tâm làm sai, cậu cứ theo quy định mà xử lí."

"Vâng thưa hiệu trưởng."

"Huhu bố ơi...bố hết thương con rồi à...huhu..."

...

Hôm sau.

"Hoa Kỳ Tâm không đến lớp sao?"

Anh nhắn mày, cô nhóc này lại định giờ trò gì nữa đây?

"Dạ...giấy phép của bạn ấy đây ạ..." – Lớp trưởng dè dặt nói.

"Bị ốm liệt giường sao?"

Không phải hôm qua còn hùng hồn khen anh quyến rũ sao? Hôm nay lại lăn ra ốm liệt giường?

...

Tại căn biệt thự xa hoa của Hoa gia.

"Ôi, là thầy giáo của Kỳ Tâm sao? Sáng nay con bé kêu mệt không thể đến lớp được, tôi rất lo lắng..."

Mẹ của Hoa Kỳ Tâm niềm nở nói.

"Tôi có thể lên thăm em Kỳ Tâm được không?"

"Được chứ được chứ, nhờ thầy để ý nhiều đến nó, con bé này học hành chênh mảng lắm..."

"Vâng, tôi sẽ cố gắng."

...

Cốc cốc.

"Kỳ Tâm, tôi là thầy chủ nhiệm Vũ đây."

"Hả? Là thầy sao??"

Cô ào ra như một con sóc, kéo tay anh vào phòng.

"Em bị ốm liệt giường đây à?"

Anh trầm giọng hỏi, biết ngay là cô nhóc này lại giả vờ mà.

"Em bị ốm thật mà, vừa nhìn thấy thầy là em khỏi!"

"Hừ! Nói tóm lại là ngày mai em có thể đi học được chứ?"

"Tất nhiên rồi! Nhưng mà bài học hôm nay khó quá à..."

"Tôi sẽ giảng cho em."

Ánh mắt cô sáng rực lên như hai cái đèn ô tô.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thầy giáo nổi giận

"Mệnh đề là câu khẳng định có thể xác định được tính đúng hay sai của nó. Một mệnh đề không thể vừa đúng, vừa sai..."

"Khò..."

"Hoa Kỳ Tâm! Em dậy ngay cho tôi!"

Anh cầm cây bút gỗ mạnh vào trán cô.

"Thầy Vũ! Sao thầy đẹp trai mà giảng bài chán quá vậy?"

Cô vừa che miệng ngáp vừa phồng miệng cầu nhàu.

"Đừng lí do lí trầu! Do em không tập trung thôi!"

"Dạ, là em sai, xin lỗi thầy giáo, thầy giảng tiếp đi nha!"

Cô lập tức đổi giọng, cúi mặt cười gian.

"E hèm...chúng ta tiếp tục..."

"Đẹp trai quá..."

"Phù định của một mệnh đề...blabla..."

Cô nuốt nước miếng đánh ực một cái. Má ơi, anh ấy, nhầm, thầy ấy có họ hàng với Dương Dương đúng không? Góc nghiêng thần thánh này làm con tim cô nổ tung mất...

Tách tách tách tách tách...

Cô rút điện thoại ra, xoay đủ mọi góc cạnh, chụp một lèo mấy chục cái.

Pập! Anh tóm lấy tay cô, nhếch môi nói:

"Chắc, điện thoại hịn đấy, thật đáng tiếc lại phải tịch thu!"

"Ồi đừng mà...trả cho em đi thầy giáo đẹp trai..."

"Hừ! Muốn trả sao? Lấy ví dụ một mệnh đề cho tôi!"

Cô vắt óc suy nghĩ:

"Em thích thầy."

"Hà...à...khụ...lấy ví dụ khác đi!"

"Đúng rồi mà! Thầy phải tôn trọng ý kiến của em chứ!"

Anh hít sâu một hơi, phải bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh! Mình không thể rơi vào bẫy của cô nhóc này được!

"Mệnh đề phủ định."

"Em không thích thầy."

"Mệnh đề đảo."

"Thầy sẽ thích lại em"

"Em tào lao vừa thôi!"

Anh tức nổ đom đóm mắt, bất chấp hình tượng mà hét ầm lên.

"Bình tĩnh đi, thầy giáo! Em hỏi này, thầy năm nay bao nhiêu tuổi rồi?"

"Hừ? Hai mươi ba tuổi."

Anh thận trọng trả lời, nói chuyện với cô nhóc này phải thật cẩn thận, sai một li là đi cả một vòng trái đất chứ không phải chỉ là một dặm đâu.

"Ồi, thật sao? Vậy là ông trời an bài cả rồi. Năm nay em mười bảy tuổi, năm năm nữa là học xong đại học, còn thầy hai mươi tám tuổi, sự nghiệp ổn định vững chắc rồi. Chúng ta sẽ hẹn hò, tìm hiểu rồi tiến tới hôn nhân..."

"Đủ rồi! Hoa Kỳ Tâm, em liệu mà học hành cho cẩn thận! Ngày mai sẽ có bài kiểm tra đấy!"

Đầu anh bốc khói ngùn ngụt, giận dữ bước nhanh ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Làm bài kiểm tra

Hôm nay có bài kiểm tra đại số.

Là về cái chương mệnh đề gì đó.

Hoa Kỳ Tâm ghét nhất là môn toán, nhưng hôm nay cô lại phá lệ chăm chỉ đột xuất, cả giờ ra chơi đều cúi mũi vào học toán.

Haizz, ai bảo thầy Vũ dạy môn toán làm gì. Thân là vợ tương lai của thầy ấy, cô không thể nào dốt toán được.

Nhưng có một sự thật không thể chối cãi, đó là cô học mãi mà vẫn không vào đầu chút nào cả.

Sắp vào lớp rồi! Làm sao đây?

"Kỳ Tâm! Đừng lo lắng, tớ sẽ giúp cậu!"

Cậu bạn bàn trên đột nhiên quay xuống, nở nụ cười thân thiện với cô.

Cô từng người giầy lát rồi cũng ngoác miệng ra cười:

"Tốt quá, cảm ơn cậu nhiều, Sâm Phong!"

Nụ cười tỏa nắng của Kỳ Tâm làm tim Sâm Phong đập lỡ một nhịp. Cậu vội quay lên, hai tai đỏ bừng.

Hoa Kỳ Tâm hí hửng ném vù quyển sách đi, thật là thoải mái quá! Sâm Phong học giỏi nhất lớp, lần này cô không cần phải lo lắng gì nữa!

Trống vào lớp. Vũ Dĩ Phàm với khuôn mặt không biểu cảm bước vào.

"Ai dám hó hé, không cần nói nhiều, 0 điểm!"

Cả lớp im thin thít, một vài người còn lấy khăn giấy chấm chấm mồ hôi cho đỡ căng thẳng. Duy chỉ có hai kẻ vẫn ung dung bình tĩnh, một là Sâm Phong đã nắm chắc bài học, hai là kẻ không biết trời cao đất dày là gì, Hoa Kỳ Tâm.

Cô cảm thấy ánh mắt của anh lúc phát đề cho cô như muốn đông lạnh cô luôn vậy.

"Sâm Phong à, cậu đề số mấy vậy?"

Cô phát tín hiệu cầu cứu.

Sâm Phong còn chưa kịp trả lời, một giọng nói lạnh lùng đã truyền đến tai cô:

"Đề số 2."

"À...đề số 2 hả...Oái! Sao lại là thầy?"

Cô giật nảy mình khi phát hiện người vừa trả lời cô không phải là Sâm Phong như cô hằng mơ ước, mà là ông thầy giáo tai quái của cô.

"Thầy Vũ..." – Cô cười hi hi – "Đừng nhìn em như vậy...Thầy làm em phân tâm quá à..."

"Lên bàn giáo viên ngồi làm bài cho tôi."

Anh tuyên bố một câu động trời, ánh mắt nguy hiểm nhìn cô chằm chằm.

"Há??"

"Tôi cho em mười giây."

"Không được đâu...huhu..."

"Mười...chín...tám..."

"Em lên em lên..."

Rốt cuộc cô vẫn phải đầu hàng, ai bảo thầy ấy càng tức giận thì trông càng đẹp trai chứ...

Cô còn đang suy nghĩ vơ vẩn thì anh đã lấy một chiếc ghế từ cuối lớp đặt bên cạnh chỗ cô đang ngồi, thân nhiên ngồi xuống, nở một nụ cười không thể đáng ghét hơn:

"Nhìn cái gì? Không thấy tôi đang tiếp thêm động lực làm bài cho em sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Ghen

Cô méo mặt, thầy mau biến đi chỗ khác đi! Đằng này lại ngồi ỳ ra đây, vừa nhìn cô chăm chăm làm cô không hó hê được gì, vừa dùng mỹ nam kế dụ cô phân tâm không làm được bài nữa chứ.

Cô ném cho Sâm Phong một ánh mắt đáng thương.

Sâm Phong ở phía dưới, thấy cô như vậy cũng cực kì đau lòng. Cũng may là Kỳ Tâm cùng đề với cậu...

"A, C, B, A, D,..."

Sâm Phong hết dùng khẩu hình lại đến dùng tay ra hiệu, Kỳ Tâm ở trên hơn hờ khoanh đáp án lia lịa.

"Muốn 0 điểm đúng không?"

Anh cắt giọng lạnh lùng, đưa tay nhéo tai cô làm cô kêu oai oái.

"Á...đau quá đi..."

Anh giật mình, vội rút tay lại. Trước giờ anh chưa từng nhéo tai nữ sinh bao giờ. Hôm nay tự nhiên mình bị gì vậy không biết?

"Khụ...xin lỗi em..."

Cô chớp chớp mắt, thầy ấy vừa mới xin lỗi cô sao?

"Thầy Vũ, thầy thật quá đáng...đau như thế này làm sao em làm bài được...huhu..."

Cô ra sức nhăn nhó rên rỉ, làm như mình sắp chết đến nơi.

Anh nhúc nhủ, cô nhóc này đúng là có năng khiếu đòi nợ mà!

Anh cẩn thận liếc xuống lớp một lượt, rồi mới cúi đầu nói nhỏ vào tai cô:

"Tôi cộng cho em 1 điểm, em làm ơn vắn nhỏ volum lại..."

Cô mừng hóm, cũng bắt chước nói nhỏ vào tai anh:

"1 điểm chưa đủ đâu thầy giáo kính mến..."

"Hừ! 2 điểm, vậy đã được chưa?"

Anh tức xộc máu lên não nhưng vẫn phải nhún nhường thỏa hiệp.

"Được rồi! Thầy thật đáng yêu!"

Cô cười tít mắt, cúi đầu làm bài. Từ nãy đến giờ Sâm Phong đọc cho cô gần hết bài rồi, chỗ còn lại cứ khoanh bừa cho xong!

...

Hết giờ, cả lớp nộp bài, cô lui thủ về chỗ trước cái lờm cháy mắt của anh.

Sâm Phong vội lao ra, sốt sắng hỏi:

"Kỳ Tâm, cậu ổn chứ? Tai còn đau không?"

Cậu thương tiếc đưa tay xoa xoa tai cô.

"Cậu làm gì đó??"

"Cậu làm gì đó??"

Hai tiếng hét đồng thanh vang lên từ hai cái miệng công suất lớn.

Sâm Phong ngơ ngác nhìn, một bên là Kỳ Tâm với vẻ mặt khó chịu, một bên là thầy Vũ với vẻ mặt...giết người.

"Ha...hai người...làm sao vậy..."

Kỳ Tâm chu miệng đáp:

"Không cho phép cậu sờ vào tai tớ, tớ...rất nhột..."

"À...ừ...tớ xin lỗi..."

Sâm Phong cười ngây ngô, may quá, cậu chỉ sợ Kỳ Tâm giận cậu thôi.

Vũ Dĩ Phàm cũng trừng mắt nói:

"Không cho phép cậu sờ vào tai các bạn nữ!"

Nói rồi hăm hăm bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tình địch xuất hiện

Kỳ Tâm vừa chuyển đến đã nhanh chóng chiếm được cảm tình của hầu hết mọi người.

Nhất là hội học sinh cá biệt, lại càng yêu quý cô. Có trò gì đều lôi cô đi quậy cùng, làm gì có ai dám bắt bẻ con thầy hiệu trưởng chứ, đúng không?

Không, sai rồi, vẫn còn có một người, chính là thầy Vũ Dĩ Phàm, soái ca trong lòng mọi nữ sinh.

"Kỳ Tâm đi học muộn, phạt lau nhà vệ sinh."

"Kỳ Tâm mất trật tự trong giờ, phạt đứng xó."

"Kỳ Tâm không học bài cũ, phạt chạy mười vòng quanh sân trường."

"Kỳ Tâm bôi phấn vào ghế của thầy Vũ, phạt xách cặp cho thầy một tuần."

"Kỳ Tâm..."

"Kỳ Tâm..."

Sở theo dõi ghi chi chút lỗi lớn lỗi bé của cô, toàn là những tội danh mà anh mới chế.

Cô chịu đựng như vậy là quá đủ rồi!

Thầy ấy tuy đẹp trai nhưng thật là đáng ghét, ý mình có chút nhan sắc, suốt ngày bắt nạt cô.

"Kỳ Tâm, nhanh lên, em lè mề quá!"

"..."

"Đừng kéo lê cái cặp của tôi như thế, nếu không tôi sẽ tăng lên hai tuần đấy."

Anh lớn tiếng giáo huấn cô, trong lòng cười thầm. Cả tuần nay, ngày nào anh cũng bỏ thêm mấy quyển sách chuyên ngành dày cộp vào cặp, bắt cô xách đi xách lại. Một phần là do đích thân hiệu trưởng Hoa nhờ anh rèn giữa Kỳ Tâm, một phần là xuất phát từ mối thù riêng nữa...

Một đám học sinh đi qua tro mắt nhìn, nhô to nghị luận.

"Chuyện gì thế nhỉ?"

"Đó là Hoa Kỳ Tâm, chắc là lại gây chuyện nên bị phạt đó..."

Kỳ Tâm tức sôi máu, quăng cái cặp đánh rầm một cái.

"Em không phải osin, nếu thầy cần, em sẽ thuê hộ thầy một người!"

Rồi cô quay người đi thẳng.

Anh ngơ ngác nhìn cô đi, một lúc sau mới định thần lại, ném cho đám học sinh dám chọc Kỳ Tâm tức giận kia một cái nhìn sắc lém. Họ bị anh nhìn cho sợ khiếp vía, co giò chạy thực mạng.

Anh vội đuổi theo cô.

"Kỳ Tâm! Em đứng lại đã, tôi sẽ không phạt..."

Anh đứng sựng lại vì nhìn thấy Sâm Phong từ đâu sốt sắng chạy đến, bộ dạng của cậu ta có vẻ rất lo lắng quan tâm đến Kỳ Tâm.

"Kỳ Tâm, có chuyện gì, có ai bắt nạt cậu hả? Nói đi, tớ sẽ đánh cho thẳng đó một trận!"

"Là thầy Vũ..."

Kỳ Tâm òa lên khóc lớn.

Sâm Phong ngạc nhiên há hốc miệng. Thầy Vũ sao? Cậu sẽ đi đánh cho thầy Vũ một trận sao??

"Không sao không sao, cậu đừng quan tâm tới thầy ấy nữa là được..."

"Tớ ghét thầy ấy...huhu...cả tuần này tớ phải đi lao động khổ sai...huhu...sái cả khớp vai rồi đây này..."

Sâm Phong rất biết tranh thủ cơ hội, nhanh tay bóp bóp vai cho Kỳ Tâm, kiên nhẫn nghe cô kể hết, vắt hết vốn từ ra để an ủi cô.

Kỳ Tâm khóc chán lại cười, Sâm Phong thật tốt!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tập kịch

Anh im lặng, đôi mắt âm trầm nhìn về phía Kỳ Tâm và Sâm Phong đang cười nói vui vẻ với nhau.

Vui quá nhỉ!

Tí tuổi đầu đã bày đặt yêu với chà đương! Hồng hết cả một thế hệ! Anh sẽ chống mắt lên xem hai đứa nó được bao lâu!

Trong buổi họp hội đồng.

"Cái gì? Thầy Vũ, cậu muốn tổ chức một buổi ngoại khóa về tình yêu tuổi học trò sao?"

Hiệu trưởng Hoa ngạc nhiên hỏi.

"Đúng vậy, gần đây tình trạng học sinh yêu sớm xuất hiện ngày càng nhiều. Tôi thấy việc giáo dục tư tưởng cho các em là rất cần thiết."

Vũ Dĩ Phàm đồng dạc phát biểu.

"Phải đó, tôi ủng hộ ý kiến của thầy Vũ."

"Tôi ủng hộ, bọn nhỏ bây giờ suốt ngày chỉ biết yêu đương nhăng nhít thôi..."

"Tôi cũng ủng hộ..."

Các giáo viên khác đều ủng hộ nhiệt tình.

"Nếu mọi người đều đồng ý, vậy thì cứ làm như thầy Vũ nói đi."

Hiệu trưởng Hoa liếc nhìn Vũ Dĩ Phàm một cái, cuối cùng vẫn đồng ý.

...

Giờ sinh hoạt.

Anh tuân một tràng thao thao bất tuyệt về kế hoạch tổ chức buổi ngoại khóa.

Giọng nói trầm ấm êm tai, hùng hồn khí thế, chỉ tiếc là không ai thèm nghe.

Nhất là cái cô nhóc Kỳ Tâm kia, đã không chú ý nghe, còn ngang nhiên đeo tai nghe nghe nhạc trong lớp. Càng tức hơn là khi cô ngẩng lên chạm phải ánh mắt của anh, thì lại hất mặt ngoảnh đi chỗ khác nữa chứ.

Không lẽ cô ngốc này vẫn còn giận anh vụ xách cặp sao?

Nghĩ đến đây, anh đột nhiên thấy hối hận vì hành vi có phần quá đáng của mình. Anh nở một nụ cười hiền lành hiếm có với cô.

Kỳ Tâm khịt mũi khinh thường, lại là mỹ nam kế, đúng là đồ đáng ghét.

Cô cũng có mỹ nhân kế của cô.

Lạnh lùng hất tóc ra sau lưng một cách sang chảnh, cô khêu khêu lưng Sâm Phong, nhờ cậu giảng hộ mấy bài toán.

Kỳ Tâm đâu ngờ cái mỹ nhân kế kia của cô không chỉ thành công thu hút ai đó, mà còn kèm theo tác dụng phụ, thổi bùng ngọn lửa ghen tức của anh.

Anh nhìn hành động thân thiết của Kỳ Tâm và Sâm Phong dưới lớp, sắc mặt đen thui như đáy nồi, sẵn giọng nói:

"Thầy muốn tổ chức một vở kịch về đề tài tình yêu tuổi học trò, có em nào cảm thấy mình có thể tham gia không?"

"Nếu không có ai xung phong, thầy sẽ cử bạn Kỳ Tâm và bạn Sâm Phong tham gia nhé, hai bạn rất có tố chất."

Cả lớp mắt tròn mắt dẹt nhìn nhau, thầy giáo bị cái gì vậy, tự dưng ăn nói nhỏ nhẹ dịu dàng, nổi hết cả da gà.

"Kỳ Tâm, Sâm Phong, hai em thấy sao?"

Kỳ Tâm thờ ơ ném cho anh một câu:

"Sao cũng được!"

Sâm Phong đỏ mặt, nếu Kỳ Tâm tham gia thì cậu cũng tham gia, cậu lắp bắp:

"Em...à...em sẽ tham gia..."

Vũ Dĩ Phàm cười gian, từ tốn nói:

"Tốt, vở kịch này, tôi cũng sẽ tham gia."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Lại ghen

"Kịch bản như sau: Hai em sẽ đóng vai hai học sinh yêu sớm, bỏ bê học hành, thường xuyên ăn chơi đua đòi..."

Vũ Di Phàm đọc một lèo, vô cùng hài lòng với kịch bản mà mình tự nghĩ ra.

"Kịch bản gì mà dở như cá mọt vậy, vừa nghe là biết thầy tự nghĩ rồi!"

Kỳ Tâm bĩu môi, đòi cho anh một gáo nước lạnh thấu xương.

"Vậy em thử viết kịch bản hay hơn đi!"

Anh đen mặt phản bác, hừm, anh viết hay như thế mà cô nhóc này dám chê.

"Có gì khó chứ? Em và Sâm Phong sẽ là đôi bạn thân, đi học, đi chơi, đi ăn, đi xem phim,... đều phải đi cùng nhau..."

"Kịch bản gì mà nhảm nhí vậy? Quá thiếu muối!"

"Kịch bản của thầy mới là thiếu muối!"

"..."

Mắt thấy chiến tranh sắp xảy ra, Sâm Phong vội xen vào hòa giải:

"Hai người bình tĩnh, bình tĩnh, cứ cãi nhau như vậy thì tập sao được?"

Trời ạ, hai người này, kịch bản của ai cũng dở ẹt hết, nhưng thầy Vũ là thầy giáo, nên nghe theo thầy ấy vậy.

...

Ngày biểu diễn.

"Tớ nghĩ kĩ rồi, giữa chúng ta không thể có tình yêu được. Yêu sớm làm ảnh hưởng rất nhiều đến kết quả học tập, cậu có hiểu không?"

Kỳ Tâm vừa diễn vừa âm thầm buồn nôn trong lòng, lời thoại gì mà sến súa thế không biết.

Vũ Di Phàm đóng vai ông bố, mạnh mẽ kéo Kỳ Tâm đi, để lại Sâm Phong với đôi mắt rung rung, đau khổ.

Vờ kịch kết thúc, anh đắc ý cười gian, xem hai đứa nhóc này còn dám yêu đương vớ vẩn nữa không.

Ngày hôm đó, trên trang confessions của trường.

"Trời đất ơi, bạn nữ đóng kịch xinh quá à! Mình thích bạn ấy ngay từ cái nhìn đầu tiên!"

"Bạn nam đóng kịch trông soái ghê! Hai người đó đẹp đôi quá đi!"

"Ai lớp du, Hoa Kỳ Tâm!"

"..."

Thế là Kỳ Tâm và Sâm Phong nổi như cồn chỉ sau một đêm, cả trường còn đồn ầm lên là hai người đang yêu nhau.

Phòng hiệu trưởng.

"Thầy giáo Vũ, cậu lại có chuyện gì nữa?"

Hiệu trưởng Hoa dờ khóc dờ cười nhìn Vũ Di Phàm xông vào như một con lóc.

"Hiệu trưởng, tôi nghĩ nên dẹp ngay cái trang confessions vớ vẩn kia đi!"

Anh thờ hồng học nói, biểu tình rất oan ức.

"Cậu muốn nói chuyện của Kỳ Tâm sao? Không cần lo lắng, tôi thấy cậu Sâm Phong này rất được, rất hợp với tiêu chuẩn chọn con rể của tôi..."

"Ai quan tâm thầy chọn rể ra sao chứ?"

"Vũ Di Phàm, rốt cuộc cậu làm sao vậy hả?"

"Hơ...à thì...cả trường đang đồn ầm lên...cho nên...ừm...tôi là thầy giáo chủ nhiệm thì không thể khoanh tay đứng nhìn..."

"Cái thằng này! Tôi là bố nó, tôi còn chưa lo thì cậu lo cái gì chứ?"

Hiệu trưởng Hoa cảm thấy có gì là lạ, trừng mắt hỏi.

"Bởi vì tôi..."

"Cậu làm sao?"

"À thôi, không có gì, chào thầy tôi về!"

Anh tiu ngưu bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thầy Vũ bị bệnh

Ngày hôm nay là một ngày đáng nhớ của Vũ Di Phàm.

Buổi sáng.

Anh ngao ngán nhìn đám nam sinh đứng xếp hàng dài trước mặt mình.

"Thầy ơi, làm ơn cho em đổi chỗ ngồi gần Kỳ Tâm đi..."

"Thầy ơi, cho em ngồi gần Kỳ Tâm, em hứa sẽ học hành nghiêm chỉnh..."

"Làm ơn đi thầy giáo, không được ngắm cô ấy thì em phát bệnh chết mất..."

"Thầy ơi..."

Anh bóp tay răng rắc, phũ phàng ném ra một câu:

"Các cậu đi cọ nhà vệ sinh hết cho tôi."

Cái cô nhóc này cũng có nhiều ruồi muỗi bám theo đấy!

Buổi trưa.

Tại căng tin.

"Thầy Vũ, sao anh không ăn cơm đi? Không khỏe sao?"

Một giáo viên quan tâm hỏi anh.

"À, tôi không sao..."

Anh liếc nhìn sang bàn bên cạnh, Kỳ Tâm và Sâm Phong ngồi ăn cùng nhau, thân thiết cười nói vui vẻ.

Nhìn cảnh kia là thấy no luôn rồi!

Buổi chiều.

Trường của Kỳ Tâm có một thầy giáo mới chuyển đến.

Mà phương châm sống của cô là "Ở đâu có trai đẹp, ở đó có Kỳ Tâm", nên cô đã tìm mọi cách moi móc thông tin từ bố mình từ mấy hôm trước rồi.

Thầy giáo mới tên là Kim Minh Hoàng, hai mươi hai tuổi, dạy thể dục, điều quan trọng là chưa có bạn gái.

"Hú, trường mình có thầy giáo mới, đẹp trai dã man luôn!"

"Đâu đâu...đẹp trai bằng thầy Vũ không?"

"Chắc là hơn đấy, Hoa Kỳ Tâm bỏ thầy Vũ đi theo thầy giáo mới rồi!"

Đám nữ sinh phấn khích tán gẫu với nhau.

"Nghe nói thầy ấy dạy thể dục, chơi bóng rổ cực đỉnh, lại còn soái vô cùng..."

"Nhìn đằng kia đi, Hoa Kỳ Tâm đang bám dính thầy ấy đòi học chơi bóng rổ kia!"

Giữa sân bóng rổ, Kỳ Tâm đang giữ ba mươi sáu kế câu crush mà cô mới học trên mạng. Nhõng nhẽo có, bánh bèo có, vô sỉ mặt dày cũng có hết luôn.

Cô cười vui sướng đến nỗi hai mắt hí thành một đường thẳng, lon ta lon ton chạy theo thầy thể dục.

"Thầy Kim, thầy chơi bóng đỉnh quá à! Em ngưỡng mộ thầy quá đi!"

Kim Minh Hoàng ngượng ngừng cười:

"Em quá khen rồi! Khi nào rảnh thầy sẽ lại dạy em chơi!"

"Thật sao? Tuyệt quá đi! Em lúc nào cũng rảnh hết!"

Ôi, người gì đâu mà vừa đẹp vừa thân thiện, đâu có như ai kia, xí, đồ chánh chọe!

Cô đâu biết rằng "ai kia" đang đứng ở một góc sân, thu hết điệu bộ đại trai của cô vào mắt.

Buổi tối.

"Bố, muộn rồi, bố chuẩn bị đi đâu vậy?"

"Thầy giáo Vũ bị bệnh, bố đến bệnh viện thăm một chút."

Hai mắt Kỳ Tâm tỏa sáng:

"Thật sao? Bị bệnh gì vậy ạ?"

"Nghe nói là bị viêm loét dạ dày."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Đến lượt Kỳ Tâm ăn giấm

"Ồ, bị viêm loét dạ dày sao?"

Kỳ Tâm mừng thầm trong bụng, đúng là đáng đời mà, ai bảo suốt ngày ăn hiếp cô.

"Bố à, cho con đi với! Đi mà bố!"

"Ờ? Hôm nay tự nhiên biết quan tâm thầy giáo thế?"

"Thầy giáo của con mà, bố cho con đi theo đi, con nhất định sẽ chăm sóc thầy ấy "thật chu đáo"!"

"Được rồi, đừng có quậy tung bệnh viện người ta lên đấy!"

"Vâng vâng..."

Kỳ Tâm ngọt ngào đáp, vạch sẵn trong đầu hàng loạt kế hoạch trả thù Vũ Dĩ Phàm.

Bệnh viện.

"Kỳ Tâm, con đi đâu đó, sao không vào cùng bố luôn?"

"À, con đi mua chút đồ ăn cho thầy Vũ..."

"Bố mang rất nhiều đồ ăn rồi, con làm ơn ngồi yên một chỗ đi!"

"Con chỉ mua một ít cháo thôi mà!"

Kỳ Tâm chạy vù đi, trên môi nở nụ cười gian xảo. Đồ ăn thì rất nhiều, nhưng cháo trắng thêm nửa lọ muối thì chỉ có một suất đặc biệt mà thôi...

Trong phòng bệnh của Vũ Dĩ Phàm.

"Thầy Vũ, cậu đã đỡ hơn chưa? Sao tự nhiên lại bị viêm loét dạ dày chứ?"

Hiệu trưởng Hoa quan tâm hỏi.

"Anh ấy từ trước đến giờ luôn có thói quen ăn đồ chua! Nói mãi mà vẫn không nghe!"

"Hà Thủy, em biết gì mà nói!"

Vũ Dĩ Phàm bắt mắt nhìn cô gái ngồi bên cạnh. Cô ấy là Ly Hà Thủy, đồng nghiệp và cũng là bạn từ thời cấp ba của anh. Cô thích thầm anh từ khi còn học cấp ba đến giờ.

"Hừ, anh mau ăn cháo đi!"

"Cháo trắng sao? Anh không thích, không ăn!"

"Anh bị loét dạ dày, không ăn cháo thì ăn cái gì chứ?"

"Đã bảo là không ăn!"

Hai người cười nói vui vẻ, đến nỗi hiệu trưởng Hoa ngồi đó cũng thấy mất tự nhiên.

"Khụ, cậu nghỉ ngơi đi, tôi đi trước đây. Haizz, con bé Kỳ Tâm này chạy đâu mất dạng rồi!"

Không ai biết Kỳ Tâm này giờ đứng trước cửa, chứng kiến hết cảnh tượng thân mật vui vẻ vừa rồi. Cô khó chịu bước vào.

"Bố, cháo trắng bỏ nhờ con mua này!"

Cô đặt tô cháo đánh bịch một cái lên bàn, xì mặt bỏ đi.

"Con bé này, sao lại vô lễ vậy chứ?"

Hiệu trưởng Hoa thấy vậy cũng vội đuổi theo.

Ly Hà Thủy nhìn theo hướng Kỳ Tâm chạy đi, nhúm mày nói:

"Cô bé đó chính là con gái hiệu trưởng Hoa sao? Có vẻ như được nuông chiều thành hư rồi!"

"Hà Thủy! Đừng nói vậy, em hiểu lầm Kỳ Tâm rồi!"

Anh không vui nói, với lấy tô cháo của Kỳ Tâm, xúc một miếng lớn đưa vào miệng.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Kỳ Tâm bị bắt nạt

"Ừ khụ khụ khụ... ặc ặc ặc..."

"Dĩ Phàm! Anh làm sao vậy?"

Ly Hà Thủy hoảng sợ nhìn anh ho như sắp chết tới nơi.

"Đang yên đang lành, tự nhiên ăn cháo vào thì lại ho?"

Cô nghi ngờ định giật lấy tô cháo từ tay anh.

"Em làm gì vậy? Trả cho anh!"

Vũ Di Phàm ăn phải miếng cháo mặn muốn rớt lưỡi, nhưng vẫn phải cố làm như không biết gì. Đây là cháo mà hiệu trưởng mua cho anh!

"Sao lúc này còn ông ọ chê cháo trắng cơ mà? Bây giờ lại ăn như chết đói vậy?"

Ly Hà Thủy bĩu môi, chẳng lẽ cháo này lại ngon đến thế? Đã vậy cô cũng muốn thử một miếng.

"Cho em một miếng đi!"

"Ồi, không được!"

Anh khò sờ than trời, nếu để Hà Thủy nếm được cháo này, không biết cô ấy sẽ làm gì cha con Kỳ Tâm nữa.

Đã đến nước này...

Anh nhắm mắt nhắm mũi nuốt hết tô cháo vào miệng.

"Ưm ưm...ặc...ngon dễ sợ..."

Rồi anh lặn ra bất tỉnh nhân sự.

...

Hôm sau.

Cả lớp ngạc nhiên vì người bước vào lớp không phải là thầy Vũ như mọi khi, mà là cô giáo Ly.

"Thầy Vũ bị bệnh, tuần này có thể không lên lớp được. Thời gian này, cô sẽ dạy môn toán cho các em thay thầy ấy."

"Trời, thầy bị bệnh gì vậy cô? Có nặng lắm không ạ?"

Cả lớp lo lắng hỏi, duy chỉ có một mình Kỳ Tâm là bất mãn khoanh tay trước ngực.

Cô không ngốc đến nỗi không nhìn thấy ánh mắt không mấy thiện cảm của cô giáo Ly khi nhìn cô.

Hừ, cô cũng không ưa gì cô ta cả!

...

"Hoa Kỳ Tâm, em không nghe giảng mà nhìn đi đâu đó?"

"..."

"Đừng nghĩ mình là con hiệu trưởng mà xác xược với tôi!"

Ly Hà Thủy bức tức, lớn tiếng mắng Kỳ Tâm. Cả một lớp học bốn mươi con người, nhưng cô ta chỉ để ý mỗi một mình Kỳ Tâm, chỉ cần Kỳ Tâm phạm phải một lỗi gì, cô ta lập tức mắng sa sả.

"Hoa Kỳ Tâm, mời em lên bảng làm bài tập số 5!"

Cả lớp hú hồn, bài đó rất khó, Sâm Phong còn chưa làm được. Không lẽ Kỳ Tâm làm gì chọc giận cô giáo Ly rồi sao?

Quả nhiên, Kỳ Tâm loay hoay cả buổi vẫn chưa làm được bài toán đó.

Ly Hà Thủy thấy vậy càng lên nước:

"Đã không làm được bài, còn không chịu nghe giảng, vô lễ với giáo viên nữa! Em về nhà chép một trăm lần nội quy, buổi sau nộp cho tôi!"

Một trăm lần nội quy! Cô giáo Ly bị điên rồi sao?

Cả lớp sợ xanh mặt, một vài người đứng lên xin cô giáo giảm bớt hình phạt cho Kỳ Tâm.

"Ai nói giúp cho Hoa Kỳ Tâm, phạt gấp đôi!"

Ly Hà Thủy cao ngạo nói.

Kỳ Tâm không nói gì, chỉ nhếch mép cười nhạt.

Cô giáo Ly thân mến, nãy giờ em ghi âm hết rồi, giờ chỉ cần gửi cho thầy Vũ cute thôi!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Thầy Vũ có em trai

Đúng như Kỳ Tâm dự đoán, chỉ năm phút sau, chuông điện thoại của Ly Hà Thủy vang lên. Cô ta nghe máy xong, sắc mặt tái mét, mắt trừng trừng nhìn Kỳ Tâm.

"Cô có chút việc gấp phải đi trước, các em tự quản nhé."

Cô ta hốt hải chạy đi, làm gì còn về kiểu ngạo hống hách như lúc quát mắng Kỳ Tâm nữa.

...

Bệnh viện.

"Hà Thủy, em làm anh rất thất vọng."

Vũ Di Phàm thờ dãi nhìn cô gái đang sụt sùi khóc lóc trước mặt mình.

"Di Phàm, em chỉ muốn giúp anh xả giận thôi..."

"Con bé là học sinh của anh! Em không có quyền làm gì nó cả!"

"Em xin lỗi..."

"Hôm nay anh sẽ xuất viện, không phiền em phải dạy thay anh nữa đâu!"

Anh kiên quyết nói, mặc kệ Ly Hà Thủy van xin nín kẻo.

"Di Phàm, anh với cô bé Kỳ Tâm đó không bình thường!"

Cô ta cười lạnh.

"Đó là chuyện của anh!"

Anh lạnh lùng đáp lại.

...

Tối hôm đó, tại nhà Vũ Di Phàm.

"Anh hai, anh bị cô nào đá hả? Sao mặt bí xị thế kia?"

"Thằng quý kia, biết gì mà nói? Ăn nhanh lên rồi đi rửa bát đi!"

"Suốt ngày rửa bát! Bố mẹ để em đến đây ở cùng anh là để anh chỉ bảo em học hành, chứ không phải đến làm osin cho anh đâu nhá!"

Vũ Di Việt nhe răng trợn mắt cãi lại.

"Ngoan, đi rửa bát đi, sau này anh lấy vợ, sẽ có người rửa bát thay em!"

"Hừ! Anh nhớ đấy!"

Một lúc sau.

Kính coong...

Vũ Dĩ Phàm nằm dài trên sofa xem ti vi.

"Dĩ Việt, ra mở cửa đi!"

"Nhà của anh, anh đi mà mở!"

Anh tức điên lên, ở trường bị bà thím Hoa Kỳ Tâm chọc tức vẫn còn chưa đủ sao trời, ở nhà lại đến thằng em trai trời đánh này nữa.

"Có tin anh đóng gói trả em về cho bố mẹ không hả?"

"Hừ! Để tôi đi vậy! Suốt ngày chỉ biết ăn hiếp con nít!"

Vũ Dĩ Việt làu bàu như ông cụ non, đi ra mở cửa.

"Oa, chào chị xinh đẹp! Chị xinh đẹp ơi, chị xinh quá à!"

Vũ Dĩ Việt phấn khích hét toáng lên.

"Oa, thầy Vũ phiên bản nhỏ đây sao?"

Kỳ Tâm cũng phấn khích hét toáng lên.

"Chị xinh đẹp à, cho em thơm một cái được không?"

Vũ Dĩ Việt cười tít mắt hỏi.

Kỳ Tâm cực kì thích thằng bé đáng yêu này, reo ầm lên:

"Được chứ được chứ, một trăm cái cũng được!"

"Chị xinh đẹp mang nhiều đồ ăn thế? Cho em đúng không?"

"Đúng đúng, cho em hết..."

"Chị xinh đẹp tên là gì vậy?"

"Chị là Hoa Kỳ Tâm..."

"Đọc số điện thoại."

"0123456789."

"Ok! Lưu là "Chị Kỳ Tâm xinh đẹp" được không?"

"Được được..."

"..."

Cứ thế hai người đứng ở cửa léo nhéo nói chuyện, đúng hơn là thi nhau hét ầm lên hàng tiếng đồng hồ.

Vũ Dĩ Phàm bị ồn quá không chịu nổi, tức giận chạy ra túm cổ hai kẻ tâm thần kia lôi vào nhà.

"Em trai vào rửa bát tiếp được chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Chị không có cửa đâu!

"Thì ra nhóc là em trai thầy Vũ sao? Đúng là giống thật đó..."

Kỳ Tâm thích thú nựng nựng hai má phúng phính của Vũ Di Việt.

"Không giống, em đẹp trai hơn anh hai nhiều!"

Vũ Di Việt nhăn mặt phản bác.

"Còn nữa, cảm chị xinh đẹp được gọi em là nhóc!"

"À...ừ...chị nhớ rồi..."

Kỳ Tâm đơ người mấy giây, quái lạ, sao lúc nói chuyện với thằng nhóc này, cô luôn phải nhún nhường nó vậy?

"Hoa Kỳ Tâm, em đến đây làm gì?"

Một giọng nói nguy hiểm vang lên cắt đứt cuộc trò chuyện nhí nhố của Kỳ Tâm và Di Việt.

"À...em đến thăm thầy, không được sao?"

"Ồ...được chứ...em ngồi đó đi..."

Anh cười thân thiện nhưng trong lòng thì đang chửi thầm. Đến thăm tôi sao, có mà đến xem tôi chết chưa thì có!

Kỳ Tâm đang ân hận về vụ tô cháo "siêu muối" hôm trước, cô chủ động cười nói lấy lòng anh:

"Thầy Vũ à, thầy đã khỏe hẳn chưa? Em có đem rất nhiều trái cây, để em gọt cho thầy ăn nhé? Dạ dày thầy không tốt, đừng nên ăn những thứ quá chua..."

"Và cả những thứ quá mặn nữa!"

Anh hờ hững bổ sung một câu.

"À...phải phải...đúng vậy đó, hihi..."

Xoảng!

"Anh hai ơi, chị xinh đẹp ơi, em làm vỡ bát mất rồi, huhu..."

"..."

Vũ Di Phạm ngạc nhiên muốn rớt luôn mắt ra ngoài, thằng quý này cũng biết khóc lóc làm nũng cơ đấy!

Anh đang định đứng lên thì Kỳ Tâm đã nhanh nhẩu đứng dậy ấn anh ngồi xuống ghế.

"Thầy Vũ à, để em đi! Thầy mới ốm dậy, cần phải nghỉ ngơi nhiều! Hi hi..."

Anh hơi mỉm cười, hứng thú nhìn bóng dáng nhỏ bé của cô xăm xăm chạy vào phòng bếp. Coi bộ cô nhóc này cũng biết làm việc nhà đấy chứ!

Xoảng! Xoảng! Xoảng!

"Huhu, anh hai ơi, chị xinh đẹp cũng làm vỡ bát mất rồi!"

Anh hằm hằm đi vào bếp, xách cổ hai kẻ phá hại kia lôi ra ngoài.

"Mời hai ông bà ngồi chơi xơi nước giùm tôi!"

Kỳ Tâm áy náy nhìn anh cúi húi dọn dẹp trong bếp.

"Chị xinh đẹp đừng để ý, em nói cho chị nghe, trông anh hai hung dữ vậy thôi, chứ nhìn mặt là biết anh ấy có số hầu vợ rồi!"

Vũ Di Việt thản nhiên ăn trái cây, lại bắt đầu một chủ đề nhí nhố mới.

"Thật sao? Hừm..."

"Không cần phải tính toán, chị không có cửa đâu!"

"Gi؟؟ Thằng nhóc này, em biết chị đang nghĩ gì sao?"

Kỳ Tâm giật thót, có lẽ thằng oắt này từ hành tinh khác đến mất!

"Nhìn bản mặt đại trai của chị là em biết thừa rồi!"

"Chị đâu có..."

"Muốn làm chị dâu của em sao, chị còn phải cố gắng nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Đưa em về

"Tại sao chứ? Chị vừa xinh vừa đáng yêu, cái gì chị cũng giỏi hết!"

Kỳ Tâm nhanh nhẩu biện hộ.

"Kỳ Tâm, em đã làm bài tập chưa?"

Vũ Di Phàm từ trong nhà bếp đi ra, cất giọng lạnh lùng hỏi.

"Hó? Bài tập gì chứ?"

"Bài tập sách giáo khoa trang 23, sách bài tập trang 92, bài số 10 và 15 sách tham khảo trang 36, 10 tập đề luyện thi, 100 bài tập tôi tự soạn nữa..."

Rầm!

"Ôi, chị xinh đẹp ngất xỉu rồi anh hai ơi!"

Anh cau mày nhìn cô nằm thẳng cứng trên ghế sofa.

"Gọi cô ấy dậy!"

"Chị ơi, chị à, chị xinh đẹp ơi, tỉnh lại đi, chị đừng chết mà...huhu..."

"..."

"Lẽ nào chị sẽ giống như công chúa Bạch Tuyết, tỉnh lại sau nụ hôn của hoàng tử? Anh hai, mau lại đây hôn cho chị ấy tỉnh lại đi!"

Bốp!

Anh nổi giận, không thương tiếc táng cho thẳng em quý hóa một cú vào đầu.

"Cấm em ăn nói linh tinh! Muốn thì em đi mà hôn!"

"Huhu...đau quá...đồ bạo hành trẻ nhỏ, đồ...đồ vũ phu! Hèn gì đến giờ vẫn ế!"

Di Việt ôm đầu khóc tu tu, trông vô cùng đáng thương.

"Ế gì mà ế hả? Anh đây quá nhiều người theo đuổi nên chưa lựa được thôi!"

"Hừ! Bớt xạo đi anh hai! Trừ bà chị này ra, em thấy chẳng có ai thèm theo anh cả!"

"Em thì biết gì? Hoa Kỳ Tâm dở hơi này chính là một phần tử quá khích trong đám con gái theo đuổi anh đó!"

"Cũng chỉ có người dở hơi như bà chị này mới đi theo đuổi anh!"

Di Việt lắc lắc đầu, ngã người vào ghế suy tư.

"Hai người vừa phải thôi! Thấy tôi đang xỉu, không lo cứu chữa thì thôi, lại còn ở đây nói xấu tôi nữa!"

Kỳ Tâm nhảy dựng lên.

"May quá! Chị tỉnh rồi, nhà em có mỗi hai phòng, em không thể để chị ngủ phòng em được, mà em lại không nỡ để chị ngủ ngoài phòng khách..."

"Dĩ Việt! Ngậm mồm lại mau! Về phòng học bài!"

Anh tức giận gầm lên, rồi quay sang Kỳ Tâm:

"Còn em nữa, mau về nhà học bài đi! Em đến đây đã xin phép bố mẹ chưa? Có biết bây giờ muộn lắm rồi không hả?"

"Phải đó thầy Vũ, muộn quá rồi, một mình em về sợ lắm á...huhu..."

"Hừ! Đợi một chút, tôi gọi taxi đưa em về!"

Anh phát mệt với cô nhóc này mất!

"Huhu...không được đâu, nhớ...nhớ ông tài xế...giờ trò với em thì sao? Tốt nhất là thầy đưa em về đi..."

Cô khóc ầm lên, làm như mình oan ức lắm

Anh tức quá, hai tay nắm chặt quả đấm, nhếch miệng cười:

"Vậy em không sợ tôi sẽ giờ trò gì với em sao?"

Cô lẩm bẩm:

"Được vậy thì tốt quá!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Lãng mạn

"Lẩm bẩm cái gì đó?"

Anh nhìn cô như muốn xừ từ cô luôn vậy.

"À...haha...đâu có gì đâu..."

Im lặng mấy giây.

"Ừa, thầy Vũ, thầy không định đi sao?"

Kỳ Tâm chợt dạ hỏi dò, lỡ anh đổi ý thì tính sao giờ?

"Tôi đang gọi taxi, tôi sẽ đi cùng em..."

"Ồi không được..."

Thầy giáo soái ca ơi, gọi taxi thì còn gì là không gian riêng tư nữa? Không hiểu đầu óc thầy thông minh ở đâu nữa!

"Sao lại không được?"

Anh vẫn dùng ánh mắt lạnh lùng thăm vắn cô.

"À...tại vì...em bị say xe...đúng đúng...em bị say xe đó..."

Bùm!

Anh tức điên, đấm tường lún luôn một mảng.

"Tóm lại giờ Hoa tiểu thư muốn thế nào?"

"Hơ...thầy làm em sợ đó..."

"Tôi hỏi em muốn thế nào?"

"À thì...em thấy tốt nhất là thầy cùng em đi dạo phố, ấy nhằm, đi bộ, đúng rồi, là đi bộ đó..."

Anh không nói gì, lừ lừ quay vào phòng, bỏ lại Kỳ Tâm thấp tha thấp thỏm.

Thất bại rồi sao? Âm mưu của cô thất bại rồi sao? Huhu...

"Khoác áo vào!"

"Há?"

Lại quát! Giật hết cả mình không à!

"Ngoài trời lạnh lắm! Mau khoác áo vào! Tôi đưa em về!"

Cô mở to mắt nhìn chiếc áo khoác giờ lên trước mặt.

"Áo của thầy hả?"

"Sao em nói nhiều quá vậy? Không lẽ của Dĩ Việt?"

"A được được...em mặc liền!"

Kỳ Tâm vui sướng giật lấy chiếc áo, trong lòng tràn ngập hạnh phúc. Ôi, áo của soái ca, mùi của nó thật là nam tính quá đi!

Anh nhìn cô cười như con ngốc, khuôn mặt anh tuần bất giác cũng nở nụ cười.

"Cát!!!! Đề nghị hai ông bà dừng ngay hành động dạy hư trẻ con!"

Dĩ Việt từ đâu chạy ra, phá tan tành không khí lạnh mạn.

"Muốn đánh mông hả em trai? Về phòng mau!!!"

Mặt anh đen như đáy nồi, sao anh đang hoảng từ tề thể mà lại có thằng em trai đen tối như vậy?

...

Trên đường về.

"Oa, trời đẹp quá ha thầy Vũ?"

"Đen thui chứ có gì đẹp!"

"Một hai ba bốn năm sáu...hí hí...nhiều sao quá, thật lãng mạn quá..."

"Kỳ Tâm này!"

"Dạ?"

Anh đột nhiên nhìn thẳng vào mắt cô làm tim cô đập thình thịch như muốn nhảy ra ngoài. Ôi, không phải là tỏ tình đấy chứ??? Ngại quá đi!

Đáp lại trái tim thổn thức của cô là một câu nói vô cùng nghiêm túc:

"Có lẽ tôi nên đưa em đến bệnh viện tâm thần trước."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Kỳ Tâm tổn thương

Bệnh viện tâm thần sao?

Anh muốn đưa cô đến bệnh viện tâm thần sao?

Cô cố nặn ra một nụ cười:

"Thầy Vũ, thầy vui tính quá đi! Sao lại muốn đưa em đến bệnh viện tâm thần?"

Anh làm bộ thờ dài:

"Dấu hiệu thứ nhất, hay cười một mình."

"..."

"Dấu hiệu thứ hai, hay ảo tưởng."

"..."

"Dấu hiệu thứ ba, hay tự nhận mình đẹp và bắt người khác công nhận điều đó."

"..."

"Dấu hiệu thứ tư, mất khả năng nhận thức thế giới xung quanh."

"..."

Kỳ Tâm bị anh nói cho xanh mặt, bất lực cãi lại:

"Sao thầy lại nói em mất khả năng nhận thức thế giới xung quanh?"

Anh giờ tay chỉ chỉ lên trời, thần nhiên đáp:

"Trời đen thui không có lấy một ngôi sao, vậy mà em lại đếm được tận sáu ngôi!"

"À...hơ..."

Huhu, con người vô tâm kia, cô đang bị tình yêu làm mờ mắt, nhìn đâu cũng thấy màu hồng, nhìn trời đen thui cũng thấy sao, anh có hiểu không hả?

"Thôi, đi nhanh lên, có vẻ trời sắp mưa rồi đấy!"

Anh vừa dứt lời...

Rào rào rào rào rào...

"Thầy Vũ, tôi hối hận vì đã thích anh!"

Kỳ Tâm nức nở khóc, mồm miệng gì mà vừa gọi mưa là mưa liền! Lại còn coi cô như một kẻ tâm thần nữa!

"Này, đứng lại, em đi đâu đó? Trời đang mưa to đấy!"

Kỳ Tâm khóc um lên, xông vào một quán nhậu ven đường.

"Òa òa á á...huhuhu..."

Chủ quán thấy vậy sợ hết hồn:

"Cháu không sao chứ?"

"Cháu không sao, cho cháu một chai, à không, hai chai, à không, hai thùng bia đi!"

"Hai...hai thùng sao? Cháu không uống được đâu!"

"Tóm lại ông có bán không hả?"

"..."

"Không bán chứ gì?"

Kỳ Tâm móc trong túi ra một cái bật lửa, cái bật lửa này là bố cô đi du lịch nước ngoài mua về tặng cô, là hàng hiệu phiên bản giới hạn, đúng chuẩn dân chơi.

"Mang bia ra đây! Tôi đốt quán bây giờ!"

Cô khiêu khích nhìn ông chủ quán tội nghiệp.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Ai chuộc em về?

Ông chủ quán sợ hãi vội mang hai thùng bia ra.

Kỳ Tâm thấy vậy, mắt sáng lên, bắt đầu mở bia ra uống, uống một hơi hết một chai, vừa uống còn vừa rên rĩ hát.

"Huhu, ở đâu ra một con người vô tâm như vậy..."

"Đúng là đồ mất mủ mới không nhìn thấy mình tốt thế nào mà..."

"Một thằng khốn, tôi sẽ bắt cóc anh bán sang Trung Quốc, không, bán sang châu Phi cho chết!"

...

Khi Vũ Dĩ Phàm đuổi kịp thì đã thấy Kỳ Tâm nằm lăn ra bàn ngáy khò khò.

Ông chủ quán len lén nhìn sắc mặt đen thui của anh, dè dặt hỏi:

"Cậu là Vũ Dĩ Phàm đúng không?"

"Đúng là tôi! Có chuyện gì sao?"

"Bạn gái cậu uống say, đập nát hết quán của tôi rồi! Cô bé còn nói một lát nữa sẽ có người tên là Vũ Dĩ Phàm đến đền..."

Anh nghe đến đây, sắc mặt từ màu đen thui chuyển sang đỏ như núi lửa phun trào.

"Bạn gái gì cơ? Ông đừng ăn nói linh tinh! Lại còn đền cái gì chứ? Tôi không liên can!"

Ông chủ quán này giờ vẫn nghĩ Kỳ Tâm là tiểu thư nhà giàu bỏ nhà đi chơi, đợi một lúc sẽ có người đến chuộc, bây giờ nghe anh nói không chịu đền, tức giận túm áo anh la ầm lên:

"Đồ mất nết kia! Đền cho tôi mau! Thanh niên trai tráng gì mà bắt nạt một ông già lợm khộm vậy hả?"

Anh đen mặt nhìn xung quanh, chai lọ vỡ tan tành, bàn ghế đổ tứ tung, nồi niêu xoong chảo, bát đĩa thìa đũa nhà người ta đều bị Kỳ Tâm đập nát bét không chừa một thứ gì.

Còn cái kẻ đầu sỏ gây chuyện thì đang nằm lăn quay ra ngù như chết.

"Giờ sao? Không đền đúng không?"

Ông chủ quán vẫn túm chặt anh không buông.

Giời ơi! Anh có tội tình gì? Sao ông ấy lại nhìn anh như thằng phá làng phá xóm thế này?

"Dạ cháu xin lỗi, cháu chỉ có nhiều đây thôi, ông cảm tạ được không?"

Anh nuốt cục tức vào bụng, móc hết tiền trong túi ra đưa cho ông chủ quán.

Kỳ Tâm đang nằm ngáy o o, tự dưng ngóc đầu dậy, lè nhè nói:

"Chỗ đó không đủ đâu, ông à, cho cháu cầm tên này ở đây nha! Mai cháu đến chuộc!"

Ông chủ quán: "..."

Anh: "..."

"Ông yên tâm đi, cháu không đến chuộc thì cũng có mẹ Ly Hà Thủy đến rước về!"

"..."

"Anh ta biết rửa bát, biết nấu cơm, biết làm việc nhà, biết nhiều thứ lắm!"

"..."

"Cho anh ta làm bồi bàn thì các chị em ghé quán của ông ngùn ngụt cho xem! Ha ha ha ha...khụ...ọc ọc..."

"..."

Ai đó nghe thấy mấy lời chán sống của Kỳ Tâm, tức giận nhét tiền trở lại vào ví, hăm hăm bỏ về.

"Này, cậu kia, cậu không đến tôi à? Còn cô bé kia thì ai đưa về đây?"

Ông chủ quán tội nghiệp đuổi theo gọi anh lại.

Anh không thèm ngoảnh lại lấy một lần, gắt um lên:

"Ông cứ để cô ta nằm đó đi, lát nữa sẽ có người tên là Sâm Phong đến chuộc!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tôi đưa cô ấy về!

"Ông cứ để cô ta nằm đó đi, lát nữa sẽ có người tên là Sâm Phong đến chuộc!"

Anh vừa dứt lời...

"Ừa, thầy Vũ, muộn thế này rồi sao thầy còn ở đây?"

Sâm Phong xách một túi đồ đi qua, ngạc nhiên hỏi.

"À, thầy đi dạo thôi...Còn em sao lại ở đây?"

"Em đi mua chút đồ thôi ạ...ừa, kia không phải Kỳ Tâm sao?"

Sâm Phong nhìn qua cũng nhận ra là Kỳ Tâm, cậu hốt hoảng chạy đến đỡ cô dậy.

"Kỳ Tâm, Kỳ Tâm, sao cậu lại nằm đây? Cậu uống bia sao? Trời ạ, mau đứng dậy, tớ đưa cậu về!"

"Á, bỏ ra, tôi không về đâu! Cậu là ai? Đừng có mà lợi dụng nhé!"

"Tớ là Sâm Phong! Cậu không nhận ra tớ sao? Mau đi về, một mình cậu ở đây không an toàn!"

"Ai nói Kỳ Tâm một mình ở đây?"

Một giọng nói vừa lạnh lùng vừa phẫn nộ vang lên.

"Ừa, thầy Vũ, thầy chưa đi sao? Em tưởng thầy đi dạo mà!"

"Phải, tôi đi dạo cùng với Kỳ Tâm!"

Anh bước đến kéo tay Kỳ Tâm định công lên.

(Ông chủ quán: "Yeahhh! Cuối cùng cậu ta cũng quay lại rồi!")

Sâm Phong lạnh lùng gạt tay anh ra:

"Thầy nói là Kỳ Tâm đi cùng thầy? Vậy tại sao thầy lại để cô ấy say khướt thế này?"

"Việc này là ngoài ý muốn! Cậu tránh ra, tôi đưa Kỳ Tâm về!"

"Sao mà em yên tâm được? Thầy tránh ra, em đưa Kỳ Tâm về!"

Vũ Dĩ Phàm lạnh mặt quát lên:

"Giao cô ấy cho cậu mới là không yên tâm! Tôi là thầy giáo của cô ấy, đây là trách nhiệm của tôi!"

"Thầy vẫn còn nhớ mình là thầy giáo của Kỳ Tâm sao?"

Sâm Phong bám theo không buông.

"Tôi cũng mong cậu đừng vượt quá giới hạn của một người bạn!"

Anh bỏ lại một câu, cổng Kỳ Tâm đi.

"Chết tiệt!!!"

Sâm Phong đá ghế đánh "rầm" một cái, tức giận bỏ đi.

(Ông chủ quán: "Ai trả tiền cho tôi??")

...

Trên con đường khuya vắng vẻ.

"Oe...oe...ự..."

Kỳ Tâm nôn lấy nôn để.

Vũ Dĩ Phàm khóc dở mếu dở lau áo, lau tay, lau mặt, lau đầu, lau đi lau lại khuôn mặt đẹp như nam thần và mái tóc bồng bềnh quyến rũ của mình.

Nếu để đám nữ sinh thấy cảnh này, hình tượng soái ca của anh sẽ tan thành mây khói.

Tĩnh tĩnh tĩnh tĩnh...

Chuông điện thoại của Kỳ Tâm reo lên.

Nhìn Kỳ Tâm đang gà gât ngủ, anh thờ dãi cầm điện thoại lên xem.

"Bố bụng xệ" đang gọi...

Thôi chết rồi! Bố Kỳ Tâm đang gọi!

Hiệu trưởng đại nhân đang gọi!

Làm sao giờ???

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Bị hiệu trưởng thẩm vấn

Anh thần thờ nhìn chăm chăm vào dòng chữ "Bố bụng xệ đang gọi" kia.

Hoa Kỳ Tâm, kiếp trước tôi nợ gì em đúng không?

Nghe hay không nghe?

Nghe cũng chết, không nghe cũng chết!

Anh đang do dự thì Kỳ Tâm đã chớp lấy điện thoại.

"Alo, bố béo của con đó hả?"

"Kỳ Tâm! Con đang ở đâu? Con có biết bây giờ là mấy giờ rồi không?"

"Con đang ở...òà huhu, bố ơi, con đang ở đâu đây...huhuhu..."

Hiệu trưởng Hoa nghe vậy bủn rủn tay chân:

"Con không sao chứ? Con ở đâu vậy? Bình tĩnh kể cho bố nghe!"

"Con bị bắt cóc rồi bố ơi!! Uhuhu..."

Ông bố tội nghiệp nào đó sợ rớt tim ra ngoài luôn rồi.

"Con...bị bắt cóc sao? Con có nhìn rõ mặt tên bắt cóc không?"

Kỳ Tâm dụi dụi mắt nhìn Vũ Dĩ Phàm bên cạnh:

"Tên bắt cóc sao? Ừm...nhìn mặt anh ta giống mặt thầy Vũ Dĩ Phàm ghê!"

Anh sợ khiếp vía, vội giắt lấy điện thoại:

"Hiệu trưởng Hoa, là tôi, là Vũ Dĩ Phàm! Chuyện không như Kỳ Tâm nói đâu!"

"Là cậu sao? Mau đưa con gái tôi an toàn trở về, ngay lập tức!"

"Dạ dạ..."

Ba mươi phút sau, anh đang yên vị ngồi trên ghế uống nước cùng hiệu trưởng Hoa.

"Vũ Dĩ Phàm, cậu có thể giải thích tôi nghe chuyện gì đã xảy ra được không?"

"À dạ...chuyện là thế này..."

"Tại sao con gái tôi lại ở cùng cậu? Tại sao nó lại say không biết trời đất là gì như thế? Tại sao hai đứa không về sớm mà lại lang thang ngoài phố khuya thế này? Tại sao..."

"Hiệu trưởng, tôi biết lỗi rồi, tại tôi tại tôi hết..."

Anh khúm núm đáp, trong lòng thì muốn treo ngược Kỳ Tâm lên trần nhà đến nơi.

Hiệu trưởng Hoa thở dài:

"Dĩ Phàm, cậu thật sự không biết gì sao?"

Anh ngơ ngác hỏi lại:

"Biết cái gì cơ ạ?"

"Con bé Kỳ Tâm, nó rất thích cậu. Mặc dù bản tính nó mê trai đẹp, nhưng tôi chưa từng thấy nó để ý ai như cậu."

"Tôi..."

"Dĩ Phàm, tôi biết cậu khó xử. Tình cảm nó dành cho cậu, cậu có thể chấp nhận hoặc từ chối, tôi không có quyền can thiệp."

"..."

"Nhưng tôi là bố của Kỳ Tâm, thấy nó vì cậu mà bê tha như thế, tôi không thể làm ngơ. Có thể tôi sẽ cho con bé chuyển trường."

Anh thần thờ không tin vào tai mình. Không, Kỳ Tâm không thể chuyển trường được, anh không thể xa cô ấy được!

Hả? Chẳng lẽ anh cũng thích Kỳ Tâm rồi sao?

Hiệu trưởng Hoa nhìn anh lăm bắm một mình như kẻ điên, đằng hắng một tiếng:

"Ừm! Kỳ thi khảo sát sắp tới, nếu Kỳ Tâm qua được, tôi sẽ không bắt nó chuyển trường nữa. Còn nếu không..."

"Giời ạ! Hiệu trưởng đừng nói nữa! Tôi đảm bảo là Kỳ Tâm sẽ qua!"

Anh bật dậy như lò xo, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Ôn thi

Ngày chủ nhật. Ba giờ sáng.

"Trời đất! Kỳ Tâm, sao con dậy sớm quá vậy?"

Bố mẹ Kỳ Tâm nghe thấy tiếng động lạ trong phòng cô, vội chạy vào xem có chuyện gì.

"Oáp...dậy cái gì chứ...con còn chưa đi ngủ mà..."

"Con học thâu đêm sao?"

"Dạ vâng...oáp..."

Hoa phu nhân nghe vậy mừng quá ngất luôn tại chỗ, còn hiệu trưởng Hoa thì khẽ mỉm cười, bước đến vỗ vai con gái:

"Giỏi lắm, nhưng mà con phải học hành có giờ giấc điều độ, thức khuya xấu lắm đó!"

"Dạ!"

Kỳ Tâm lễ phép đáp, sau đó lăn ra ngủ như chết.

Buổi trưa.

"Ừa, là thầy giáo Vũ sao?"

"Là tôi, Hoa phu nhân. Tôi đến kèm Kỳ Tâm học."

"Trời ơi, tiếc quá, con bé vừa mới ra ngoài, nó nói là muốn ra hiệu sách!"

"Hả? Kỳ Tâm đến hiệu sách sao?"

Anh vội vàng chạy như bay đến hiệu sách gần đó.

Haizz, cô nhóc này, không phải tại lời anh nói tối qua mà nổi khùng đấy chứ?

(Tối hôm qua....

Tại nhà Vũ Dĩ Phạm

"Thầy Vũ, em không muốn chuyển trường, em nhất định phải vượt qua kỳ thi này!"

Kỳ Tâm thu dọn sách vở chuẩn bị ra về.

"Cố lên, tôi cũng không muốn em chuyển trường đâu!")

Đấy, anh chỉ nói mỗi câu đó thôi, còn cô nhóc này nghĩ đi đâu thì anh cũng bó cánh rồi.

Hiệu sách.

Có một cô nữ sinh đang ngẩn ngơ nhìn dãy sách cao ngất, do dự không biết nên chọn sách nào.

Dẫn theo không biết bao nhiêu con mắt cũng đang ngẩn ngơ ngắm nhìn cô.

"Ồ, hình như cuốn kia mình có thấy trong giá sách của thầy Vũ!"

Cô kiễng chân lên với một cuốn sách, lập tức có vài anh chàng lao đến lấy cho cô.

Kỳ Tâm tươi cười nói cảm ơn, làm bọn họ sượng muốn nhảy cẫng lên.

"Kỳ Tâm! Trùng hợp quá, em cũng đến đây mua sách sao?"

Vũ Di Phàm lao xông xộc vào hiệu sách, miệng thở hồng hộc, còn mắt thì trừng trừng nhìn mấy cậu trai kia.

Bọn họ sợ hãi vội linh đi chỗ khác.

Anh bức mình đi lướt qua những hàng sách, lựa mấy cuốn rồi lúi Kỳ Tâm về.

"Đọc sách phải biết chọn lọc, nhất là với cái đầu của em thì càng phải chọn lọc kỹ càng!"

"Dạ! Hi hi..."

Kể từ hôm đó, hai người sáng đi sớm, chiều về muộn, tối lại học tăng cường.

Mà điều lạ lùng là Kỳ Tâm bỗng nhiên tiếp thu rất nhanh, tiến bộ thấy rõ.

Kết quả, cô không chỉ vượt qua kỳ thi, mà còn tăng được 100 hạng, vừa đủ điểm đỗ vào lớp chọn.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Mùi thơm trong bếp

"Bố ơi, con đỗ vào lớp chọn rồi! Ha ha ha..."

Kỳ Tâm biết được kết quả thi, điều đầu tiên cô làm là phi xông xộc vào phòng hiệu trưởng để khoe với bố mình.

"Ra ngoài đi! Có gì về nhà rồi nói!"

"Hic, sao bố lạnh lùng với con như vậy? Hay là bố can thiệp vào kết quả của con đó?"

"Con bé này! Con cho bố là loại người gì hả?"

Hiệu trưởng Hoa đang xử lý công văn, nghe Kỳ Tâm nói, mặt lạnh như một cục đá.

"Không phải thi thôi, sao bố lại cáu gắt với con như thế? Chính bố vừa nói có chuyện gì thì về nhà nói mà!"

"Ồ thì..."

Hiệu trưởng Hoa á khẩu không biết trả lời ra sao. Gần đây cái thằng nhóc Di Phàm kia và Kỳ Tâm con gái ông suốt ngày như hình với bóng. Hừ, con gái bảo bối của ông không thể dưng không cho thằng nhóc đó được!

Nghĩ vậy, ông giận dữ rống lên:

"Tại sao hôm đó lại uống say, hả?"

"Ừa, sao bố biết?"

"Sao bố biết á? Ông chủ quán đó chính là bạn học cũ của bố đấy! Uống say bét nhè, đập nát quán nhà người ta, con giỏi quá rồi! Từ hôm nay, phạt con..."

Vù!!!

Kỳ Tâm nghe đến chữ "phạt", chạy biến ra ngoài như một con sóc.

Mười giây sau, cô lại chạy vù vào, kéo néo nói:

"Ngài hiệu trưởng, thầy Vũ là một thầy giáo giỏi, để thầy ấy dạy lớp chọn là hợp lý nhất! Mong ngài chú ý điểm này!"

Rồi lại chạy vù đi.

...

Đã đến năm học cuối cấp.

Kỳ Tâm vừa đủ điểm đỗ vào lớp chọn, nên đương nhiên là đứng bét lớp.

Mỗi ngày đi học về cô chỉ biết than ngắn thở dài:

"Ôi, cái lớp gì vậy nè! Toàn những đứa đến từ hành tỉnh khác! Để cho người khác giỏi cùng với chứ!"

Tình hình học tập của cô, ngoài bố mẹ cô ra thì còn có một người cũng đang lo sốt vó.

"Kỳ Tâm, em chọn hai tư sáu hay là chọn ba năm bảy?"

"Hai tư sáu? Ba năm bảy? Trời ơi, thầy Vũ, thầy đang nghĩ cái gì vậy, hí hí..."

Bốp! Anh gõ cây bút vào đầu cô:

"Tính lại đi bà nội! Tôi hỏi em là muốn tôi kèm học hai tư sáu hay ba năm bảy!"

"Chủ nhật đi!"

Kỳ Tâm mất hứng, không để ý anh nữa, cắm cổ làm bài tập.

...

Buổi sáng chủ nhật.

"Hé lô thầy Vũ đập chai! Ủa, mùi gì thơm thế nhỉ?"

Cô như thường lệ đến nhà anh để anh kèm cặp vào ngày chủ nhật.

Vừa bước đến cửa đã ngửi thấy mùi thơm từ trong bếp bay ra, thế là cô bay theo mùi thơm đó vào bếp.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Mẹ chồng tương lai?

Cô thấy một người phụ nữ trạc tuổi mẹ cô đang xào nấu cái gì đó, đứng bên cạnh bà ấy là Dĩ Việt đang hau háu nhìn.

"Mẹ ơi, cho con nếm trước nha mẹ!"

"Thằng quý, suốt ngày chỉ biết có ăn!"

Ồ, thì ra là mẹ của thầy Vũ sao?

Ha ha ha, phải vào chào hỏi mẹ chồng tương lai mới được!

"Con chào bác! Dĩ Việt, chào bé cưng!"

Bà Vũ trở mặt ra nhìn:

"Chào con! Con là..."

Cô còn chưa kịp trả lời thì đã bị Dĩ Việt lao đến kéo ra phòng khách ngồi.

"Oái, sao em lại đuổi chị chứ?"

"Hừ, không đuổi ra thì có phải chị sẽ giới thiệu chị là con dâu tương lai của mẹ em không?"

"Chị dâu có!"

Kỳ Tâm ra vẻ oan ức nói, nhưng trong bụng lại nghĩ thầm: "May quá! Suýt chút nữa mình lỡ miệng nói như thế!"

Cô đứng dậy, chỉnh đốn trang phục đầu tóc, hiện ngang bước vào bếp:

"Thưa bác, con tên là Hoa Kỳ Tâm, con là học sinh của thầy Vũ! Con đến đây nhờ thầy Vũ kèm cặp thêm!"

Dĩ Việt thờ phào nhẹ nhõm, nếu để bà chị này nói năng linh tinh trước mặt mẹ cậu, không biết cậu sẽ bị anh hai xử lý thế nào nữa.

"Ồ, thì ra là học sinh của Dĩ Phàm sao? Mau vào đây ném thử đồ ăn bác nấu đi, lát nữa Dĩ Phàm tắm xong sẽ ra!"

Á!

Đang tắm sao?

Kỳ Tâm nở một nụ cười bí ối, dọa Dĩ Việt sợ dựng tóc gáy.

"Chị kia, chị định làm gì anh hai tôi?"

"Babe, chị có làm gì đâu!"

Kỳ Tâm xoa xoa đầu Dĩ Việt rồi hôn hờ đi vào bếp.

"Bác gái, bác nấu ăn ngon quá đi!"

"Vậy con ăn nhiều một chút!"

Bà Vũ cười hiền lành, tỉ mỉ quan sát Kỳ Tâm. Cô gái này không tệ, rất hợp với tiêu chuẩn chọn con dâu của bà.

"Mẹ ơi, mẹ quên mất con trai yêu của mẹ rồi sao?"

Dĩ Việt ngồi một bên giận dỗi nói. Mẹ đúng thật là, chưa gì đã bị bà chị dờ hoi này lôi kéo dụ dỗ rồi.

Lần đầu tiên trong đời, cậu cảm thấy thương anh hai đến thế, anh ấy đúng là xui tám kiếp mới vợ phải bà chị này mà!

Cạch! Cửa phòng tắm mở ra, Vũ Dĩ Phàm cầm khăn lau lau tóc, cơ bụng sáu múi đập thẳng vào con mắt háo sắc của ai kia.

Bà Vũ thấy Kỳ Tâm đưa tay che mũi, hốt hoảng:

"Kỳ Tâm! Con sao vậy? Đồ ăn cay quá sao?"

Anh nhú mày, vợ vợ lấy chiếc áo mặc vào.

"Em đến rồi hả? Sao không gọi tôi?"

"..."

"Mỗi lần thấy trai đẹp là em lại như vậy à?"

"Phải, à...không phải đâu, trai nào bằng trai này được chứ..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Ngày chủ nhật đáng nhớ

"Hoa Kỳ Tâm, em mới có 17 tuổi thôi!"

Anh tức giận hét lên.

"Thầy Vũ, 17 tuổi là tuổi đã biết yêu! Đã thế thầy còn suốt ngày lượn lờ trước mặt em, bảo em làm sao mà..."

"Ai lượn lờ trước mặt ai cơ?"

Anh tức quá, từ trên ghế đứng bật dậy.

Cái bàn đáng thương lại lún thêm một mảng.

"Dĩ Phàm, con làm gì đó? Tự nhiên đâm bàn như tên côn đồ là sao?"

Bà Vũ ôm lấy Kỳ Tâm như gà mẹ bảo vệ gà con, nhẹ nhàng hỏi:

"Con không sao chứ?"

"Dạ con không sao đâu bác..."

"Đừng khóc đừng khóc...Dĩ Phàm, con học ở đâu cái kiểu quát mắng dọa nạt học sinh thế hả?"

"Mẹ à, con đâu có!"

Anh oan ức thanh minh.

"Đừng biện hộ nữa! Con nghe đây, nếu để mẹ biết con còn bạo hành học sinh nữa, thì đừng gọi mẹ là mẹ!"

Bà Vũ nghiêm túc nói, tức giận bỏ đi.

"Anh hai, anh thấy chưa? Chúng ta sắp mất mẹ rồi! Oa huh u..."

"Dĩ Việt! Trật tự đi! Đàn ông con trai gì mà hờn tí là khóc!"

Lại có tiếng nói từ trên lầu vọng xuống:

"Còn quát mắng em nữa hả? Dĩ Phàm, tối nay con nhịn đói đi là vừa!"

Vũ Dĩ Phàm khó khăn nuốt cục tức vào bụng, quay sang nhìn hai cặp mắt nai con vô tội của Kỳ Tâm và Dĩ Việt, trong lòng chỉ muốn treo ngược hai đứa nhóc này lên ngọn cây.

"Hai đứa, lấy sách vở ra học bài!"

"Thầy Vũ, em không ngồi học chung với thằng quỷ này đâu!"

"Anh hai, em không ngồi học chung với bà thím này đâu!"

"..."

"Chị nói ai là thằng quỷ hả?"

"Em nói ai là bà thím hả?"

"..."

"Chị nói em đó, con trai gì mà đánh đá hét phản thiên hạ!"

"Chị thì sao, con gái gì mà hể thấy trai đẹp là sáng mắt lên!"

"..."

"Em trật tự đi, tại em mà thầy Vũ của chị mới bị mắng đó!"

"Chị trật tự đi, tại chị mà anh hai của em mới bị mắng đó!"

"..."

Anh uể oải đi lấy hai viên Panadol uống.

Có lẽ anh đã thật sự sai lầm khi để hai đứa này ngồi học chung.

Tổng kết một ngày chủ nhật, vị thầy giáo soái ca nào đó vừa bị mẹ mắng, vừa bị xóa sổ bữa tối, vừa được tặng kèm một combo ù tai và nhức đầu.

Vẫn còn chưa hết, buổi tối trước khi đi ngủ, anh lại nhận được một cuộc điện thoại.

"Thầy Vũ, em là Sâm Phong!"

"..."

"Đạo gần đây em học hơi sa sút, ngày chủ nhật em có thể đến nhà thầy để thầy chỉ bảo thêm được không?"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Em cấm thầy dạy cậu ta!

Sâm Phong, thằng nhóc này, định giờ trò gì đây không biết?

Giờ mà không cho cậu ta đến thì anh mang tiếng là thầy giáo thiên vị, chỉ dạy kèm Kỳ Tâm mà không dạy kèm cậu ta, còn cho cậu ta đến thì..

"Khụ, để tôi suy nghĩ thêm, tôi phải sắp xếp thời gian đã!"

"Vâng, chào thầy ạ!"

Sâm Phong cúp máy, trong lòng cực kì vui sướng.

...

"Kỳ Tâm, tôi có chuyện muốn nói!"

Kỳ Tâm chuẩn bị đi ngủ thì nhận được tin nhắn.

Đầu óc đen tối của cô lại suy nghĩ đi đâu đó, đêm rồi còn có chuyện gì muốn nói chứ?

Cô cảm thấy đây là thời cơ thích hợp để tỏ ra sang chảnh.

"Em mệt rồi, muốn đi ngủ. Có gì sáng mai hẵng nói."

Tin nhắn vừa gửi đi được trả lời ngay tức khắc:

"Gấp lắm, cần nói ngay bây giờ!!!"

Cô vui muốn chết, gấp thế cơ à?

"Vậy thầy cứ từ từ nói, không cần phải gấp quá!"

Cô hồi hộp chờ đợi, hừm, soái ca tỏ tình sẽ ra sao nhỉ?

"Sâm Phong muốn nhờ tôi dạy kèm!"

Hả?

Tò tình đây à?

Kỳ Tâm cụt hứng, ôi quê quá đi! May mà bản mặt hóng hót hồi nãy của cô không bị ai nhìn thấy!

"Cậu ta đến thì sao?"

"Cậu ta nhờ thầy dạy chứ có nhờ em dạy đâu mà phải hỏi ý em?"

"Muốn hay không là quyền của thầy mà!"

"Em ngủ rồi, chào thầy!"

Cô tức tối xả liên mấy tin nhắn, vùi đầu vào gối ngủ.

Mười giây sau cô lại bật dậy:

"Trời ơi, không được, cậu ta đến thì còn gì là không gian riêng tư nữa?"

Thế là cô hùng hổ tóm lấy điện thoại:

"Em cảm thầy dạy cậu ta đó!"

...

Hôm sau, ở trường.

"Thầy nói gì? Kỳ Tâm không đồng ý? Em không tin!"

Sâm Phong nghi ngờ nhìn anh.

"Cậu có thể tìm Kỳ Tâm hỏi thẳng."

Vũ Dĩ Phàm làm bộ nghiêm túc nói.

Sâm Phong thất vọng chạy đi tìm Kỳ Tâm. Cô ấy vốn rất thân thiện với cậu, sao tự nhiên lại đối xử với cậu thế này?

Cô ấy bây giờ lúc nào cũng cắm đầu cắm cổ học sống học chết, thời gian nói chuyện với cậu cũng không có.

"Kỳ Tâm, sao cậu không đồng ý tớ cùng đến nhà thầy Vũ học với cậu?"

"À, tớ..."

Kỳ Tâm vắt óc nghĩ một lí do để biện hộ.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chơi bóng rổ

Thấy cô áp úng, Sâm Phong vừa buồn vừa tức.

"Tớ không đến để phá đám, tớ chỉ..."

Sâm Phong ngừng lại một chút rồi hét cực lớn:

"Tớ chỉ muốn ở gần cậu một chút thôi!"

"Tại sao cậu lại thay đổi như thế? Tớ thấy cậu lao đầu vào học mà không hề vui vẻ tí nào! Tại sao cậu lại phải cố gắng làm điều mình không thích để rồi tự khiến mình mệt mỏi?"

Kỳ Tâm xoa xoa hai tay đang nổi da gà của mình, cậu ta làm sao vậy, tự nhiên nói chuyện y như nam chính ngôn tình.

Haizz, cái người cần lắng mạn thì người ta không lắng mạn cho!

"Tớ không mệt mỏi, tớ rất vui là đằng khác!"

Cô cũng lười phải biện hộ rồi, cô thích thì cô sẽ nói là cô thích.

"Trước đây tớ không thích học, nhưng bây giờ thì khác!"

"Tớ thích thầy Vũ, được ngồi học cạnh thầy ấy tớ rất vui! Tiếp thu bài cũng rất nhanh!"

Tuôn ra một tràng, cô chạy vù đi. Cô không muốn ở lại, nhìn Sâm Phong cô thấy rất áy náy.

Hừm, cái lão Vũ Dĩ Phàm kia, tôi có người tỏ tình rồi đấy!

Năm cuối rồi, chẳng lẽ từ giờ cho đến khi ra trường cô thật sự không đợi được một câu tỏ tình sao?

À mà khoan, cha nội này rốt cuộc có thích cô không nhỉ?

...

Năm học cuối trôi qua nhanh như một cái chớp mắt.

Kỳ Tâm cầm đầu cắm cổ vào học, cộng với sự rèn giũa của người thương, điểm số của cô tăng vèo vèo.

Haizz, thật ra thì bí quyết của cô rất đơn giản: lấy Sâm Phong làm mục tiêu, lấy thầy Vũ làm động lực, lấy thầy Kim dạy thể dục làm niềm đam mê.

"Kỳ Tâm, cậu không đi cổ vũ cho đội bóng rổ sao?"

Cô bạn bàn bên nghỉ hoặc hỏi cô, quái lạ, đội bóng rổ ngoài trai đẹp thì cũng chỉ có trai đẹp, thế mà Kỳ Tâm lại không biết gì sao?

"Cậu nói gì? Bóng rổ? Cổ vũ?"

"Đúng rồi, lớp mình đấu với lớp của thầy Kim! Thầy Vũ và thầy Kim là hai đội trưởng!"

"Ồi má ơi!!!"

Kỳ Tâm hét lên như điện giật, lao như tên lửa ra sân bóng rổ.

Từ xa cô đã thấy hai bóng dáng cao lớn đang là trung tâm của mọi sự chú ý kia.

Hic, một người là hoàng tử trong lòng cô, một người là nam thần trong lòng cô, bảo cô biết cổ vũ cho ai đây?

Do dự mấy giây, cô len vào giữa đám nữ sinh, giờ tuyệt chiêu sư tử gầm ra:

"Cố lên, cố lên!!!! Thầy Vũ!!! Thầy Kim!!! Ai lớp du!!!"

Vũ Di Phàm nghe thấy giọng nói quen thuộc, nhìn thấy Kỳ Tâm đang phấn khích nhảy tung tung, khẽ nhú mày.

Cô nhóc này còn nhớ là mình học lớp nào không vậy?

Kỳ Tâm hét khản cả cổ, len qua dòng người để cổ vũ.

Cô ngoảnh trái ngoảnh phải, nhìn tới nhìn lui mãi, ôi ôi, hai bên hai mỹ nam, thật là khó xử mà.

Cô càng hét càng hăng, nhảy vào sân đứng lúc nào không hay.

Bóp!!!

Quả bóng bay tới đập thẳng vào mặt, Kỳ Tâm lăn ra đếm sao.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ông bố dễ thương?

Kỳ Tâm cảm thấy lạnh lạnh, vội co người kéo chăn đắp.

"Tỉnh rồi sao? Con làm bố xấu hổ không dám nhìn ai luôn rồi!"

"Hả? Ông nào đang nói vậy?"

"Ông bố bụng xệ của con đây!!!"

"..."

Cô nghe đến đây thì không thể nào ngủ nổi nữa, vội lật chăn ngồi dậy cười hi hi.

"Sao con lại nằm đây? Đây là phòng y tế mà!!"

"Đúng rồi, đây là phòng y tế."

"..."

"Lúc nãy con bị bóng đập vào mặt..."

"Thôi thôi, bố đừng nói nữa!"

Không nhắc không sao, nhắc đến là lại muốn tìm một cái mo để úp vào mặt. Cô cá chắc là tin tức Hoa Kỳ Tâm mê trai nhảy vào sân bóng cổ vũ, bị bóng đập vào mặt chính là tin hot nhất ngày hôm nay.

"Hiệu trưởng, làm ơn cho tôi vào!! Hiệu trưởng!!"

Ngoài cửa có tiếng la hét âm ỉ.

"Bố, chuyện này là sao?"

Kỳ Tâm nhìn ra người đang đập cửa chính là trai đẹp Vũ Dĩ Phàm, rồi lại nhìn sang vẻ mặt đen thui của bố bụng xệ đại nhân.

"Con nhìn mà không biết sao? Bố đang nhót thằng nhóc đó ở bên ngoài!"

"Bố!!!"

"Không bố con gì cả! Tại thằng nhóc đó mà con mới bị bóng đập vào mặt!"

"Bố thật vô lí! Là tự con chạy vào sân mà..."

"Tôi không cần biết!"

Hiệu trưởng Hoa nghiêm túc nói.

Con gái bảo bối của ông không thể dăng không cho thằng nhóc đó được! Phải cho nó nếm mùi đau khổ thì nó mới biết trân trọng con bé!

Kỳ Tâm áy náy nhìn ông thầy soái ca đang la hét ngoài cửa, thờ dài bất lực.

Mười lăm phút sau.

Kỳ Tâm bị bóng đập vào mặt nên hơi choáng, nằm xuống ngủ thiếp đi.

Vũ Dĩ Phàm hét mãi cũng mệt, đứng dựa người vào cửa nhất định không chịu đi.

Kỳ Tâm đầu óc vốn thuộc dạng "load chậm", giờ bị bóng đập vào, không biết có bị hỏng đầu luôn không. Anh nhất định phải vào xem thế nào.

Hiệu trưởng Hoa cau mày nhìn chàng trai đứng bên ngoài. Bình thường ông rất yêu quý cậu ta, nhưng không hiểu sao dạo gần đây ông nhìn thấy cậu ta là thấy ngứa mắt.

Ông ngồi canh con gái ngủ như canh bảo bối, sợ bị Vũ Dĩ Phàm lấy mất.

Ba mươi phút sau.

Hiệu trưởng Hoa có việc đột xuất cần xử lí, đi vội quá quên không khóa cửa phòng y tế lại.

Mười phút sau, ông quay lại.

"Em không sao chứ?"

"Không sao."

"Đã bôi thuốc chưa?"

"Đã bôi rồi, thầy đừng lo."

Hiệu trưởng Hoa nhìn hai người trong phòng cười như hai đứa ngốc, ông khẽ gật đầu, trở về phòng làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Lo mà lấy lòng ông ấy đi!

"Thầy Vũ, em muốn hỏi..."

"Ừ, hỏi đi."

"Tóm lại là đội nào thắng vậy?"

"..."

Anh quên mất, niềm đam mê số một của con người này chính là trai đẹp....

"Vậy em muốn đội nào thắng?"

"Ừm..."

Cô muốn hòa! Cô không muốn vị nam thần nào phải buồn cả!

Nhưng mà cô cũng không bị ngu, nhìn sắc mặt đen thui của anh kia...

"Ừm...đương nhiên là muốn đội của thầy thắng rồi! Hihi..."

"Hừ!"

Cô không nói gì sai mà? Sao người này khó ở quá vậy?

"Tiếc quá, để em thất vọng rồi! Hai đội hòa nhau!"

!!!!

Trong đầu Kỳ Tâm có một âm thanh "tinh tinh" vang lên. Yeahh, hòa rồi, ai cũng đều vui, "đẹp đời trọn đạo!"

À quên, phải là trừ anh ra, còn lại ai cũng vui mới đúng.

Cô làm bộ đau khổ:

"Trời ơi, buồn quá, tiếc quá đi, thật thất vọng quá mà....."

Vẫn chưa vừa ý à? Tóm lại cô phải nói gì mới vừa lòng anh đây???

"Đẹp bót mấy thú vui tao nhả của em đi, tập trung học hành, nếu không muốn trượt đại học!!"

Anh im lặng mãi rồi mới nói ra một câu không liên quan đến chủ đề.

Cô khó hiểu:

"Hờ? Em vẫn học chăm mà!! Thầy yên tâm đi, em sẽ không để thầy phải vất vả kiếm sống đâu!"

Đến lượt anh ngơ ngác:

"Vất vả kiếm sống là sao?"

Cô chọc chọc hai ngón tay vào nhau, một phút lơ lửng bằng một đời ăn cám mà!

Ý cô muốn nói, cô đã nhắm trúng anh rồi, anh không thoát được đâu! Sau này chung sống, cô sẽ không để anh phải một mình kiếm tiền nuôi sống gia đình!

Ít nhất nếu có chết đói thì còn có bố cô nuôi hai người mà...

Ấy chết, ăn bám bố mẹ như vậy là không được!

"Thầy không cần hiểu, việc của thầy bây giờ là lấy lòng bố vợ trước đi!"

"Cái gì???"

"À nhầm, lấy lòng bố em, ấy không phải, lấy lòng hiệu trưởng trước đi! Đạo này ông ấy ghét thầy lắm đấy!"

Anh đen mặt bỏ đi.

Cách tốt nhất để lấy lòng hiệu trưởng chính là dạy dỗ con gái ông ấy thật tận tâm.

Mà khoản này anh là nhất rồi còn gì?

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Thằng em chồng tương lai ết te

Một tuần sau khi Kỳ Tâm bị "tai nạn nghề nghiệp" bóng đập vào mặt.

"Hô hô, vậy là mũi mình không bị sao hết! Cứ tưởng bị tẹt mũi luôn rồi chứ..."

Cô đứng trước gương vuốt vuốt mũi, ngẩng đi ngẩng lại. Khuôn mặt cô nổi bật nhất là cái mũi cao, một tuần qua cô luôn nom nớp lo sợ, cô còn tính đến phương án nếu mũi hỏng thì phải đi phẫu thuật thẩm mỹ mất.

Điện thoại reo, cô vẫn mãi mê nói chuyện với cái gương, cứ thế bấm nghe.

"Á, mụ phù thủy đang nói chuyện với gương thần kìa!!! Đáng sợ quá anh hai oi!!!"

Giọng nói the thé cao vút của Di Việt truyền đến dọa Kỳ Tâm sợ nhảy dựng lên.

Má ơi, không phải gọi bình thường mà là gọi video call à???

"Việt đại nhân, Việt gia gia, làm ơn đừng nói gì với anh trai em được không??? Chị xin cảm ơn và hậu tạ em mà ahuhu..."

"Hmm...Khỏi cảm ơn, chị muốn hậu tạ cái gì?"

"Một hộp kẹo mút Chupa Chups, thế nào?"

"Ok! Thành giao!"

Di Việt tắt máy, vui quá ngâm nga hát. Ồ, quên mất việc chính sự rồi...

Cậu nhóc gọi lại cho Kỳ Tâm

"Á, mụ phù thủy vẫn còn nói chuyện với gương thần à? Đáng sợ quá anh hai oi!!! "

Kỳ Tâm đang soi gương lại bị đau tim part 2.

"Ông nội Việt, sao ông vẫn gọi video call tiếp vậy???"

"Hung dữ cái gì, ai bắt chị bấm nghe, có muốn nghe bí mật quân sự không?"

"Hơ...có chứ có chứ..."

"Lệ phí là..."

"Một hộp kẹo mút Milkita, ok?"

"Ok! Thành giao!"

"..."

"Hôm nay mẹ em về quê rồi, có muốn sụt sịt khóc lóc gì thì mau đến đi!"

"Con dâu ngoan tới liền đây!"

"Này bà chị!"

Di Việt đột nhiên làm mặt nghiêm túc.

Kỳ Tâm lại đau tim part 3.

Đừng nhìn thằng quý này hay nhí nhố nhiều chuyện mà khinh thường nó, mỗi khi nó nghiêm túc là đáng sợ không thua gì anh hai nó cả.

"Đừng quên Chupa Chups, Milkita, Marine Boy và Oreo của tôi đấy bà thím!"

"Cái gì???"

"Chị nhanh quên thế? Chupa Chups là phí bịt miệng part 1, Marine Boy là phí bịt miệng part 2, Milkita là phí mua thông tin, Oreo là phí nói tốt cho chị trước mặt mẹ em..."

"Đồ ăn cướp! Hồi này em có đòi Marine Boy và Oreo đâu???"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Thiên vị

"Tôi thêm vào đó! Chị có ý kiến?"

"Dạ không!"

Di Việt hài lòng gật đầu:

"Tốt lắm bà già!"

Bà...bà già?

Gọi là bà chị, không vấn đề, gọi là bà thím, cô cũng rộng lượng bỏ qua, giờ thằng nhóc này còn dám lên nước gọi cô là bà già?

Đội đầu nhóc con, tưởng chị mày dễ chơi? Chị đến đây!

...

"Di Phạm, mẹ đi rồi đừng ăn hiếp em nữa nghe không?"

"Mẹ, con ăn hiếp nó hồi nào?"

"Cũng đừng có ăn hiếp học trò nữa con nhé!"

"Con ăn hiếp học trò hồi nào?"

"Con đừng chối, em trai con với cô bé đó là cực phẩm ét te rồi, ngoài con ra làm gì có ai dám bắt nạt tụi nó nữa???"

"Ý mẹ là con còn ét te hơn tụi nó???"

"Con thật thông minh!"

Cứ thế bà Vũ tạm biệt hai đứa con trai yêu dấu mà chẳng có một chút không khí lưu luyến nào cả. Cho đến khi...

"Mẹ! Chồng! Tương! Lai! Xin! Dừng! Bước!"

Ba mẹ con tròn mắt nhìn chủ nhân bảy tiếng hét kia đang xông vào nhà như một con sóc.

Bà Vũ ngơ ngác nhìn Kỳ Tâm, nghĩ thầm trong đầu: "Nó đang gọi mình sao?"

Di Việt quay lưng chuẩn bị bỏ chạy, bà chị này có thể quản được cái miệng của mình không? Nhìn ông anh hai phúc hắc kia đi, trời ơi, núi lửa sắp phun nham thạch rồi!

Vũ Di Phạm đen mặt, anh thật muốn đánh cho Kỳ Tâm một trận như đòn.

Kỳ Tâm cười hi hi vẫy tay chào ba người:

"Chào mọi người! Ủa, sao không ai nói gì hết vậy?"

"Cô à, cô đi nhầm nhà rồi, mời cô đi cho!"

Hai anh em rất ăn ý phối hợp với nhau, xua Kỳ Tâm đi như xua vịt.

"Hai thằng kia, úp mặt vào tường kiểm điểm mau!"

Bà Vũ tức giận mắng.

"Ủa mẹ, tội con làm gì sai chứ? Tự nhiên phạt bọn con? Mẹ hết thương bọn con rồi à?"

Hai anh em đàn mặt hỏi lại.

"Ồ, hai đứa mày mất nét quá, tao hết thương rồi!"

Bà Vũ nói rồi dắt Kỳ Tâm vào phòng "tâm sự".

Nói là "tâm sự" nhưng thật ra chỉ có mình cô khóc lóc kể lể đủ thứ chuyện trên trời dưới đất. Chủ yếu là nín kéo van xin bà ở lại và cáo trạng mọi tội danh của hai thằng con trai bà.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 30: Suy tính tương lai

Bà Vũ càng nhìn càng thấy thích Kỳ Tâm. Bà không có con gái, đã thế hai thằng con trai bà, một thằng quá nghiêm túc, một thằng quá nhí nhố, bà phát mệt với hai đứa con này rồi.

Bà luôn mơ ước có một đứa con gái nhỏ ngoan ngoan dễ thương, lúc nào cũng xúm xít đi theo bà kể đủ thứ chuyện.

Ông trời chẳng cho mình con gái thì mình kiếm một đứa con dâu như vậy cũng được đấy chứ?

"Kỳ Tâm, nói bác nghe, cháu thích thằng lớn nhà bác sao?"

Kỳ Tâm đang khóc lóc kể lể, nghe bà Vũ hỏi lập tức chột dạ:

"Sao bác biết?"

Bà Vũ che miệng cười, thằng con bà ngốc, con bé này còn ngốc hơn. Cháu suốt ngày bám nó như keo dính, nghĩ bà già này cũng ngốc như hai đứa à?

Trong bụng nghĩ vậy nhưng bà không nói mà chỉ cười cười, vỗ vai Kỳ Tâm nhắc nhở cô chú ý học hành.

"Bác đi thật sao?"

Cô chuẩn bị ngoác miệng ra khóc lóc kể lể tiếp thì bà Vũ lại nói tiếp:

"Dĩ Phàm nó ghét con gái bánh bèo lắm!"

Kỳ Tâm im tịt.

...

Mấy ngày sau.

"Hiện tại em đang xếp thứ 16/40 trong lớp. Còn vài tháng nữa là thi đại học, em có mục tiêu gì chưa?"

"Lọt top 10 trong lớp, lọt top 1 trong tỉnh..."

"Lâu rồi tôi chưa xách cổ em lên phòng hiệu trưởng nhỉ?"

"Dạ dạ, boss bớt giận, mục tiêu của em là lọt top 10 trong lớp!!"

Anh nhúm mày:

"Đừng gọi tôi là boss! Boss ở đây là ngài hiệu trưởng bố em kia!"

Cô nháy nháy mắt:

"Có vẻ thầy rất sợ ông ấy?"

Trong đầu Vũ Dĩ Phạm xẹt qua một đoạn kí ức rùng rợn năm xưa, kỉ niệm đáng nhớ với ngài hiệu trưởng, anh đánh trống lảng:

"Đương nhiên sợ rồi! Ông ấy rất có uy mà!"

"..."

Vậy là "vấn nạn" số một đã xong. Anh tin là Kỳ Tâm sẽ thi đỗ. Nhưng còn "vấn nạn" số hai...

"Kỳ Tâm, em định học ngành gì?"

Kèm cặp cô nhóc này lâu như vậy rồi mà anh vẫn không thấy cô có khả năng gì nổi trội cả. À, có thì có thật, cô có tuyệt chiêu sư tử gầm và tính thần mê trai vô đối...

"Học sư phạm, nhờ bố em chạy cửa sau, vào trường này làm cô giáo, vậy là được ở gần nhị vị trai đẹp rồi!"

Cô nói tỉnh bơ như không.

Ai đó tức muốn học máu.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Học thiết kế

"Phản đối!!! Phản đối!!! Tôi phản đối!!!"

Cô nhóc này mà làm cô giáo thì sẽ dạy học trò ra cái gì đây? Đào tạo sắc nữ sắc lang quy mô lớn à???

"Thầy Vũ, em đâu phải kẻ truyền bá tà đạo? Làm gì thấy ghê vậy?"

"Em..."

Anh ghen lời. "Hội Cuồng Sắc" có phải là tà đạo không nhỉ?

"Khu...đó là tiêu cực trong giáo dục, tuyệt đối không được! Chẳng lẽ hiệu trưởng để yên cho em làm bừa như thế???"

Anh chống tay lên bàn, kích động suýt nữa nhảy luôn lên ghế đứng.

Kỳ Tâm ái ngại nhìn biểu hiện nghiêm túc đến phát sợ của anh, cô vội vã nói:

"Không phải không phải, em nào dám!"

"Hừ!"

"Just for laugh thôi mà! Ha ha...ha ha ha..."

Cô cười gượng mấy tiếng rồi im tịt. Bởi vì sắc mặt anh càng lúc càng đông lạnh.

"A...soái ca đừng giận! Em thích thiết kế! Em muốn học thiết kế thời trang!"

Khuôn mặt anh bớt lạnh một chút.

"Thật đó! Em nói thật! Chỗ ôi đừng giận mà..."

Nghe đến hai chữ "Chỗ ôi...", mặt anh vừa mới giãn ra một chút lại co lại.

Kỳ Tâm gấp đến cuồng cả lên, cô rút vội một tờ giấy trong cặp, giơ trước mặt anh:

"Thầy nhìn đi, đây là trang phục chú rể, em đặc biệt vẽ cho thầy từ rất lâu rồi!"

Anh thoáng kinh ngạc, cầm tờ giấy chăm chú nhìn.

Cô lại khẩn trương rút tiếp một tờ giấy nữa, lại giơ trước mặt anh:

"Còn đây là trang phục cô dâu, em đặc biệt vẽ..."

Thấy anh ngẩng lên, cô sợ hãi nuốt hai chữ "cho em" vào miệng.

Anh im lặng nhìn hai bản vẽ, ánh mắt vui mừng.

"Em bắt đầu vẽ thiết kế từ khi nào?"

Thấy anh cười, cô chờ người nhìn mấy giây. Đợi hai bản vẽ lấy nụ cười mỹ nhân, quá lâu!

"Từ lúc mới học vẽ, em đã tập vẽ thiết kế rồi!"

Cô cười hi hi khoe.

"Bố mẹ em có biết?"

"Biết chứ biết chứ! Ha ha ha..."

Cô nghĩ thầm trong bụng, mình chẳng được cái nét gì, được mỗi khoản vẽ vôi là kha khá một chút, đương nhiên nhị vị phụ huynh mừng rớt nước mắt rồi.

Hiệu trưởng Hoa đang làm việc và Hoa phu nhân đang nấu nướng ở nhà đều hắt xì hơi một tiếng. Ai mới nhắc đến cái thân già này sao?

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hai đứa con của Kỳ Tâm

Anh nhìn cô chăm chăm một lúc làm cô lại suy nghĩ lung tung. Mỹ nhon, mau khen tiểu gia ta đi! Ha ha ha...

"Một tháng nữa thi, từ hôm nay tăng tốc học full tuần!"

"Mỹ nhon" lạnh lùng phán một câu rồi dọn đồ ra về, bỏ lại vị "tiểu gia" tự phong nào đó với con tim tan nát.

...

Một tháng này là giai đoạn cực kì quan trọng với mỗi sĩ tử. Sau mỗi buổi học ôn thi, Kỳ Tâm lại phải ở lại nửa tiếng hoặc một tiếng học thêm, học nhiều hay ít là tùy theo tâm trạng của anh.

Cô biết anh muốn tốt cho cô. Cô từ một đứa dốt gần nhất trường mà thi đỗ vào lớp chọn, rồi từ một đứa đứng bét trong lớp chọn mà lọt top 10 trong lớp, anh làm thầy giáo phải tốn không biết bao nhiêu công sức.

Nên cô không than vãn kêu ca gì cả.

"Sao em lại nhìn tôi? Em thấy mệt rồi à? Mệt rồi thì thôi, chúng ta về!"

Anh đang giảng bài, nhìn thấy vẻ mặt mất hồn của cô, lo lắng hỏi.

"Không, ý em là, thầy giáo, trả em hai bản vẽ hôm trước đây!"

"Không!"

"Tại sao?"

Cô nhăn nhó hỏi lại.

"Có những thứ cho đi rồi sẽ không lấy lại được đâu!"

Anh vuốt cằm cười đều.

"Trời ơi, hai đứa con của tôi, ở với mẹ thì xa bố, ở với bố thì xa mẹ, trời ơi là trời ơi..."

Cô ôm đầu gục xuống bàn, trông cực kì thảm đáng thương.

Anh đàn mặt, cái gì mà ở với bố xa mẹ, ở với mẹ xa bố? Cô nhóc này học nhiều quá chấp dây thần kinh rồi sao?

"Trời ơi là trời ơi...hu hu hu..."

Cô khóc càng lúc càng lớn.

Anh bóp trán, trong đầu xẹt qua một ý nghĩ. Tiếp xúc với cô bao lâu nay, anh quá hiểu cô rồi.

Kỳ Tâm là loại người nếu ốm thật thì sẽ mệt không kêu nổi một câu, còn nếu giả ốm thì sẽ la làng lên như cháy nhà.

"Trời ơi tôi chết mất, ôi hai đứa con của tôi..."

Cô vẫn tiếp tục kêu khóc.

Anh đen mặt mở cặp lấy bản vẽ trang phục chú rể ra, dán lên trán cô như dán bùa.

Cô lập tức ngồi bật dậy, tóm lấy bản vẽ hôn lấy hôn để.

"Con trai yêu quý, mẹ nhớ con lắm..."

Lời này của cô là nói thật, mỗi lúc học tập căng thẳng cô đều lôi đứa con tinh thần của mình ra ngắm nghía. Mỗi lúc như thế mọi mệt mỏi đều tan biến, cơ thể như được lấp thêm tên lửa, càng học càng hăng.

"O, còn con gái yêu của em nữa, em cũng nhớ nó lắm....."

Anh lại dán tiếp bản vẽ cô dâu lên trán cô.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Thi xong mất tích

"Mẹ nhớ các con lắm..."

Kỳ Tâm luôn miệng lẩm bẩm, hai mắt sáng rỡ như bóng đèn.

Anh nhìn cô gật gật đầu, phải thế này mới đúng là cô chứ, lúc nào cũng trong trạng thái tưng tưng.

"Thầy Vũ..."

Cô bỏ tờ giấy trên mặt ra, mở miệng gọi anh, âm cuối kéo dài mấy nốt nhạc.

Anh giật mình, vừa mới dán tờ giấy lên mặt mấy giây mà đến lúc bỏ ra đã tuôn nước mắt rồi?

Đúng là lật mặt còn nhanh hơn lật sách mà.....

Anh quyết định làm lơ, cầm chai nước đưa lên miệng uống.

"Thầy làm ơn... trả con lại cho em..."

"Ừ khụ khụ khụ..."

"Không có hai đứa nó làm động lực thì em không thể nào tập trung học được đâu...aaaaa...."

Cô bắt đầu chuyển từ khóc sang hét.

Anh: "..."

Trả...con? Vị tổ tông này kiếm đâu ra vốn từ phong phú vậy?

"Trả con cho em...huh...huh..."

Cô vẫn chưa dừng lại.

Anh vò đầu bứt tóc, tưởng tượng mình là một gã cận bã đang bắt cóc hai đứa trẻ con...

"Đó đó...trả cho em hết..."

"..."

"Còn mấy ngày nữa thi, em ở nhà tự ôn luyện. Nếu có thể hãy cắt đứt liên lạc với trai đẹp!"

Anh nói rồi vội vã đi thẳng, bỏ lại cô một mình ngơ ngác.

Cắt đứt liên lạc với trai đẹp, vậy là cắt luôn cả thầy sao???

....

Đêm trước ngày thi, cô yên tâm ngủ ngon lành, còn ông thầy đáng thương nào đó trần trọc thức trắng đêm.

Mấy ngày trôi qua.

Vũ Di Phàm sắp phát điên vì Kỳ Tâm không gọi điện thoại hay nhắn tin cho anh lấy một lần.

Chẳng lẽ cô nhóc này thi không tốt?

Cả nhà cô đều đi vắng, cắt đứt liên lạc với anh. Đã xảy ra chuyện gì động trời sao?

"Bố à, con đã nói rồi, kiểu gì thầy ấy cũng đến mà!"

Hai cha con Kỳ Tâm ngồi bên cửa sổ, một người nhấp trà, một người nhấp trà sữa, quan sát tình hình bên ngoài.

"Hừ...nhưng đến hơi muộn đấy!"

"Vẫn là có đến mà!"

Kỳ Tâm cố gắng nói tốt cho anh. Bố ơi là bố, tự nhiên nổi hứng bày trò giả vờ mất tích làm chi, báo hại cô mấy ngày liền đứng ngồi không yên, muốn khoe thi tốt với anh mà lại bị bố đại nhân cấm túc.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Hiệu trưởng đại nhân thật nham hiểm

"Con à, con giống ai mà ham sắc vậy con?"

Hiệu trưởng Hoa đỡ trán, con với cái, có lẽ nào năm đó ở bệnh viện ông bế nhầm con người khác không???

"Đẹp thì ai chẳng thích, ngày xưa bố lấy mẹ không phải vì mẹ đẹp sao?"

"..."

"Bố đừng chối là vì tiền, hồi đó nhà ông bà ngoại có giàu đâu?"

"..."

Ông bố đáng thương: "..."

Đây là lần thứ en-nờ ông bị con gái bảo bối bắt bẻ mà không làm được gì.

"Thầy ấy không có lỗi gì cả. Sao bố lại bắt nạt thầy ấy như thế chứ?"

"Thấy ghét thì bắt nạt thôi!"

"Có ai vô lí như bố???"

Hiệu trưởng Hoa nhấp một ngụm trà:

"Con muốn gặp cậu ta?"

"Vâng!!!"

"Được thôi! Con ra mở cửa đi."

Kỳ Tâm sung sướng chạy vù đi.

Hiệu trưởng Hoa vào thư phòng lấy ra một bộ cờ, ông chẹp chẹp miệng:

"Lâu rồi chưa chơi cờ đàm đạo với đám hậu bối..."

...

Năm phút sau.

"Chào...dạ chào...chào hiệu trưởng ạ..."

Vũ Di Phàm đứng ngay ngắn như xếp hàng, miệng hô to, ánh mắt sáng long lanh nhìn thẳng vào người đối diện.

"Ồ, là Di Phàm đó hả? Lâu quá không gặp cậu!"

Ông bước đến ôm chặt anh, tay liên tục vỗ vỗ vào lưng anh.

Tiếng vỗ thùm thụp liên hồi như tiếng đấm nhau.

Hiệu trưởng Hoa cười rất thân thiết sáng khoái với anh, nhưng động tác tay vẫn chưa dừng lại. Mỗi lần bàn tay ông tiếp xúc với lưng anh là ông lại tranh thủ véo một cái.

Anh đau muốn chảy nước mắt nhưng vẫn phải cố ngoác miệng ra cười.

"Dạ...lâu rồi không gặp..."

"Đến đây có chuyện gì sao? Muốn gặp riêng Kỳ Tâm?"

Anh nghĩ thầm trong bụng: "Đúng vậy ạ!"

Nhưng anh làm gì có lá gan nói như thế ra miệng, nên đành đáp lại một câu trái lương tâm:

"Dạ không, tôi đến thăm hiệu trưởng ạ!"

"Ừ, vậy mau ngồi xuống chơi cờ, lâu rồi chúng ta chưa đàm đạo!"

"..."

"Kỳ Tâm, còn đứng đó nhìn cái gì, mau về phòng đi, có ai muốn gặp con đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Hiệu trưởng khó chiều

"Bố à bố! Rõ ràng thầy Vũ đến gặp con mà!"

Cô giãy nảy lên.

"Cái gì mà gặp con? Rõ ràng là gặp bố!"

"..."

"Có phải không Tiểu Vũ?"

Hiệu trưởng Hoa quay sang anh cất giọng thân thiết hỏi.

"Dạ? Hiệu trưởng mới gọi tôi là...là.."

"Tiểu Vũ, bộ cậu không phải họ Vũ à? Tôi gọi sai à?"

"Dạ không không...hiệu trưởng rất đúng ạ..."

"Tiểu Vũ, mau ngồi xuống làm ván cò, hà hà..."

"..."

"Tiểu Vũ, hay là cậu chê ông già này cổ hủ? Vậy thôi cậu mau về đi, đám trẻ các cậu tôi không theo kịp được nữa..."

Kỳ Tâm: "..."

Bố à, bố đã sớm biên kịch kiêm đạo diễn chương trình này từ lâu rồi phải không?

Cô quay sang nhìn anh:

"Thầy Vũ, không được mắc bẫy! Tuyệt đối không được!"

Cô đâu biết là anh bị bố cô "ghim" từ lâu rồi, chạy đi đâu cho thoát.

"Kỳ Tâm, con còn chưa đi à? Con lớn rồi mà hư quá vậy?"

"..."

Kỳ Tâm bị đuổi về phòng rồi, chỉ còn lại mình anh "lâm trận" với ngài hiệu trưởng tai quái.

"Bây giờ chúng ta đánh cò phải không ạ?"

Anh ngu ngơ hỏi.

Hiệu trưởng Hoa nhìn vẻ mặt đần độn của anh, hai tay bóp chặt nắm đấm. Không hiểu sao ông cứ muốn táng cho thằng nhóc này mấy cú nhĩ?

"Không muốn chơi thì cậu có thể đi về!"

"..."

Anh lau lau mồ hôi trên trán, sao tính khí hiệu trưởng cứ thất thường như phụ nữ thời kì mãn kinh vậy?

Anh nóng lòng muốn biết Kỳ Tâm thi cử ra sao cơ!

Muốn đánh cò thắng hiệu trưởng đại nhân sao? Nằm mơ đi!

Nghĩ vậy nên anh cố tình thua cho nhanh.

Nhưng một lúc sau, anh khóc dở mếu dở vì thấy hiệu trưởng Hoa không chịu ăn quân cò nào của anh cả.

Cứ như thế, anh cứ nhường, còn hiệu trưởng Hoa thì cứ cho quân đi vòng quanh bàn cò.

Ván cò đánh từ chiều đến tối vẫn chưa xong.

Anh mệt rã người, suýt nằm bò luôn lên bàn cò, muỗi đậu trên mặt cũng không thèm đánh.

Chương 36: Sợ vợ

"Này này Tiểu Vũ, mau dậy nào, còn chưa xong một ván cơ mà!"

Hiệu trưởng Hoa lay lay anh dậy, ông nở một nụ cười rất...gian tà.

"..."

"Thanh niên trai tráng gì mà yếu đuối vậy? Mạnh mẽ lên! Quyết tâm lên!"

"Hiệu trưởng, em muốn hỏi một câu, có phải thầy đang trả thù em chuyện ngày xưa? Thầy đáng kính, chuyện qua lâu rồi mà..."

Anh gãi gãi đầu, cất giọng nịnh nọt.

"Chuyện ngày xưa gì chứ? Tôi không phải kẻ thù dai đâu!"

Hiệu trưởng Hoa vẫn nở nụ cười gian tà, quan sát biểu cảm đau khổ của anh.

Thằng nhóc thói tha, tôi không tính chuyện năm xưa, nhưng chuyện năm nay thì cần phải tính nhiều lắm đấy!

Anh vò đầu bứt tóc, lay chúi trên cao, xin người hãy cho con biết phải làm sao mới vừa lòng vị đại nhân này đây?

Anh cắm đầu vào bàn cò nghiên cứu một lúc, rồi lại ngẩng lên nhìn vị đại nhân tai quái.

Ông vẫn cười cười, nụ cười rất "thân thiện", đã vậy còn động viên cổ vũ anh nữa.

Anh nghiêng răng, giờ thì anh đã hiểu, gen lầy lội của Kỳ Tâm do ai truyền cho rồi.

Ông ấy căn bản là không muốn anh gặp Kỳ Tâm, cố tình kéo dài ván cò, không cho anh thắng cũng không cho anh thua.

Đúng là thực lực thâm hậu mà.

Đã đến nước này, anh đành giờ bí kíp cuối cùng của anh ra vậy. Ông ấy muốn chơi, anh sẽ chơi cùng ông ấy. Người có tuổi mà, ngồi lâu chắc chắn sẽ thấy mỏi.

Anh sẽ ngồi ỳ ra đây, có bị đuối anh cũng sẽ không đi. Bàn về độ lì và độ dày của da mặt, chỉ có Kỳ Tâm thắng anh chứ bố Kỳ Tâm thì không có cửa đâu.

...

"Bố nó ơi, ông có định ăn cơm không đấy hả? Cả cậu nữa Tiểu Vũ, mau qua đây ăn cơm đi!"

Hoa phu nhân sốt ruột nhìn hai người, chơi từ chiều đến tối mà không thấy mệt à?

"Chúng tôi đang tâm sự, đây là chuyện riêng tư của đàn ông con trai với nhau, bà đừng thắc mắc nữa!"

"Tâm sự cái gì? Ông là đồ lầy cảm! Đồ lão già lầy cảm!"

"..."

"Còn không mau lăn ra bàn ngồi ăn cho tôi? Tiểu Vũ, mau đi ăn cơm! Kỳ Tâm thì rất tốt, cậu vất vả nhiều vì nó rồi!"

"Này này bà kia, ai cho bà bô bô cái miệng ra thế?"

Hiệu trưởng Hoa đen mặt, hỏng hết kế hoạch của ông rồi!

"Ông ngồi xuống ăn cơm và im miệng cho tôi."

"..."

Anh chờ người ra. Vậy là cô thi rất tốt! Anh chờ câu nói này mấy ngày rồi!

Hạnh phúc quá!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Con gái bỏ bố theo trai

Anh cười như thằng ngốc rồi quay sang nhìn Kỳ Tâm, thấy cô cũng đang nhìn anh cười với vẻ mặt hết sức đần độn.

Hiệu trưởng Hoa đen mặt chen vào đứng chắn giữa hai người:

"Ăn cơm thôi! Tôi đói rồi!"

"Ông mà cũng biết đói đấy à? Sao không ngồi chơi chờ đến sáng mai luôn đi?"

"Trời đánh tránh bữa ăn, bà nói hơi nhiều rồi đấy!"

"Đồ lão già lắm cảm! Nhà có khách mà ông cứ như thằng con nít phá người lớn là thế nào? Trật tự ngồi ăn cho tôi!"

"Bà...bà bà..."

Kỳ Tâm vội xen vào:

"Con xin hai người! Ăn cơm thôi! Thầy Vũ đói lắm rồi nha!"

"Phải phải, sao mẹ lại tốn thời gian đôi co với lão hâm này chứ nhỉ? Ăn thôi!"

Hiệu trưởng Hoa tức giận đấm đấm ngực, hai mẹ con này thật quá đáng!

Thấy trai trẻ là bỏ quên ông già này!

Suốt bữa cơm ông trung ra vẻ mặt chó ai lại gần. Mẹ con Kỳ Tâm nói đủ thứ chuyện trên trời dưới đất với anh, không ai thèm để ý đến ông.

Anh ngồi ăn mà thấp thỏm không yên. Sao anh thấy mình cứ như thằng tội đồ nhỉ? Coi vẻ mặt khó tiêu của ngài hiệu trưởng kia...

Cạch!

Hiệu trưởng Hoa đặt bát đứng dậy, bỏ về phòng.

Tìm anh cũng theo tiếng "Cạch!" đó mà muốn bay ra ngoài...

"Ồ bố sao vậy?"

"Ông lại làm sao nữa?"

Hai mẹ con Kỳ Tâm tròn mắt nhìn.

"Tôi chẳng sao sất! Vũ Dĩ Phàm, cậu đi theo tôi!"

Đầu anh căng lên, một khi ngài hiệu trưởng gọi hẳn tên họ anh ra là sẽ không có chuyện gì tốt lành đâu...

Anh thấp thỏm đi theo.

"Bố à, đừng ăn hiếp thầy Vũ mà..."

Kỳ Tâm lo lắng gọi theo.

"Không sao đâu, ông già đó lại lên cơn dở hơi thôi!"

Hoa phụ nhân vỗ vỗ vai cô, thản nhiên dọn dẹp bát đĩa.

"Nhưng mà con lo lắm..."

Hoa phu nhân nhìn con gái, phá lên cười. Thảo nào ông chồng của bà lại tức giận thế! Có mỗi một đứa con gái mà nó chỉ biết có trai đẹp, bảo sao ông ấy không nổi điên lên chứ!

"Con thích cậu ta sao?"

"Vâng!"

Cô nói không cần nghĩ.

Hoa phu nhân càng cười lớn hơn, cốc đầu cô một cái.

Con nhỏ này sao mà giống bà ngày xưa thế này???

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Thích hay không thích? 2 2 1

"Hiệu trưởng, em xin lỗi, thật sự xin lỗi...em xi...n..."

"Cậu có lỗi gì mà xin?"

"Hiệu trưởng bớt giận, em xin lỗi hiệu trưởng ạ..."

"Cậu có lỗi gì mà xin?"

"Dạ...em xin lỗi vì tội không có lỗi gì mà vẫn xin lỗi ạ..."

Rầm!!!

Hiệu trưởng Hoa đập bàn:

"Vũ Dĩ Phàm!! Cậu đang chơi xỏ tôi đúng không?"

"Em không dám..."

"Cậu to gan lắm! Hừ!!!"

"..."

Anh lau lau mồ hôi, rút cuộc anh đã làm gì sai chứ?

Anh đứng nghiêm chỉnh một bên nhìn hiệu trưởng Hoa tức giận thở phì phì.

"Hiệu...hiệu trưởng...thầy uống nước cho hạ hỏa ạ..."

"Khô! Cậu biến về đi thi tôi hạ hỏa liền!"

"Nhưng...chính thầy nói em đi theo thầy mà..."

"..."

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

"Cậu có thích con gái tôi không?"

"..."

Ủa, cái này...liên quan quá...

Anh bị phát ngôn gây sốc của hiệu trưởng Hoa làm đơ người.

Nói vậy là ý gì chứ?

Con gái ông ấy...ừm, là Kỳ Tâm.

Có thích hay không? Ừm, con nhóc này...anh chưa gặp ai đáng ghét và đáng sợ như cô cả. Cho nên...

"Thích hay không thích nói một lời xem nào! Cậu muốn chọc ông già này tức chết đúng không?"

"Dạ có thích!"

Anh giật bắn người, nói tuột một hơi.

"Có thích sao? Vậy thì hãy đối xử với nó thật tốt, nếu không tôi sẽ..."

"Em sẽ đối xử với Kỳ Tâm thật tốt! Tuyệt đối không có chuyện nuột lời!"

Anh lại nói tuột một hơi.

Hiệu trưởng Hoa bước đến túm cổ áo anh hét lên:

"Thằng nhóc thối tha này!!!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Mất con gái

Hết xong ông buông anh ra, bắt lực đi ra khỏi phòng. Cái thằng nhóc thối tha này, ông tìm mãi không ra điểm nào để chê cả!!

Nhưng ông vẫn tức lắm! Chỉ bằng cái mặt đẹp mà thằng nhóc này dễ dàng cuốn mất con gái ông đi rồi!!

Trong phòng.

Bóp! Bóp! Bóp!

Anh giờ tay tát bôm bóp vào miệng mình. Cái miệng này hôm nay bị làm sao vậy? Bị ngài hiệu trưởng dọa mấy câu mà miệng đã nhanh hơn não rồi...

Tại sao lại lỡ miệng nói là thích chứ hả????

Trước giờ đám nữ sinh luôn chạy theo anh, lâu dần khiến anh có những thói xấu mà chính anh cũng không nhận ra, đó là tự luyến và...kiêu chảnh.

Anh chưa bao giờ chủ động để ý ai, lại càng chưa bao giờ chủ động nói thích ai.

Nhưng lần này lại là ngoại lệ. Con nhóc thối kia là ngoại lệ!

Anh đây thế mà lại là trâu già thích gặm cỏ non!!!

Àm!!

Cửa phòng mở toang, Kỳ Tâm chạy xông xộc vào, mếu máo khóc:

"Thầy Vũ, thầy có sao không? Có bị thương không?"

"À à không sao, không sao hết, đừng khóc nữa nhóc..."

"May quá...ừ ừ ừ..."

"..."

Hiệu trưởng đại nhân đi rồi lại nhớ ra có chuyện chưa nói với anh, ông quay lại thì thấy cảnh này...

Bỉ thương y như trong phim truyền hình 8 giờ ha?

"Hai đứa bay thôi đi không? Làm như tao chia cắt đôi Ngu Lang Chức Nữ tụi bay vậy???"

"..."

"Thì tốt rồi, ở bên nhau rồi, muốn tâm sự gì thì dất nhau ra quán kem mà nói! Khóc lóc ở đây lút hết phòng sách của tôi!"

Anh nghe vậy lại lạng toát sống lưng:

"Hiệu trưởng đừng tức giận mà, em sẽ đi ngay, ngay và luôn ạ! Thầy đừng tức giận ảnh hưởng sức khỏe..."

"Cậu..."

Đến lượt cô:

"Bố đã đuổi thì con đành đi vậy! Bố ở nhà nhớ bảo trọng nha!"

"Con nhỏ này..."

Anh và cô dất nhau đi ra, còn lại ông bố tội nghiệp tức giận đấm đấm ngực:

"Mẹ Kỳ Tâm! Mua cho tôi lọ thuốc trợ tim! Tôi sắp suy tim vì đứa con gái vàng ngọc của bà rồi!!!"

Quán trà sữa nào đó.

"Sao lại vào quán trà sữa? Bố em nói phải vào quán kem mà?"

Anh vẫn còn sợ bố Kỳ Tâm, thắc mắc hỏi luôn miệng.

[Ôn thi đại học

Thi đỗ

Ăn khao...

Học đại học + nam phụ

Ở nhà + nữ phụ

Thêm 1 vài vấn đề (2 hoặc 3)

Ra trường

Đi làm blabla...

Hẹn hò bước đầu + hiệu trưởng dụ dỗ + đính hôn...]

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tổ tình

"Thầy bị ngốc à, ông ấy nói vào quán kem thì phải vào quán kem à?"

"Nhưng mà...nhờ..."

Cô đỡ trán:

"Rốt cuộc tại làm sao mà thầy lại sợ ông ấy đến thế hả?"

Anh nghiêng răng:

"Thế rốt cuộc tại làm sao mà em lại sợ Dĩ Việt đến thế hả?"

"..."

Im lặng.

Hôm nay là lần đầu tiên trong đời Kỳ Tâm cảm thấy ngại không biết phải nói gì trước mặt anh.

Cô ngoảnh trái ngoảnh phải nhìn xung quanh thì thấy mọi người cứ nhìn về phía mình.

Cũng phải thôi, đại nam thần đang ngự giá ở đây mà.....

"À à ờ ừm ừm....."

Anh toát hết mồ hôi mà vẫn không nói được câu cần nói.

Người ta nói ở cạnh người mình thích thì IQ cao đến mấy cũng chỉ còn bằng 0, có lẽ rất đúng với Vũ Dĩ Phàm lúc này.

Những ánh mắt xung quanh đang bị nhan sắc của anh thu hút lại càng nhìn anh chăm chú hơn, họ hiểu kỳ vì thấy anh đẹp trai mà sao ngốc thế.

Anh khổ sở thẳm mẳm trong bụng:

"Các người nhìn cái gì mà nhìn? Không thấy tôi chuẩn bị tỏ tình đây à? Vô ý thức!"

"Thầy Vũ, thầy làm bầm cái gì vậy? Người ta nhìn kia..."

"..."

Anh hít một hơi, lôi điện thoại ra bấm giờ, nội trong vòng 10 phút phải nói được câu "Tôi thích em", nếu không nói được.....

Không nói được thì thôi đâm đầu vào tường chết đi cho rồi, sống làm gì cho mất mặt!

"À thì...ừm...em nghĩ sao về câu trâu già gặm cỏ non...?"

"Chắc...còn tùy xem trâu đó có đẹp hay không đã!"

"..."

Anh sờ sờ mũi, ở trường nữ sinh thần tượng anh rất nhiều, nhan sắc này của anh cũng có ích trong lúc này lắm.

"À thì...nếu chênh lệch sáu tuổi thì sao...?"

Haizz, một năm trước Kỳ Tâm từng nói...

".....Năm nay em mười bảy tuổi, năm năm nữa là học xong đại học, còn thầy hai mươi tám tuổi, sự nghiệp ổn định vững chắc rồi. Chúng ta sẽ hẹn hò, tìm hiểu rồi tiến tới hôn nhân..."

Nhìn cô vừa cầm đầu hút trà sữa vừa rên rĩ hát mà anh phát bực. Không biết con người nào cá vàng này còn nhớ không đây?

"Lệch sáu tuổi cơ à, ái chà chà, người ta nói ba năm cách biệt một thế hệ, sáu năm thì có vẻ hơi..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Tôi thích em

Anh nghệt mặt. Nói vậy là ý gì đây?

"...có hơi...hơi...mà thôi không nói nữa!"

"..."

Hoa Kỳ Tâm quả thật rất biết cách chọc điên Vũ Dĩ Phàm

"Em là chê tôi già phải không? Thế là ai ngày xưa bám theo tôi trước? Ai mặt dày tính toán chuyện hôn nhân?"

Kỳ Tâm uống hết trà sữa của mình, chuyển sang uống của anh, ánh mắt trong sáng ngậy thơ:

"Ừa ai vậy?"

"..."

Thật ra cô vẫn nhớ, nhớ cực rõ. Cô chỉ là đang muốn trêu anh.

Cô thật sự mong chờ giây phút này rất lâu rồi, lúc nào cô cũng mơ đến ngày tình cảm của mình sẽ được hồi đáp.

Chỉ cầu mong sao...cảm giác lúc này của cô không phải là ảo tưởng. Cầu mong sao anh thật sự đang chuẩn bị nói anh thích cô.

"Em...em dám quên sao?"

Tay anh nắm chặt thành nắm đấm, gân xanh và khớp xương nổi lên thấy rõ cho thấy anh đang tức giận đến cực điểm.

"Được thôi, nếu em quên, tôi sẽ làm cho em nhớ!"

"..."

Anh nở nụ cười giống như một cậu học sinh mới biết yêu mà chính anh cũng không nhận thức được điều đó.

Kỳ Tâm tròn mắt nhìn, lão thiên, soái ca men lỵ của con đầu ròi? Bây giờ trông thầy Vũ cười ngốc không chịu nổi.

Anh không nhìn ra tâm trạng hệt hẵng của cô, tiếp tục cười, mặt dần thối nhưng cực kỳ nghiêm túc:

"Tôi thích em."

"Khụ...khụ khụ..."

Cô thực sự muốn nghe câu này lắm lắm nhưng đến khi nghe được vẫn không phản ứng kịp.

Cô cố gắng trấn tĩnh giữ cho mình không nhảy cẫng lên vì vui sướng, ngồi im nghe anh nói tiếp.

Sau đó...

Sau đó ấy à?

Sau đó đợi nửa ngày anh cũng không nói thêm một chữ nào hết, chỉ dùng ánh mắt căng thẳng nhìn cô.

Kỳ Tâm đen mặt, nói thêm mấy lời ngọt ngào thì anh chết à? Nói có ba chữ "Tôi thích em" là xong à?

Trong đầu cô đang có một Kỳ Tâm thiên thần và một Kỳ Tâm ác quỷ cãi nhau chí chóe.

Kỳ Tâm ác quỷ:

"Đồng ý đi, chờ ngày này bao lâu rồi!! Tôi chờ mọc râu xanh mướt rồi cô có biết không hả???"

Kỳ Tâm thiên thần:

"Đồng ý con khi! Mới nói "Tôi thích em" chứ đâu nói "Em làm bạn gái tôi đi?" "

"Tôi không biết! Đồng ý đi!"

"Hắn mới nói ba chữ mà cô đã đồng ý ngay tắp lự mà coi được? Sự cao giá quý tộc của cô đâu? Liêm sỉ vứt cho chó ăn rồi à?"

"Liêm sỉ là cái mọc gì vậy?"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Mê trai đầu thai không hết

Vũ Dĩ Phàm vẫn ngồi im như tượng, ánh mắt mong chờ nhìn cô.

Cãi nhau chỉ chóc một trận, cuối cùng Kỳ Tâm thiên thần vẫn cãi thắng. Kiểu tỏ tình súc tích phong cách Vũ Dĩ Phàm khiến cô tức giận răng nghiến lợi.

Tưởng cô dễ bị dụ dỗ bởi sắc đẹp như ngày xưa hay sao?

Cô giả vờ lạnh mặt mở miệng:

"Nhưng thầy già so với em thật mà!"

Cô nói bằng sắc mặt tỉnh bơ, rồi lại dùng sắc mặt tỉnh bơ hút trà sữa.

"..."

Thầy giáo Vũ soái ca nhưng hơi già: "..."

Ai theo đuổi ai trước đây? Giờ còn mạnh mẽ chê anh già?

Nhưng đúng là anh có hơi tự ti vì anh hơn Kỳ Tâm bảy tuổi.

Có bảy tuổi thôi mà...

"Nhưng thôi đẹp trai nên bỏ qua..."

Kỳ Tâm chợt ngẩng đầu, chớp mắt nói.

Nói xong cô lại suy nghĩ miên man, Kỳ Tâm thiên thần và Kỳ Tâm ác quỷ trong đầu cô lại được dịp cãi nhau.

Kỳ Tâm thiên thần:

"Chưa ngẫu được bao lâu lại giờ chúng mê trai!! Mê trai đầu thai không hết!!"

Kỳ Tâm ác quỷ:

"Bày đặt liêm sỉ, ha ha mẹ ời, tôi cười tắt thở mất, hahaahaaa...."

Kỳ Tâm đau não, quyết định không suy nghĩ nữa, chớp mắt, cười duyên nhìn người đối diện.

Một trời "thính" tung bay dành cho Vũ Dĩ Phàm.

Anh là người duy nhất cô theo đuổi ba năm trời không biết mệt.

Cho dù có phải vứt hết liêm sỉ đi cũng phải theo đuổi anh bằng được.

Khuôn mặt đẹp trai đang rầu rĩ u ám vì bị chê già, bỗng nhiên bị trúng "thính" nồng độ cao, anh kích động nắm chặt tay cô làm cô giật mình.

Hình như cô còn thấy mắt anh long lanh nước.

Anh vui đến vậy sao? Cô đối với anh quan trọng đến vậy sao?

Anh không để cô kịp phản ứng, ôm chặt cô vào lòng, nghiêng mặt ghé sát tai cô nói:

"Tôi thích em."

"..."

Vũ Dĩ Phàm!! Anh còn biết nói câu nào khác nữa không???

[...]

Tuy màn tỏ tình không như mong đợi cho lắm nhưng sau đó ba đêm liền Kỳ Tâm vẫn mất ngủ.

Cảm giác giống như được người ta viết confession tỏ tình với mình, nhưng cũng không giống lắm, nếu là confession, cô được người ta viết cho rất nhiều.

Vội lại, mỗi lần có ai viết confession tỏ tình với cô, cô đều rất có ý thức tự giác loại Vũ Dĩ Phàm ra.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Mặt dày gọi bố vợ

Đừng trông mong gì cái lão mặt đá này nói lời hoa mỹ sến súa.

Nhưng ba chữ "Tôi thích em" kia thật dễ nghe, ngắn gọn súc tích y như con người anh vậy.

Vẫn đang trong thời gian chờ điểm thi, Kỳ Tâm chỉ có ăn, chơi, ngủ, ngày tháng thoát kiếp chó độc thân đã đến.

Lại nói đến Vũ Dĩ Phàm, sau lần tỏ tình ngắn gọn súc tích kia, anh lại trở về với thói xấu tự luyện kiểu chảnh như trước.

Biết sao không?

[Tua lại cảnh tối hôm đó.]

Anh không để cô kịp phản ứng, ôm chặt cô vào lòng, nghiêng mặt ghé sát tai cô nói:

"Tôi thích em."

Kỳ Tâm hạnh phúc đến độ tim đập loạn xạ như sắp lọt ra ngoài, mơ hồ đáp lại:

"Em cũng thích thầy. Thầy làm bạn trai em nhé?"

Anh mỉm môi cười:

"Ừ."

"..."

[Quay về hiện tại.]

Rồi giờ thành ra anh đã là bạn trai cô, nhưng người nói trước lại là cô, người mất giả trước chính là cô.

Có hơi mất liêm sỉ một chút nhưng không sao, cảnh này cô quen rồi.

Có bạn trai là lúc nào cô cũng rải cỏ lương, đối với cô, phân phát thức ăn cho chó là một thú vui tao nhã.

Hiệu trưởng Hoa nhìn cảnh này mà ngứa mắt không chịu nổi.

Người ta nói con gái gả đi thì người buồn nhất là bố, con gái ông còn chưa gả đi mà sao ông đã buồn bực như bị trộm mất bảo bối trong nhà vậy.

Mỗi lần Vũ Dĩ Phàm đến nhà, nếu không phải đưa con gái ông đi chơi, thì cũng là hai đứa ở nhà mắt qua mày lại với nhau.

Vũ Dĩ Phàm không biết là vô tình hay cố ý, rất hay gọi hiệu trưởng Hoa và Hoa phu nhân là "bố", "mẹ", khi bị hỏi đến thì anh biện hộ là lỡ miệng gọi nhầm.

[...]

Giữa vườn cây mát mẻ, hiệu trưởng Hoa ngồi đọc sách, mặc kệ vợ ông với đôi mới yêu kia ồn ào ầm ĩ trong nhà.

Có mỗi bữa sáng thôi mà nấu mãi không xong.

Ông đành tự tìm cho mình một khoảng trời yên tĩnh vậy.

"Con chào bố!!! Ấy nhầm chào bác trai ạ!!!"

Chưa yên tĩnh được bao lâu ông đã bị dọa giật này người suốt đánh rơi quyển sách đang cầm trên tay.

Lại là thằng nhóc này!

Vũ Dĩ Phàm muốn cười quá mà vẫn phải nhịn:

"Mời bác trai vào nhà ăn sáng ạ!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Bố vợ đã chấp nhận anh rồi

"Cậu to gan lắm rồi đấy!"

Ông đã quen với cảnh anh tối ngày gặp ông là lớn miệng gọi bố bố con con, thằng nhóc này từ ngày quen con gái ông da mặt đã dày lên nhiều.

Nhưng nghe tiếng "bố" kia lại rất thuận tai, ông ngoài mặt vẫn khó chịu nhưng trong lòng lại ấm áp như có thêm một đứa con trai ngoan ngoãn.

À nhầm, "đứa con trai" này cũng không được ngoan ngoãn cho lắm.

Nó chẳng qua chưa được bật công tắc mặt dày thôi, từ khi quen con gái ông, nút công tắc mặt dày đó mới được bật.

Anh ở nhà Kỳ Tâm càng ngày càng tự nhiên như ở nhà. Ngày ba bữa đều đem đồ ăn đến nấu nướng.

Nếu không phải hiệu trưởng Hoa vác chổi ra đuổi, anh còn định mặt dày mang chăn màn ngủ qua đêm trước cửa phòng Kỳ Tâm luôn.

Tối hôm đó.

"Dĩ Phàm, tôi có chuyện cần nói với cậu. Đêm nay cậu ở lại ngủ đi."

Anh nhìn vẻ mặt nghiêm túc của bố vợ tương lai thì hơi sợ, nhưng nghe thấy được ở lại đêm nay thì sướng muốn điên, quên ngay nỗi sợ hãi, nghiêm chỉnh đi theo ông.

"Cậu biết Kỳ Tâm thích thiết kế thời trang chứ?"

"Vâng, con biết thừa bố...ừm dạ thưa bác trai..."

"Cậu nghĩ sao nếu tôi cho con bé đi du học nước ngoài?"

"Sao cơ ạ?"

Du học nước ngoài?

Nằm mơ anh cũng không nghĩ đến.

Mới bên nhau chưa được bao lâu mà.

Anh không ngờ.

Nhưng...để cô đi du học chắc chắn cô sẽ được phát triển tốt hơn.

"Cậu nghĩ giống tôi đúng không?"

"..."

"Con bé chắc chắn sẽ cứng đầu cứng cổ không chịu, nhưng cậu hãy nghĩ cho tương lai tiền đồ của nó, có thể giúp tôi khuyên nó đồng ý được chứ?"

"Nhưng..."

"Dĩ Phàm, thật ra trong lòng ta chỉ có một đứa con rể duy nhất xứng đáng, đó là con."

"Dạ...bố nói sao...?"

Anh cuống đến quên luôn sửa "bố" thành "bác trai".

Mà hiệu trưởng Hoa cũng không còn bắt bẻ anh nữa.

"Phận làm con rể, không được phép hỏi ngược lại bố vợ."

Ông đáp lại gọn lỏn một câu rồi bỏ đi.

Anh từ từ tiêu hóa hết những gì ông vừa nói, quá hạnh phúc, tim đập bang bang như muốn nhảy ra ngoài.

Anh ôm bộ chăn gối đã chuẩn bị sẵn hí hửng đi đến trước cửa phòng Kỳ Tâm.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Hai chúng ta đều phải trưởng thành

Kết quả, bố vợ tương lai của anh đứng khoanh tay như vệ sĩ chờ sẵn, đánh giọng quát:

"Tôicó nói cho cậu ngủ ở đây sao? Ra phòng khách ngủ sô pha!"

"Dạ...bố ơi con..."

"Cậu có mười giấy!"

"...Dạ con biết rồi..."

Anh chỉ biết ngoan ngoãn bỏ đi như một con cún con bị chủ mắg.

Hiệu trưởng Hoa quay vào phòng nhìn con gái ngủ say không biết trời đất là gì:

"Bố chỉ muốn giữ giá cho con thôi mà!"

Ngày hôm sau Kỳ Tâm thức dậy thì thấy Vũ Di Phàm có hơi khang khác.

Vẫn mặt dày nấu nướng ăn uống ở nhà cô nhưng không còn chọc phá bố cô như mọi ngày.

"Sao hôm nay thầy giống người đàn ông trưởng thành quá vậy?"

Cô chọc chọc tay vào lưng người đang cặm cùi xào mì ộp trứng.

"..."

Mọi ngày em thấy tôi không trưởng thành sao?

"Khụ khụ...nhắc bao nhiêu lần rồi, không gọi thầy nữa, gọi anh!"

Kỳ Tâm giả vờ điếc, nhắc lại:

"Sao hôm nay thầy giống người đàn ông trưởng thành quá vậy?"

Anh đen mặt:

"Vì hôm nay cả hai chúng ta đều phải trưởng thành!"

"..."

Nói cái gì vậy? Cô không thích học triết học đâu!

"À đúng rồi, thầy để Di Việt ở nhà một mình mấy ngày liệu có sao không?"

"..."

Chị dâu có tâm, giờ mới nhớ đến thằng em chồng bé nhỏ sao?

"Nó tự lo được, nó chỉ mong tôi dọn ra ngoài ở thì có!"

"Thầy làm anh trai kiểu gì vậy?"

"Yên tâm đi, nó trưởng thành chín chắn hơn em nhiều đấy!"

"Thằng nhóc đó mà trưởng thành...Ặc Ặc...cười chết tôi..."

Dĩ Việt ở nhà đang ngồi giữa một đống bánh kẹo chơi điện tử: "..."

Có cảm giác có người đang nói xấu mình nha?

[...]

"Tối nay trời đen thui nhĩ!"

Khổ thân thầy Vũ kiếm lời lại phải gánh vác trọng trách khuyên bảo một người ương ngạnh như Kỳ Tâm.

"Thầy ơi tối nào trời cũng đen thui ạ."

Kỳ Tâm uống một ngụm lớn cà phê, tâm sự với người này không khác gì ngồi nghe giảng triết học.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Tâm sự hay giảng triết học?

Phải uống cà phê cho tỉnh ngủ.

Có ai nói chuyện với bạn trai mà mệt như cô không?

Anh đang sắp xếp dàn ý một đồng triết lý trong đầu, chợt ngửi thấy mùi cà phê nồng đậm.

Anh nhú mày nhìn cốc cà phê to bụi trên tay cô.

"Con gái không nên uống nhiều cà phê."

Chăm bạn gái mà cảm giác như ông bố trẻ chăm con gái vậy.

"..."

Không muốn cô uống cà phê thì hãy thêm muối vào câu chuyện được chứ?

"Em thích thiết kế thời trang lắm đúng không?"

"Đúng vậy."

"Em...em có nhớ xa tôi không?"

Phụt!

Cô suýt chết sặc:

"Thầy đẹp trai và em thích thầy, nhưng đừng ý vào đó mà tự luyện! Bệnh nặng quá rồi đó!"

"Có nhớ xa không?"

"Thì...không..."

"Đúng rồi, vì không nỡ xa tôi cho nên em phải..."

Ấy lộn kịch bản rồi, đang khuyên cô đi du học cơ mà, sao lại thành khuyên cô ở nhà rồi???

Anh gãi gãi đầu:

"...Con người ấy mà, sống phải có lý tưởng, phải biết phấn đấu vì đam mê...."

Kỳ Tâm lại uống tiếp một ngụm lớn cà phê.

"...Cũng phải biết được cái gì cần thiết và không thể trì hoãn, cái gì cần thiết nhưng lại có thể trì hoãn..."

"..."

Uống cà phê.

"...Cái gì là điều kiện tốt, là cơ hội tốt không thể bỏ lỡ thì đừng có bỏ lỡ..."

"..."

Uống cà phê.

"...Giống như em đó, em thích tôi thì phải tìm mọi cơ hội để tiếp cận, tranh thủ mọi lúc mọi nơi, không bỏ lỡ cơ hội nào..."

"..."

Ngưng tự luyến nha!

Uống cà phê.

"...Giống như bố em muốn thử thách con rể tương lai thì phải dùng mọi chiêu trò mảnh khỏe, không bỏ lỡ cơ hội nào..."

"..."

Giờ còn nói xấu người già nữa!

Uống cà phê.

"...Nhưng quan trọng nhất vẫn là phải học cách từ bỏ...không phải từ bỏ luôn mà tạm gác lại, sau này tóm lấy sau..."

"..."

Uống cà phê.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Đại nam thần không biết dỗ con gái

"Em hiểu chưa?"

"Ừm...chút chút..."

Kỳ Tâm ù ù cạc cạc gật đầu.

Vũ Di Phàm tự tin cho rằng sắp thành công rồi, bèn dúi cho Kỳ Tâm một quả bom:

"Giỏi lắm, em sắp xếp hành lý, chuẩn bị tinh thần một tuần sau sang Pháp du học nhé."

Choang!!

Cốc cà phê trên tay Kỳ Tâm rơi thẳng xuống đất.

"Hở...em...em sao thế?"

Nhìn anh bằng ánh mắt oán phụ là có ý gì? Cuộc sống màu hồng của anh còn chưa được mấy ngày đâu, đừng nhìn anh như thế, dọa chết anh rồi!

"Anh..."

Kỳ Tâm mở to mắt chỉ tay vào anh, môi mấp máy.

"Ừ...có tôi ở đây...ngoan...đừng khóc..."

Vũ Di Phàm mặt dày đến trình độ đỉnh cao, quên luôn kẻ khiến Kỳ Tâm thành ra bộ dạng này chính là mình.

"Anh...muốn đuổi tôi thì nói thẳng..."

"Tôi không có ý đó..."

"Mấy ngày qua mang danh bạn trai tôi chắc anh thấy phiền lắm!"

"Không phải không phải đâu..."

Kỳ Tâm đương nhiên không thể nghe vào tai, đẩy anh ra, chạy thẳng về nhà.

Hoa gia.

Hai ông bà ngồi trong phòng khách chỉ kịp thấy có một con gió từ cổng đi vào lướt qua mình, sau đó nghe tiếng cửa phòng con gái đóng "rầmmm" một tiếng.

Có chuyện gì rồi sao?

Hiệu trưởng Hoa thấy có gì không đúng, vội giục Hoa phụ nhân vẫn đang ngồi gốc ra đó:

"Bà mau lên xem nó thế nào!"

Bản thân thì gọi cho Vũ Di Phàm hỏi tường tận chi tiết chuyện gì đã xảy ra.

Càng nghe lòng mảy ông càng nhăn tít lại.

Cái thằng hâm này đúng là không làm được cái nước non gì hết!

Ông thật hối hận tại sao lại để thằng nhóc thối này đi khuyên bảo con bé!

"Vũ Di Phàm! Cậu học ngay cách dỗ con gái khẩn cấp cho tôi! Ngày mai xác đến đây! Nếu không thì gia đình tôi với cậu cũng không còn quan hệ gì với nhau nữa!!"

"Dạ...sao...sao cơ...bồ ơi con rě đã làm sai cái gì chứ..."

Ông phũ phàng cúp máy, thật muốn bóp chết thằng nhóc này ngay bây giờ.

Đến giờ vẫn còn không biết mình làm sai cái gì!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Huy động lực lượng đỡ vợ

Lại nói Kỳ Tâm đang nhốt mình trong phòng, bên ngoài hai ông bà có cố gắng dán tai vào cửa nghe trộm cũng không ra động tĩnh gì.

Không phải nó sốc quá hóa trầm cảm rồi đấy chứ!

Vũ Di Phàm bất lực đứng ôm cánh cổng sắt đang im ỉm đóng, nhìn về phía phòng của cô.

Cửa sổ không đóng kìa. Không thấy bên ngoài gió lạnh sao?

Cũng không biết hôm nay cô ăn cái gì mà chạy nhanh thế, anh còn đuổi theo không kịp.

Anh rời khỏi cánh cổng, đi đến góc tường đối diện cửa sổ phòng Kỳ Tâm, trèo lên, hóng hót nhìn vào trong.

Kỳ Tâm ở trong phòng suy ngẫm sự đời, vô thức đi đến đứng bên cạnh cửa sổ.

Nhìn thấy bản mặt gọi đồn của ai đó đang hóng hót nhìn vào, cô đen mặt đóng cửa lại, quay vào ngã vật lên giường, vùi đầu vào gối suy nghĩ tiếp.

Dùng đầu ngón chân suy nghĩ cũng biết bố cô mới là người nhờ anh nói với cô chuyện du học.

Thật ra thì họ cũng muốn tốt cho cô nên mới làm vậy.

Tên gốc Vũ Di Phàm này thật ra cũng có chút tội nghiệp...

Nhưng cái thói xấu nói chuyện phũ khiến người ta đau tim của anh đúng là rất đáng vả!!

Cô không ngủ được, vất tay lên trán cẩn thận suy nghĩ chuyện đi du học.

Có một người cũng không ngủ được giống cô.

Vũ Di Phàm sau khi bị đuổi thì hốt hải chạy về nhà, lòi thẳng em bé nhỏ đang say giấc nồng dậy.

Di Việt đang ngủ ngon bị lòi dậy nên cau gắt nặng xị cả lên.

"Người ta đang ngủ đấy!! Đứa nào ý thức con ruồi thế hả???"

"Thằng anh mày đây!"

Giọng nói nguy hiểm làm Di Việt tỉnh ngủ ngay lập tức, mở hết mắt ra thì thấy khuôn mặt liệt đáng sợ của anh trai.

"Anh...anh có chuyện gì?"

Không phải nửa đêm nửa hôm lòi cậu dậy kiểm tra bài cũ đấy chứ!!

"Bé ngoan à..."

Di Việt không ngờ có ngày mình được gọi là "bé ngoan", khuôn mặt giãn ra tự đắc nhưng lập tức nhận ra mùi âm mưu, khuôn mặt cậu trở nên nghiêm túc không khác gì anh trai.

Hai cái mặt liệt nhìn nhau.

Vũ Di Phàm không khỏi cảm thán trong lòng: "Em trai mình có khác."

"Bé ngoan à...tương lai hạnh phúc của anh bây giờ cần nhờ đến em trợ giúp..."

"..."

"Tình hình là anh sắp mất vợ đến nơi, bây giờ anh cần có mẹ ra mặt lòi kéo vợ về..."

"..."

"Một mình anh sợ là không gọi mẹ đến được, bé ngoan à, mẹ thương em nhất, bé ngoan hãy giúp anh gọi mẹ đến nha..."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Thằng em dẻo mồm

Bé ngoan nào đó cầm nín. Cậu dụi mắt xác định xem ông anh mình có bị ma nhập không, sau đó thay đổi thái độ rất nhanh:

"Vợ anh là ai? Bà chị tuy đẹp nhưng rất tiếc bị khủng Hoa Kỳ Tâm sao?"

"..."

Thằng bé nói không sai, cô ấy đúng là hơi khủng một chút...

"Giúp anh em được cái gì?"

"..."

Thằng bé này đúng là biết cách ăn nói, chẳng bủ cho anh. Sau này phải học hỏi nó cách dỗ con gái mới được.

"Nếu thành công, sau này em sẽ không phải làm việc nhà, anh cũng không mách mẹ chuyện em ham chơi lười học, chưa kể anh sẽ thường xuyên đến nhà cô ấy, cái nhà này là giang sơn của em rồi..."

Di Việt càng nghe hai mắt càng tỏa sáng.

"Hơn nữa, Kỳ Tâm cũng rất dễ thương đúng không, em cũng thích cô ấy mà..."

Miệng lưỡi Vũ Di Phàm đột nhiên dẻo quẹo, ừm, miễn là nói tốt cho Kỳ Tâm thì anh không thiếu lời để nói.

Bé ngoan Di Việt cân nhắc cái lợi cái hại một lúc rồi miễn cưỡng đồng ý.

Sáng sớm hôm sau, trước ánh mắt khân trương mong chờ của ông anh trai, cậu gọi cho mẹ "đàm phán".

Khóc lóc, năn nỉ, làm nũng, kẻ khổ, thề thốt hứa hẹn.....

Vũ Di Phàm nhìn cái miệng dẻo của thằng em mình mấp máy không có điểm dừng mà toát mồ hôi, thật lợi hại!

Nói cái gì mà có Kỳ Tâm bên cạnh thì anh thay đổi thế nào, hạnh phúc yêu đời thế nào, Kỳ Tâm bỏ đi thì anh suy sụp chán đời không thiết ăn uống.....

Thằng bé vừa nói vừa khóc nói nó phải vất vả động viên an ủi anh vượt qua nỗi đau tinh thần thế nào.....

Nói đến mức bà Vũ nghe mà cũng khóc theo, thương thằng con trai nhỏ, luyến tiếc đứa con dâu tương lai mà bà rất ưng ý.....

Di Việt cúp máy, lau nước mắt, nhìn anh trai:

"Xong rồi đó! Mẹ đang từ quê lên rồi!"

"..."

Trông mắt Vũ Di Phàm muốn rớt ra ngoài:

"Xong rồi? Chỉ nhanh như vậy? Có cần anh nói gì thêm không?"

"Anh à, tốt nhất đừng nói gì, ăn năn sám hối may ra mẹ còn tha thứ!"

"..."

Thật ghen tỵ với mấy đứa dẻo mồm dẻo miệng mà!

Hon một tiếng sau, bà Vũ từ ngoài đi thẳng vào nhà như một con gió.

"Ồ, mẹ, mẹ phóng tên lửa đến đây sao? Nhanh vậy đã đến rồi?"

Vũ Di Phàm ngồi ngốc một bên mở miệng hỏi.

Di Việt méo mặt nhìn anh trai, vừa mới dặn tốt nhất đừng nói gì cơ mà!

Bà Vũ trừng mắt nhìn thằng con lớn:

"Thằng ăn hại! Tao không nhanh chẳng lẽ trơ mắt nhìn mày ức hiếp con dâu tao sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Xin chào thông gia!

"Thằng ăn hại! Tao không nhanh chẳng lẽ trơ mắt nhìn mày ức hiếp con dâu tao sao?"

"..."

Con không cố ý mà!

"Khô thân con bé, không biết mẹ đến có khuyên được nó không, với lại mẹ đến đó cũng không tiện lắm..."

"Mẹ còn đắn đo cái gì, mặt mũi gì tầm này nữa, mẹ sắp mất con dâu rồi đó!"

Di Việt nhìn thái độ đắn đo của bà Vũ thì sốt ruột thay anh trai, gào ầm lên.

Anh ngồi ngốc một chỗ nhìn thẳng em mình cảm động không thôi.

Nó còn biết nói giúp anh sao! Xem ra vợ anh, khụ, Kỳ Tâm rất được gia đình anh yêu quý...

"Mày còn chưa được gờ đi nữa sao! Cái thằng ăn hại này!"

Bà Vũ tức giận cầm cây chổi quật vào mông Vũ Dĩ Phàm.

"Ố! Sao mẹ đánh con? Đi đâu chứ?"

Bà Vũ nghiêng răng véo véo tai thằng con lớn cho tỉnh:

"Đương nhiên là đến nhà ông bà thông gia xem con dâu bảo bối của tao rồi!"

"..."

Ông bà thông gia? Gọi thuận miệng ghê ha? Mẹ anh đúng là vút hết mặt mũi luôn rồi!

Được rồi, đến cả con dâu còn nhận luôn rồi thì còn nói gì ông bà thông gia nữa....

Trước cửa Hoa gia.

Cả gia đình "nhà trai" nhấn chuông đứng chờ, vẻ mặt ai cũng căng thẳng.

"Chậc, thiếu mỗi bố nữa là đủ cả nhà mình rồi, làm đám hỏi được luôn rồi!"

Di Việt ngầy ngổ nói.

"Bố mày áy há? Ông áy còn hăng máu muốn nhìn mặt con dâu hơn mẹ áy, nhưng chân ông áy lại đau nên mẹ cấm không cho đi rồi!"

"..."

Hai anh em nhìn nhau, mẹ mình thật mạnh mẽ!

Hiệu trưởng Hoa ra mở cửa thì hết hồn.

Nguyên một nhà kéo nhau đến đây luôn hả?

Năm đó ông là giáo viên chủ nhiệm của Vũ Dĩ Phàm, từng gặp bà Vũ khi bà đi họp phụ huynh cho anh.

Vũ Dĩ Phàm là học sinh ông cưng nhất nên rất có ấn tượng với phụ huynh của anh.

Còn thằng nhóc trắng trẻo lanh lợi đứng bên cạnh, nhìn khuôn mặt đúc từ một khuôn với Vũ Dĩ Phàm này, chắc là em trai của con rể ông đây mà.

Đưa cả nhà đến đây, xem ra đứa con rể ngốc này cũng đủ thành ý.

Ông suất nữa mở miệng nói "Xin chào phụ huynh em Vũ Dĩ Phàm!", nhận ra không hợp lý, bèn sửa lại "Chào bà thông gia!"

"..."

Người ta cũng nhận mình là thông gia luôn rồi, bà Vũ cũng không khách khí, vui vẻ đáp lại:

"Chào ông thông gia!"

Vũ Di Phàm: "..."

Sao cứ có cảm giác mẹ anh đang bán anh đi nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Mẹ chồng ra trận

"Cái thằng này nhà tôi đúng là không được cái nết gì, haizz..."

"Anh chị thông gia yên tâm, tôi nhất định sẽ huấn luyện nó thật tốt, đến khi nào nó bỏ được cái thói xấu nói chuyện nhạt nhẽo phũ phàng khó nghe thì thôi!"

"Nhất là với Kỳ Tâm! Tôi sẽ không để con bé chịu bất kỳ uất ức nào! Tôi thề tôi hứa tôi đảm bảo!"

"..."

Bà Vũ nói một tràng trời chảy, thái độ chân thành giống như bà muốn cưới Kỳ Tâm về cho mình chứ không phải cho con trai.

Bố mẹ Kỳ Tâm: "..."

Không đến lượt mình nói nữa rồi. Người ta thành ý thế kia cơ mà.

Vũ Di Phàm: "..."

Nhà anh ai cũng có tài ăn nói trừ anh thì phải?

Không phải anh được nhạt từ thùng rác về đấy chứ.....?

"Cảm ơn anh chị thông gia đã thông cảm cho thằng con ngốc nhà tôi, sau này nó có làm gì có lỗi với con bé, hoặc có hư hỏng làm chuyện gì sai, anh chị tùy ý răn đe dạy dỗ, tôi rất cảm kích!"

"..."

Hai vị bên "nhà gái" chỉ biết cười cười:

"Chị thông gia nói quá lời rồi, thằng bé cũng không đến nỗi đó đâu..."

Vũ Di Phàm: "..."

Có bà mẹ ruột nào như này chứ....? Con tim tan nát quá mà...

Lặng nhắng một hồi cuối cùng bà Vũ nói sang chính sự:

"Bình thường tôi rất quý Kỳ Tâm, con bé đối với tôi cũng rất tốt, tôi có thể lên phòng khuyên con bé được chứ?"

"Được chứ được chứ..."

Hiệu trưởng Hoa hiển nhiên là không còn trông chờ gì vào thằng con rể "đẹp trai ăn hại" nữa, lại còn tận mắt nhìn đáng về nói chuyện khéo léo của bà Vũ, nên đồng ý cả hai tay hai chân.

Sau đó ông lại thấy bà Vũ dắt theo Dĩ Việt cùng đi lên phòng Kỳ Tâm...

Ừm, thằng nhóc này đúng là lễ phép đáng yêu, hoạt bát hiểu chuyện.

Lại nhìn sang Vũ Di Phàm cười ngốc nghếch ngồi đó.....

Trong phòng Kỳ Tâm

Kỳ Tâm chính là một chiếc máy nghe trộm phiên bản con người, nãy giờ chuyện gì xảy ra ở phòng khách, cô chui lủi trong phòng đều nghe thấy hết.

Cộng với một đêm suy nghĩ cẩn thận, không còn thấy tức giận hay hiểu lầm gì nữa.

Vũ Dĩ Phàm, tên bạn trai gốc mới của được, dù nói chuyện phũ nhưng vậy mới đáng yêu.

Còn có...mẹ chồng tương lai yêu quý cô thế kia nữa, chẹp chẹp, nói là mẹ chồng quốc dân cô cũng thấy không sai đâu nha...

Bà Vũ cùng với Dĩ Việt còn cách cửa phòng mấy bước chân mà Kỳ Tâm đã tự mở cửa chào đón.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Lật mặt nhanh như lật sách

"Con bé này, lâu quá không gặp, lại đây bác...à mẹ xem xem có béo lên chút nào không nào...."

Kỳ Tâm ngoan ngoãn nghe theo.

"Làm sao lại gầy như thế này chứ? Thằng Phàm bắt nạt con sao?"

"..."

Cô có gầy sao? Rõ ràng là bị anh nuôi cho béo như lợn rồi đây này...

Nhưng có mẹ chồng thiên vị mình để làm gì? Đương nhiên là để hùa theo bắt nạt chồng rồi!

Kỳ Tâm mặt dày nói dối không chớp mắt:

"Đúng vậy, anh ấy bắt nạt con."

Dĩ Việt nhìn cảnh này đã quá quen: "..."

Một phút mặc niệm cho anh trai nào!

Không hiểu sao bà chị này diễn dở vậy mà mẹ vẫn tin được nữa!

"Con sẽ đi du học sao?"

Kỳ Tâm nghe vậy nụ cười trên mặt cứng đơ.

Đến mẹ chồng tương lai yêu quý cô thế mà cũng muốn cô đi sao?

"Mẹ muốn con đi sao?"

Vừa nói vừa roi nước mắt lã chã.

Dĩ Việt đen mặt nói thảm vào tai cô:

"Diễn lố quá, tém tém lại!"

Cậu nhìn lướt qua là biết bà chị này đã nghĩ thông suốt, có ý muốn đi rồi.

Chẳng qua là muốn làm nũng, ơ hơ, mười tám tuổi đầu rồi đấy, cậu đây là con thỏ nhỏ ấm áp của mẹ mà còn chưa thèm làm nũng đâu.

Bà Vũ cười cười xoa xoa đầu cô:

"Đương nhiên là không nữa rồi! Nhưng có gì còn quan trọng hơn tương lai tiền đồ của con chứ! Qua đó chăm chỉ học hành, sau này thành danh trở về, bà mẹ chồng này cũng được hãnh diện với thiên hạ!"

"Vâng, con cũng nghĩ như vậy đó! Yêu mẹ quá cơ!"

Dĩ Việt: "..."

Ba người ở bên ngoài nghe trộm: "..."

Đặng cấp lật mặt trời ơi! Lật sách cũng nhanh đến mức này là cùng!

"Con còn giận thằng Phàm sao?"

"..."

"Mẹ nói cho nghe, thói xấu ăn nói phũ phàng khó nghe của nó có từ bé rồi, haizz, cũng tại mẹ không rèn từ bé, bây giờ nó thành thói quen rồi!"

"..."

Kỳ Tâm sa mạc hạn hán lòi. Vậy ra lão này kiêu ngạo chánh chó từ bé rồi sao!

"Từ giờ trở đi, nó cứ "phũ" con lần nào, con cứ thẳng tay tát lệch mặt nó lần đó cho mẹ!"

Người trong phòng: "..."

Người nghe trộm ngoài cửa: "..."

Vũ Di Phàm sợ hãi đưa tay ôm má: "..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Bị đánh cho biến thành người khác

"Con à, mẹ đã đánh nó một trận rồi, nó chưa rồi, con yên tâm đi!"

Bà Vũ coi Kỳ Tâm như con gái bảo bối sủng lên tận trời.

Nghe hai người mẹ mẹ con con thuận miệng như vậy mà hai anh em Vũ Di Phàm chỉ biết câm nín.

Đến Dĩ Việt bé nhỏ đáng yêu mà còn nghĩ mình chỉ là con nuôi thì ông anh trai cậu khỏi phải bàn nữa đi.

Vốn mẹ cậu định dắt cậu theo giúp bà khuyên dỗ Kỳ Tâm chuyện đi du học, kết quả mẹ chồng nàng dâu nhà này yêu thương nhau quá, bà Vũ chỉ cần nói một câu Kỳ Tâm đã nghe.

Cậu chẳng cần làm gì, chỉ cần làm nhen....

Sự moe vô địch thiên hạ của cậu không có chỗ dừng rồi, thật buồn muốn chết.

Thôi không sao không sao, trong nhà còn ông anh trai đáng thương tội nghiệp bị bỏ rơi nữa, cậu vẫn chưa phải là đứa bị ngược nhất.

Cậu xì mặt đẩy Kỳ Tâm ra, lăn vào lòng mẹ mình.

"Mẹ, anh hai đợi lâu lắm rồi đó! Chúng ta phải cho hai anh chị thời gian riêng tư chứ!"

"Ừ phải phải..."

Bà Vũ cười sâu xa, lúi thủ con thích tranh sủng của mình ra ngoài.

...

"Nhóc này, anh chưa rồi, sau này anh hứa sẽ không bao giờ nói chuyện triết lý với em nữa."

Vũ Di Phàm chân thành nói, vẻ mặt xoắn xuýt.

"..."

Kỳ Tâm động động tay định đánh tên ngốc này, mở mồm là tranh thủ cơ hội xưng anh gọi em

Không tự nhận thức được bản thân mình già, cố tình gọi như vậy, tự cho là mình còn tươi trẻ.

Khụ, nhưng nhìn lão đúng là trẻ hơn tuổi thật....

Haizz, anh đẹp anh có quyền!

Nghĩ vậy nên tay cô đưa đến mặt anh rồi nhưng không đánh mà ra sức véo, xoa, nắn, coi như thú bông mà hung hăng cầu véo.

"Thôi đi nha, anh đau tim còn chưa đủ sao, còn véo anh nữa!"

Vũ Di Phàm ôm mặt phụng phịu.

Kỳ Tâm nổi da gà, tay đang véo mặt anh như bị điện xẹt qua, kinh hãi buông tay.

Lão này vừa mới phụng phịu?

Má ơi! Phụng phịu đó!

Nam thần lạnh lùng của con đầu trời ơi???

Không lẽ bị mẹ đánh cho biến thành người khác luôn rồi??

Thấy Kỳ Tâm ôm trái tim thất vọng với cuộc sống, anh vội cười cười nịnh nọt:

"Anh chỉ phụng phịu với một mình em thôi!"

"..."

"Em đi rồi anh đau tim đau gan đau lòng đau mề lấm đó..."

"..."

Kỳ Tâm rất nghi ngờ quả hàng lớn Vũ Di Phàm này đang được quả hàng nhỏ Vũ Di Việt nhép lời thoại cho.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Thỏ ngọc sắp bị sói bắt đi

Một tuần sau.

Kỳ Tâm đi du học mà thái độ cả lơ phát phơ như đi du lịch.

Khiến mọi người đi theo ra sân bay tiễn cô đều muốn đánh cho cô một trận.

"Con đi đây, mọi người ở nhà phải yêu thương đùm bọc lẫn nhau đó nha, không được vì thiếu con mà gia đình lộn xộn nha!"

"..."

"Nhất là bố đó, không được tranh thủ bắt nạt mẹ con và anh Phàm!"

"..."

Cái trán hói của hiệu trưởng Hoa nổi vài đường gân, ông mới là người bị bắt nạt đó có được không?

Kỳ Tâm không khẩu nghiệp thì không chịu được, quay sang nhìn Vũ Di Phàm:

"Ở nhà ngoan nhé, cấm được lén phếng với con nào, ngoan ngoãn chờ em về, sẽ có thưởng cho anh!"

"..."

Cái điệu bộ hống hách này...giống bà chủ dặn dò nhân viên quá ta?

Chòng ghẹo mọi người chán chê xong, khuôn mặt cô lại đầm đìa nước mắt:

"Con sẽ nhớ mọi người lắm đó...thật không nỡ đi một chút nào..."

Ai nấy đều đã quá quen với chứng "tâm thần phân liệt" của cô, đều nhắm mắt cho qua.

"Ai cũng nhớ em mà, anh sẽ thường xuyên gọi cho em, em cũng nhớ thường xuyên gọi về nghe chưa?"

Vẫn là Vũ Di Phàm đứng ra dùng sắc đẹp giải quyết vấn đề.

"Không muốn đi, huhu, hay là em quay về cùng mọi người nhi..."

"..."

Nam thần rất muốn phá hình tượng đánh con gái đến nơi rồi đấy!

Thôi, đương nhiên vẫn là không thể đánh vợ, để mặc cô ấy dờ chừng vậy.

[...]

Trở về nhà, buổi tối đi ngủ Vũ Di Phàm vắt tay lên trán suy nghĩ.

Lúc ở sân bay anh vô tình nhìn thấy một người quen, rất giống thằng nhóc Sâm Phong.

Linh cảm của một tên hay ghen bậy ghen bạ nhiều khi rất linh nghiệm, anh nghe ngóng một chút thì đen mặt phát hiện, Sâm Phong cũng sang Pháp du học.....

Nếu anh biết Sâm Phong còn đi cùng một chuyến bay với Kỳ Tâm nữa thì chắc là lại lên con đau dạ dày mất.

Sâm Phong cũng giống Kỳ Tâm, đều là thành viên ưu tú của "hội rick kid", nhưng đầu óc cậu ta rất mưu mô tính toán, không vô tư ngốc nghếch như bà xã nhỏ nhà anh.

Mấy vấn đề như nghe ngóng hành tung của Kỳ Tâm căn bản là không làm khó được cậu ta.

Vũ Di Phàm rất khó chịu, con thò ngóc nhà anh sắp bị sói bắt đi rồi!!

Anh muốn có chút quyền lực để bảo vệ bà xã!!

Nói đến quyền lực, chắc phải đi ôm đuôi bố vợ đại nhân rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Tình địch lợi hại hơn xưa

Ở trường không còn cô nhóc Kỳ Tâm bám dính như keo, Vũ Di Phàm cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó, chán không tả nổi.

Anh vẫn là thầy giáo soái ca được nữ sinh theo đuổi không đếm hết như ngày xưa, nhưng giờ trong lòng đã có người thương rồi, anh bị họ bám đến nỗi phiền muốn chết.

Mỗi ngày đều như thăng ngược tranh thủ mọi cơ hội lượn lờ quanh hiệu trưởng Hoa, nghe ngóng tin tức về Kỳ Tâm và Sâm Phong.

Hiệu trưởng Hoa trong lòng đã nhận định Vũ Di Phàm là con rẻ, đương nhiên không vừa mắt Sâm Phong nữa, lại nghe anh thêm dầu vào lửa, ông âm thầm điều tra về Sâm Phong.

Cậu ta ở bên đó tuy không học cùng ngành với Kỳ Tâm, nhưng cùng trường.

Vũ Di Phàm khi biết được thông tin về cậu ta từ bố vợ đại nhân thì lại ghen suýt lên con đau dạ dày.

Sâm Phong cố ý để Kỳ Tâm gặp được cậu ta, giờ thì hay rồi, hai đứa thân nhau từ cấp ba, cô lại mới xa nhà không ai bên cạnh.

Kỳ Tâm lập tức coi Sâm Phong là bạn tốt tri kỷ.

"Trời ơi là trời, bố sớm biết rồi sao vẫn để yên như vậy chứ!! Sao lại để hai đứa nó phát triển nhanh như vậy!!"

Hiệu trưởng Hoa nhìn thẳng con rể tương lai bằng một ánh mắt khinh bỉ:

"Con thiếu tự tin vào bản thân mình vậy sao?"

"..."

"Ta đã nói rồi, con là con rể của ta, ngoài con ra không còn ai khác. Con lo cái đám nữ sinh chạy theo con đi kia!"

"..."

Hừm hừm, con đẹp trai là lỗi của con sao?

Vũ Di Phàm không biết xấu hổ nghĩ trong lòng như vậy, chạy đến một góc kín gọi video call với Kỳ Tâm.

Kết quả...

Gọi đúng lúc Kỳ Tâm đang đi ăn với Sâm Phong, anh tròn mắt vì tức.

Thật muốn bay sang đó đập văng thẳng tình địch kia ra chỗ khác mà!!

"Aiyo, đang ghen sao? Bảo bố đừng có lo mà, em với cậu ấy chỉ là bạn bình thường thôi! Ở đây mọi thứ đều mới lạ, cậu ấy giúp em rất nhiều chuyện đó!"

"..."

Lúc Kỳ Tâm nói ra những lời này, không hề biết vài ngày sau chính cô mới là người ghen lồng lộn với đám con gái theo đuổi Vũ Di Phàm.

Cô càng nói thì sắc mặt anh càng đen. Thật bó cánh với thùng giấm chua loét này.

"Bye bye, moazz..."

Được bà xã nhô hôn gió vài cái thì tâm trạng Vũ Di Phàm mới tốt lên một chút.

Sâm Phong ngồi một bên thấy Kỳ Tâm nói chuyện vui vẻ ngọt ngào với ai đó, dùng đầu ngón chân cũng nghĩ ra là ai, ánh mắt cậu ta trở nên u ám.

Ngày tháng còn dài, cậu còn luôn ở cạnh cô, còn rất nhiều cơ hội.

Cậu lẳng lặng lấy điện thoại ra chụp bóng lưng Kỳ Tâm, up lên mạng xã hội, viết dòng caption cũng rất lập lờ.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Trêu hoa ghẹo nguyệt

Sâm Phong bề ngoài tuy không bằng Vũ Di Phàm nhưng cũng là hot boy trong trường, lại là con nhà giàu nên rất nổi trong đám học sinh.

Cậu ta vừa đăng bài được mấy phút mà đám nữ sinh trong trường đã loạn cào cào cả lên.

"Hú hú hú, Phong ca ca đăng ảnh ai đây nè..."

"Dù chụp lưng thôi nhưng tui vẫn thấy xinh quá ta..."

"Nghe nói Phong ca ca đi du học bên Pháp đó...đây là ở bên Pháp sao trời ơi..."

"Khụ khụ...tui thấy cô gái này giống học tỷ Hoa Kỳ Tâm ghê á..."

"Hồi trước nghe nói họ là một đôi đó nha..."

"..."

Dù đã vào tiết học nhưng bọn họ vẫn bàn tán rôm rả về chuyện này.

Vũ Dĩ Phàm bước vào lớp, thấy mình không được chào đón như mọi khi thì cảm thấy có gì đó không đúng.

Tụi nhỏ không chào đón anh mà vẫn ồn ào bàn tán cái gì thế nhỉ??

Dạy gần hết tiết mà vẫn thấy tình trạng này tiếp diễn, anh đen mặt đi xuống lớp tịch thu một chiếc điện thoại.

Sau đó...nhìn lướt qua màn hình điện thoại, mọi tế bào thần kinh của anh đều căng cứng cả lên.

Người ngoài nhìn vào còn mơ hồ đoán xem là ai, còn anh có liếc qua một cái thôi cũng biết đây là bà xã nhỏ nhà anh rồi.

Đen mặt xem tiếp, đen mặt nhìn ra người đăng ảnh là Sâm Phong!!!

Gọi cậu ta là trưởng câu lạc bộ "Tình Định Của Vũ Dĩ Phàm" cũng không sai đâu!!!

Thằng nhóc này còn dám viết cái gì đây??

"Cùng cậu đi khắp thế gian" và icon trái tim.....

Khá khen cho sự chán sống của thằng nhóc Sâm Phong này!

Dưới ánh mắt khủng bố của thầy giáo Vũ Dĩ Phàm, nữ sinh kia khóc lóc sụt sùi xin trả điện thoại nhưng tất nhiên là không được.

[...]

Nước Pháp.

Kỳ Tâm đang vui đầu giữa một đồng bản vẽ thiết kế.

Í, anh yêu nhà cô gọi nè!!

Cô vừa bấm nghe còn chưa kịp nói câu nào...

"Hoa Kỳ Tâm!!!!!!"

Cô nhăn mặt đưa điện thoại ra xa, bực bội hét lại:

"Vũ Dĩ Phàm!! Anh bị điên đấy à!!!"

"Ừ, đang điên lắm đây!!!"

"..."

"Cái này là sao?? Em chỉ giỏi đi đến đâu là trêu hoa ghẹo nguyệt đến đấy!!!"

Kỳ Tâm vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, tự nhiên nổi khùng mắng cô?? Oan ức quá!!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Bất ngờ siêu to khổng lồ

Vũ Dĩ Phàm gửi cho cô một cái ảnh chụp màn hình bài đăng của Sâm Phong.

Kỳ Tâm xem ảnh, nhúu nhúu mày.

Từ góc độ đang là bạn thân với Sâm Phong thì cô thấy bài đăng này chẳng có vấn đề gì hết.

Nhưng đọc bình luận lại thấy mọi người nghĩ theo chiều hướng mờ ám như vậy.....

Hừm hừm, anh yêu nhà cô đúng là ăn nguyên một thùng phuy giấm chua rồi!

Cô vội cười cười nịnh nọt:

"Aiyo, không giận nữa nha nha nha, em sẽ đền cho anh một bất ngờ siêu to khổng lồ!"

"..."

"Trời ơi nhìn nè nhìn nè, em đang bận sắp chết đây, anh cứ như này sẽ khiến em trầm cảm vì bị stress đó!"

Cô giờ điện thoại đến trước đồng bàn vẽ bày chật kín trên bàn.

Vũ Dĩ Phàm có điên tiết đến nấy nhưng vẫn đau lòng bà xã nhỏ hơn, hằm hừ một câu:

"Em đó, bớt qua lại với thằng đó một chút, có đi cùng nhau cũng đừng đến gần cậu ta quá, nếu không..."

"Aiyo, tuyệt đối sẽ nghe lời anh mà, hihhi..."

"..."

[...]

Ngày hôm sau.

Nữ sinh trong trường ôm nhau khóc thành một dòng sông.

Ở trường này ai có bản lĩnh khiến họ ra nông nổi này?

Ngoài thầy giáo nam thần Vũ Dĩ Phàm ra thì còn ai trồng khoai đất này nữa?

Vũ Dĩ Phàm được rất nhiều nữ sinh đặt chế độ xem trước trên mạng xã hội, độ hot so với Sâm Phong cách xa mấy chục con phố.

Buổi sáng nắng đẹp, trời xanh, mây trắng, không khí trong lành dễ chịu, đám nữ sinh ngồi túm năm tụm ba tám phết, lướt bảng tin.

Rất nhiều người vừa lướt tin đầu tiên đã bị tin tức mang tính sát thương hàng loạt đó dọa cho ngu người.

"Vũ Dĩ Phàm đã kết hôn với Hoa Kỳ Tâm"!!!!

"..."

Không nói không rằng, âm thầm đặt chế độ kết hôn với nhau sao.....

"Thầy giáo nam thần với học tỷ nữ thần của chúng tui huhuhu..."

"Đập bàn!! Tui không tin đâu không tin đâu huhu..."

"Thật ra trước đó chị Tâm đã công khai theo đuổi thầy Phàm rồi mà các chế ới...."

"Huhu...nhưng ai mà ngờ thầy Phàm lại đồ chị Tâm được chứ...huhu tui chết đây...."

"..."

Sau đó lại có người phát hiện hiệu trưởng đáng kính của họ thả tỵm cho tin này nữa....

Trời ơi trời...này là gia đình đồng ý luôn rồi sao?

[...]

Một vụ thất tình hàng loạt.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Số đào hoa

"Kỳ Tâm, cậu với thầy Vũ...là thật sao?"

"Thật chứ, thật một nghìn phần trăm!"

Kỳ Tâm trả lời ngay không cần nghĩ.

Sâm Phong cười gượng, tự nhiên nhớ lại ngày trước cậu lấy hết dũng khí tỏ tình với cô, cô thẳng thừng từ chối, còn không ngần ngại nói cô ấy thích Vũ Di Phàm.

Đáng chết! Vì sao anh ta chẳng cần làm cái gì mà vẫn có được tình cảm của cô ấy như vậy chứ?

Vũ Di Phàm nếu biết có người đang phi nhò mình như này chắc sẽ nổi cơn điên.

Chẳng cần làm cái gì á?? Ông đây bị bố vợ đại nhân hành cho lên bờ xuống ruộng đây!! Đám hậu bối như cậu làm sao hiểu được!!

[...]

Kỳ Tâm gần đây thích đọc truyện ngôn tình, lại có tâm hồn của thiếu nữ đang yêu, linh cảm thiết kế tuôn ra ào ào.

Thành tích học của cô được các giáo sư chuyên ngành khen nức nở.

Bạn học thì xúm xít vây quanh học hỏi kinh nghiệm, Kỳ Tâm xấu hổ sờ sờ mũi, kinh nghiệm ấy à, cứ kiếm lấy một anh soái ca mà yêu như cô đi, anh ấy chính là "hàng thơ" của cô đó!!

Cuộc sống của sinh viên ở đây rất thoải mái, tự lập, mọi hoạt động ngoại khóa đều tự tổ chức với nhau.

Đám sinh viên rảnh rỗi tổ chức cuộc thi bình chọn hoa khôi của trường, Kỳ Tâm mơ mơ màng màng thế nào lại có lăm người bình chọn thế, đến lúc có kết quả cô đạt giải nhất thì tí nữa té ngửa.

Đạt giải nhất nghĩa là gì? Nghĩa là từ nay Hoa Kỳ Tâm cô chính là hoa khôi của trường này đó!

Cô tự cảm thán trong lòng, vận đỏ đến rồi sao, từ lúc ra nước ngoài cái gì cũng thuận lợi suôn sẻ.

Liên mấy ngày sau cô mới hồi hận nhận ra thế nào là vận đỏ.

[...]

Phòng hiệu trưởng Hoa.

"Di Phàm, con nói xem, có phải Kỳ Tâm nó có số đào hoa không?"

"Bố nói vậy là ý gì chứ?"

Vũ Di Phàm đen mặt hỏi lại.

"Nó ở bên đó đạt được cái giải hoa khôi mà tạt khi gió gì gì đấy, ở bên đó chơi vui quên đường về nhà đến nơi rồi!"

"..."

"Bạn trai theo đuổi nhiều lắm, này chẳng phải số đào hoa thì là cái gì?"

"..."

Vũ Di Phàm cảm thấy mình đã bị nội thương nghiêm trọng.

[...]

"Tâm Tâm à, bao giờ em mới về vậy?"

Anh rên rỉ như con mèo con bị chủ vứt bỏ.

Cô nhìn bản mặt buồn bí xị của anh qua màn hình điện thoại, cười khúc khích.

"Chơi chán rồi về!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Trai gái đều không tha

Vũ Di Phàm nghĩ về tương lai xa tít tắp mù khơi được gặp lại bà xã nhỏ, trong lòng ảo não không thôi.

"Haizz, yêu xa khó lắm, yêu xa nhớ lắm, yêu xa cô đơn nhiều lắm...hừ hừ hừ hừ..."

Hiệu trưởng Hoa nhìn thẳng con rể quý hóa nằm lả ra ghế sofa trong phòng hiệu trưởng như con cá chết thì gân xanh trên cái trán hói giật giật mấy cái.

"Dậy đi, dậy ngay! Có ai vào nhìn thấy thì còn ra thể thống gì nữa!"

Haizz, con gái còn lâu mới về, con rể thì mỗi ngày đều phát bệnh thần kinh, sao cái thân già này của ông lại khổ thế không biết.

[...]

Năm học mới này thầy giáo Vũ đáng mến rất có ấn tượng với một em học sinh.

Vì sao ư? Vì người ta học giỏi chứ sao!

Thầy nào lại không thích trò giỏi.

Lý do thứ hai là cô bé này có vẻ rất thích CP Vũ Di Phàm - Hoa Kỳ Tâm, nên càng được lòng tên cuồng ma hộ thể Vũ Di Phàm.

Mọi người trong trường: "..."

Cái lý do thứ hai này mới là điểm quan trọng đúng không?

Ngày nào cô bé lúc nào cũng bám theo anh như cái đuôi, ríu rít hỏi rất nhiều chuyện về Kỳ Tâm.

Càng ngày anh càng thấy chuyện này có gì đó không đúng.

Đến lúc anh kịp nhận ra người ta tiếp cận anh chỉ vì muốn quen Kỳ Tâm thì đã quá muộn, anh đã cho cô bé ấy số điện thoại của cô rồi.

Thậm chí thỉnh thoảng video call với Kỳ Tâm còn cho cô bé nói chuyện với cô nữa.

Cô bé này vẻ ngoài cute nên Kỳ Tâm rất thích, lại nói nhiều, rất rất rất hợp cạ với Tâm Tâm nhà anh.

Vũ Di Phàm thật sự sụp đổ tinh thần, anh lại bắt đầu đến nỗi đi ghen với một cô bé sao?

Cô bé sau khi đã đạt được mục đích, thân thiết với Kỳ Tâm rồi thì lập tức qua cầu rút ván, không còn mỗi ngày bám theo anh như cái đuôi nữa.

Vũ Di Phàm lại sụp đổ tinh thần part 2, ít nhất là với ngoại hình ưu tú của anh thì đám con gái không thể nào ghét bỏ anh như vậy được.

Tâm hồn tự luyện của anh đang bị tổn thương.

Anh chợt nghĩ đến một điều đáng sợ, có khi nào cô bé đó là less???

Trời ơi, con nhóc này không vô hại như bề ngoài đâu, anh già đầu rồi còn bị nó lừa, bà xã nhỏ ngốc nghếch nhà anh chẳng phải bị nó tóm trong tay rồi sao??

Bà xã ơi em đừng có nghịch thiên như vậy được không, trai gái đều không tha, em muốn anh chết vì ăn giấm quá liều hay sao?

"Tâm Tâm à, nghe anh đi, đừng dính dáng gì đến con bé đó nữa được không?"

Vũ Di Phàm ngày ngày đau khổ tuyên truyền tư tưởng nói xấu cô bé kia với Kỳ Tâm.

"Anh thôi đi! Ghen với một cô nhóc kém anh cả chục tuổi, không thấy xấu hổ à?"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Chiến tranh lạnh

Tình hình cứ như vậy cho đến khi gần hết năm học.

Kỳ Tâm ở bên đó có rất ít bạn là người cùng nước, nên đặc biệt quý cô bé kia.

Thái độ đâm bị thóc chọc bị gạo của Vũ Di Phàm với cô bé làm cô đôi lúc thấy rất khó chịu.

Vũ Di Phàm luôn miệng nói "Một ngày nào đó nó sẽ lộ cái đuôi sói ra, đến lúc đó em đừng có mà hối hận!"

Kỳ Tâm cũng không vừa, mỗi lần như thế cô đều hét vào mặt anh:

"Chính anh là sói già xấu xa thì có!"

Vì thế hai người cãi nhau.

Cô bé kia vẫn không có biểu hiện gì quá phận, vẫn thân thiết với Kỳ Tâm như chị em gái trong nhà.

Nhìn thấy sự ngây thơ trong sáng của cô bé thì Kỳ Tâm lại càng thấy phiền chán thái độ của anh.

Đang chiến tranh lạnh với bạn gái nên Vũ Di Phàm chỉ biết cắm đầu vào công việc, lại trở về với hình tượng thầy giáo soái ca lạnh lùng.

Lạnh lùng kiểu này làm đám nữ sinh trong trường sợ chết khiếp.

Thầy Vũ của họ trước đây tính cách vốn lạnh lùng, nhưng lần này vì đang cãi nhau với bạn gái nên cái lạnh lùng đấy còn trộn lẫn với sự nguy hiểm cần phải tránh xa.

Phòng hiệu trưởng.

"Thầy ơi em sai rồi, em hứa từ nay về sau sẽ không tái phạm nữa mà...huhuu..."

Hiệu trưởng Hoa đen mặt nhìn một hàng dài học sinh khoanh tay trước ngực khóc thảm thiết.

"Về lớp hết đi!"

Ông xua xua tay.

Đám học sinh như được đại xá, vội co cẳng chạy mất dép.

Vũ Di Phàm không biết mấy ngày nay bị ai trêu chọc cái gì, lúc nào cũng như ôn thần đằng đằng sát khí, học sinh phạm lỗi nhỏ xiu xiu cũng lôi lên phòng hiệu trưởng, đòi gọi phụ huynh đến gặp.

"Hai đứa cãi nhau đấy à?"

Hiệu trưởng Hoa bóp trán nhìn khuôn mặt tê liệt không cảm xúc của thằng con rể nhà mình.

Bỗng có người gõ cửa, Ly Hà Thủy bước vào, vừa vặn nghe được câu hỏi của hiệu trưởng Hoa.

Khuôn mặt lạnh lùng cao ngạo của cô ta khẽ hiện lên một tia thỏa mãn, nhưng rất nhanh đã bị che giấu đi.

Cô ta vội khéo léo nói:

"Em có chút chuyện nói với hiệu trưởng, hai người đang nói chuyện riêng sao, lát nữa em quay lại sau ạ!"

"Ừm!"

Hiệu trưởng Hoa ôn hòa đáp một tiếng.

Ông không biết mối quan hệ đôi đầu như nước với lửa của Ly Hà Thủy với con gái ông.

Vũ Di Phàm thì khỏi phải nói, từ sau lần cô ta dạy thay anh rồi làm khó Kỳ Tâm ngay trong lớp học, anh chưa từng nói chuyện với cô ta một câu.

Mỗi lần thấy mặt cô ta là anh lại đi vòng sang đường khác, tránh như tránh tà.

Bị người mình thích chán ghét tránh né như vậy, Ly Hà Thủy đau khổ căm tức đầy một bụng nhưng cũng chẳng thể làm gì khác.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 61: Vợ con bị quyền rũ

Đội cô ta đi rồi, hiệu trưởng Hoa hỏi lại, giọng điệu như khẳng định:

"Hai đứa cãi nhau sao?"

Khuôn mặt tê liệt không cảm xúc của anh lúc này mới như vỡ ra, thay vào đó là khuôn mặt ăn vạ nước mắt nước mũi tung bay:

"Bố ơi con phải làm sao đây...con lại thua một con bé ba tuổi ranh con vắt mũi chưa sạch sao...bố ơi bố ơi là bố ơi..."

Bố vợ bụng bự đen mặt đẩy con rề thần kinh ra xa:

"Cái đứa vắt mũi chưa sạch chính là con đó!"

"..."

"Nói đi, chuyện là thế nào?"

Ông đẩy đẩy gọng kính, nghiêm túc hỏi.

Chưa biết ai đúng ai sai nên ông vẫn giữ thái độ trung lập.

Nếu là thằng con rề hâm hấp này sai, ông lại cho một trận lên bờ xuống ruộng như mọi khi thôi.

Còn nếu là con gái bảo bối của ông sai, ừm, thì thôi kệ vậy.

Ông không nỡ mắng chửi nặng lời với con bé, chứ nói gì là đánh đập.

"Vợ con dạo này bị một con nhóc quyền rũ..."

"Quyền...quyền rũ?"

Khuôn mặt hiệu trưởng Hoa méo xệch.

"Khụ khụ, không phải quyền rũ, chỉ là hai đứa rất thân thiết, thân kiểu rất rất rất mờ ám đó bố..."

"..."

"Con lỗ miệng nói xấu con bé đó vài câu, thế mà vợ con lại mắng con là đồ ghen bậy ghen bạ, à...ừm...sau đó tụi con cãi nhau..."

"..."

Lỗ miệng nói xấu? Có thật không đó? Tôi biết tổng cái "lỗ miệng" của anh rồi!

"Bố ơi, con bé đó không đơn giản đâu, con nói thật, nghe đồn con bé đó là less..."

Bố vợ bụng bự: "..."

Còn có cái đặc sắc như phim thế này nữa hả?

"Nghe đồn như vậy sao? Hay là con tự suy diễn?"

"Suy diễn cái gì chứ?? Con nghe đồn như vậy mà!"

Bố vợ bụng bự: "..."

Ừ, nhìn kiểu kia là biết tự suy diễn rồi.

Ông đang có rất nhiều việc phải xử lý, không rảnh để cho anh một trận lên bờ xuống ruộng, nên dứt khoát mặc kệ anh ngồi một bên lải nhải.

Đến khi Vũ Di Phạm lải nhải đến một mức độ không ai chịu nổi nữa, ông phũ phàng đuổi anh ra ngoài.

[...]

"A, anh Dĩ Phàm, bây giờ anh có rảnh không?"

Anh thờ ơ nhìn khuôn mặt đang cười tươi như hoa của Ly Hà Thủy.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Chia tay

Anh đang định ném ra hai chữ "Không rảnh!" thì cô ta đã nói trước:

"Em có tiết kiểm tra, nếu anh rảnh thì có thể trông giờ giúp em được không?"

"Tại sao?"

Ý là tại sao tôi phải giúp cô.

Ly Hà Thủy làm như không thấy sự phiền chán của anh đối với mình, nặn ra một nụ cười nhẹ nhàng:

"Tụi học sinh lăm trò quá, em không trị được, nhưng là anh thì có thể!"

"..."

Nhìn anh im lặng có vẻ như đang suy nghĩ, Ly Hà Thủy cũng không gấp, bởi vì cô ta biết chắc chắn anh sẽ đồng ý.

Tâm trạng anh đang không tốt, lấy tính cách của anh hẳn là cần phải tìm cái gì đó để giận cá chém thớt.

Anh lạnh nhạt phun ra một chữ:

"Được."

Sau đó nhấc chân bỏ đi không có ý muốn dây dưa thêm.

Ly Hà Thủy nhìn theo, nở một nụ cười âm u.

Quả nhiên cô ta vẫn là người hiểu người đàn ông cao ngạo lạnh lùng này nhất.

Cô ta với anh mới là người của cùng một thế giới, con nhóc ranh con Hoa Kỳ Tâm kia chẳng qua là khiến anh cảm thấy mới mẻ thú vị thôi, làm sao nó có thể hiểu rõ anh bằng Ly Hà Thủy cô ta được.

...

Vũ Dĩ Phàm bước vào lớp trông giờ hộ thôi mà cũng gây một trận náo loạn xôn xao.

Dạy môn toán lớp này là Ly Hà Thủy, trên lớp trừ những lúc dạy học ra, khi rảnh rỗi cô ta thường nói chuyện ngoài lề với học sinh, thi thoảng có nhắc đến Vũ Dĩ Phàm.

Qua cách kể lể của cô ta thì ai cũng nghĩ hai người có gì đó với nhau.

Ly Hà Thủy đương nhiên không bị ngu mà kể những chuyện xích mích giữa cô ta với Vũ Dĩ Phàm, chỉ kể những chuyện vui của hai người.

Dù sao trước khi Hoa Kỳ Tâm xuất hiện, cô ta và anh luôn là hai người bạn thân.

Lần này Ly Hà Thủy vút hết mặt mũi để nói chuyện với Vũ Dĩ Phàm mấy câu, khoảng cách giữa hai người cũng thu hẹp lại một chút.

Cô ta thầm cảm ơn tính cách trẻ con giận dai của Kỳ Tâm, như vậy cô ta mới có thêm nhiều thời gian để làm hòa với anh.

...

"Thầy Vũ, cô giáo Ly vẫn chưa khỏi ốm sao?"

Ly Hà Thủy đột nhiên ôm một trận mấy ngày liền vẫn chưa khỏi.

Vốn dĩ cô ta có thể nhờ các giáo viên khác mỗi người dạy thay một hôm, nhưng cô ta lại cố tình nhờ Vũ Dĩ Phàm dạy thay hết.

Lần trước anh bị đau dạ dày nằm viện một tuần, cô ta giúp anh dạy thay, anh là người ân oán rõ ràng, chắc chắn sẽ không từ chối.

Đám học sinh không phải người ngốc, đều nhìn ra sự "thân thiết" của thầy Vũ và cô Ly dạo gần đây.

Học tỷ Hoa Kỳ Tâm của bọn họ thì lại suốt ngày đăng ảnh du hí vui chơi khắp nơi mà không hề nhắc gì đến Vũ Dĩ Phàm.

Rất nhanh đã có tin đồn Vũ Dĩ Phàm chia tay Hoa Kỳ Tâm để đến với Ly Hà Thủy.

Vũ Dĩ Phàm nghe được mấy tin lỏng gà lỏng vịt này từ miệng học trò, nổi giận dùng dùng xách cổ cả đám đi cọ nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Cái gì cô ấy cũng tốt hơn cô

Anh đi gặp Ly Hà Thủy.

Cô ta bị ốm nghỉ dạy nên luôn ở nhà, không biết chuyện xảy ra ở trường.

Nghĩ là anh đến thăm mình, cô ta vui mừng ra mặt.

"Em chưa khỏi ốm sao?"

Một câu hỏi bình thường nhưng vào miệng Vũ Dĩ Phàm lại hơi hụt hẫng như người máy đọc lời thoại.

Nếu Ly Hà Thủy chịu khó nghe kĩ thì có thể nhận ra anh hơi chỉ để xác định xem bao giờ cô ta mới chịu khỏi ốm.

Nhưng cô ta nhìn thấy anh là đã quá vui mừng, không để ý nhiều như thế, cô ta mong ngóng giây phút anh để ý quan tâm cô ta lâu lắm rồi.

"Em cũng đỡ rồi, chỉ là cảm cúm bình thường thôi."

Cô ta ra vẻ hiểu chuyện nói, thật lòng cô ta chỉ muốn dựa vào lòng anh ôm lấy anh, nhưng làm như vậy quá lộ liễu.

Vũ Dĩ Phàm hơi nhếch môi cười nhẹ.

Một chút ấn tượng tốt còn sót lại của anh về cô ta đã sụp đổ hoàn toàn.

"Cảm cúm bình thường thôi à? Vậy cũng tốt! Nghỉ ngơi nhiều vậy hẳn là đã khỏe lại nhiều, có thể đi dạy được rồi!"

Nghe những lời này, sắc mặt Ly Hà Thủy trắng bệch.

Anh đang mĩa mai cô ta chỉ cảm cúm thông thường mà cố tình nằm ở nhà không đi dạy, cố tình dây dưa để anh quan tâm đến cô ta.

Vũ Dĩ Phàm!! Sao anh có thể tuyệt tình nhẫn tâm như vậy???

Nhìn theo bóng lưng anh bước đi, lòng cô ta lại khó chịu còn cao...

Không một câu quan tâm hỏi han, anh đến đây chỉ để thông báo: Cô mau đến trường dạy học đi, tôi không dạy thay cô nữa.

Cô ta ảm ức bụm miệng khóc.

Nghe thấy tiếng nức nở phía sau, anh khựng lại, nhú nhú mày, rồi lại thân nhiên đi tiếp.

Anh mới không thừa hơi đi dỗ người ngoài nín khóc.

Tâm Tâm nhà anh mà biết được mấy tin đồn về anh và Ly Hà Thủy chắc là ly hôn với anh luôn mất.

Ợ nhảm nhảm, đã kết hôn đâu mà ly hôn...

Trời ơi trời ơi, không ly hôn được thì cô ấy sẽ tuyệt giao luôn, trời ơi nghĩ đến mà đau tim đau gan đau lòng đau mẹ!

Anh vẫn thản nhiên bước đi không quay lại nhìn Ly Hà Thủy một lần, cô ta thất vọng quỳ sụp xuống, phần nộ hết lên:

"Anh đứng lại đó!! Rốt cuộc em có gì không bằng Hoa Kỳ Tâm?? Tại sao anh lại đối xử với em như vậy??"

"..."

"Con nhóc đó có điểm gì hay ho? Chỉ là một đứa con nhà giàu được nuông chiều thành hư hỏng!! Nó không hề xứng với anh!!"

Vũ Dĩ Phàm quay phắt lại, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía cô ta.

Ly Hà Thủy cười chua xót, cô ta tỏ vẻ yếu ớt đáng thương thế nào anh cũng không động lòng, vậy mà mới nhắc đến Hoa Kỳ Tâm thôi anh đã xù lông lên rồi sao...

Vũ Dĩ Phàm dùng biểu cảm tê liệt như người máy nhấn mạnh từng chữ:

"Cái gì cô ấy cũng tốt hơn cô."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Kiếm tiền nuôi anh

Ly Hà Thủy thần thờ mở to mắt nhìn anh lạnh lùng bỏ đi.

Anh ấy nói cái gì Hoa Kỳ Tâm cũng tốt hơn cô ta.

Cô ta thua rồi!

Thua một cách thảm hại!

...

Nước Pháp.

Kỳ Tâm dù chưa tốt nghiệp nhưng nhờ có phong cách thiết kế độc đáo mới lạ nên có không ít studio thời trang danh tiếng muốn hợp tác với cô.

Cô không muốn làm thuê cho bọn họ, cô muốn mở một studio thời trang riêng của mình.

Nhưng để làm được điều đó thì còn cần thêm nhiều kinh nghiệm nữa.

Nên cô chỉ đồng ý hợp tác với tư cách cố vấn thiết kế, kiếm thù lao theo hợp đồng.

Lúc ký hợp đồng, Kỳ Tâm ngờ ngợ ngắc ngắc thế nào lại được đối tác mời làm người mẫu đại diện cho thương hiệu của họ luôn.

Họ đang cần những người mẫu có khí chất và vẻ đẹp của người phương Đông, nếu Hoa Kỳ Tâm vừa là nhà thiết kế vừa là người mẫu, hiệu quả quảng bá tuyệt vời khỏi phải nói.

Kỳ Tâm lại kiếm thêm tiền.

Tiền tiền tiền tiền!!

Hoa gia không thiếu tiền để nuôi cô, nhưng đây là tiền cô tự kiếm được đó nha!

Cô sẽ kiếm tiền nuôi bố mẹ và nuôi Vũ Dĩ Phàm....

Ừ, không, tên Vũ Dĩ Phàm đáng ghét đó, biến biến, cô không nuôi!

Trong lòng thì phi nhỏ nhưng tay lại cầm điện thoại gọi cho Lâm Yến Yến - cô bé trước đây từng tiếp cận Vũ Dĩ Phàm để quen cô.

Lâm Yến Yến rất tốt, rất ngoan ngoãn dễ thương, thân quen với cô bé, Kỳ Tâm thấy cô bé rất được mọi người quý mến, tất nhiên là trừ Vũ Dĩ Phàm.

Cô nói chuyện với Lâm Yến Yến hỏi linh tinh mấy chuyện lật vật trong nước, sau đó mới lập lờ hỏi về Vũ Dĩ Phàm.

Lâm Yến Yến hơn ai hết biết rõ cô với anh đang cãi nhau, gần đây cả trường lại ầm ầm chuyện Vũ Dĩ Phàm và Ly Hà Thủy qua lại mập mờ.

"Yến Yến, em có chuyện gì giấu chị sao?"

Lâm Yến Yến thật thà nhút nhát bị Hoa Kỳ Tâm lưu manh gặng hỏi một hồi đã ngoan ngoãn khai hết.

Kỳ Tâm sầm mặt, Ly Hà Thủy này như âm hồn đeo bám, luôn tìm cơ hội chia rẽ cô với anh.

Nhưng càng tức hơn là Vũ Dĩ Phàm lại để cho cô ta lợi dụng, khiến mọi người đồn đãi như vậy.

Người như anh nếu đã không muốn dây dưa với cô ta, thì nửa sợi tóc của anh cô ta cũng không đến gần được.

Họ Vũ kia, anh cố ý có phải không??

Kỳ Tâm ầm ức bứt rứt vô cùng, cách đây mấy phút cô còn quyết tâm làm việc chăm chỉ để kiếm tiền nuôi anh, đổi lại anh đổi đáp với cô như này sao??

Cô chặn số điện thoại, chặn facebook, chặn messenger, cô sẽ tuyệt giao!!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Bạch mã hoàng tử

Ngày hôm sau Vũ Dĩ Phàm phát hiện anh đã bị cắt đứt liên lạc với bà xã nhỏ thì suy sụp không muốn sống nữa.

"Dĩ Việt à, cứu anh đi...."

Dĩ Việt lắc lắc đầu, cậu cũng chịu thôi.

Nhìn anh hai thấy cũng tội mà thôi cũng kệ, anh à, anh có biết thế nào là "nghịch quật" không?

Vũ Dĩ Phàm nằm giữa nhà như con cá chết, run rẩy móc điện thoại gọi bố vợ đại nhân.

Bố vợ đại nhân không thèm nghe máy.

Gọi cho mẫu thân đại nhân, cũng không thèm nghe.

Hết cách, anh cắn răng gọi cho Lâm Yến Yến, cô bé nghe máy, nhưng rất phũ phàng si và anh một trận.

"Bình thường thầy ghét em như thế, giờ còn muốn em giúp thầy sao, thầy có bệnh à?"

"..."

Con bé này có Kỳ Tâm chống lưng nên không hề sợ anh một tí nào.

Vũ Dĩ Phàm cắn răng chịu đựng, còn một tuần nữa là hết năm học, anh đặt vé máy bay đi gặp bà xã nhỏ nhà anh.

...

Khi Kỳ Tâm thấy khuôn mặt tê liệt quen thuộc xuất hiện trước mắt cô thì khóe miệng co rút.

Con hàng họ Vũ này mặc nguyên một bộ vest trắng, dáng người cao gầy thẳng tắp ôm bó hoa cầm tú cầu xinh đẹp, đứng giữa sân trường cô đang học.

Phải, là đứng giữa sân trường.

Phong cách bạch mã hoàng tử theo cả nghĩa đen và nghĩa bóng.

Nữ sinh xung quanh thích thú huyết sáo vẫy anh, tư tưởng của họ rất thoải mái, thấy một anh chàng đẹp trai ôm bó hoa thì rất phấn khích.

Kỳ Tâm đen mặt, họ Vũ kia, bây giờ không phải lúc anh bật chế độ thả thính đâu, tắt tắt, tắt ngay cho tôi!

Cô ở trường này rất nổi, Vũ Dĩ Phàm tùy tiện hỏi thăm một chút là biết cô đang ở đâu, anh ôm hoa rinh sẵn.

Cô luống cuống kéo mũ áo trùm kín mặt, trong lòng rối rắm.

Sao anh lại mò tới tận đây?

Kỳ Tâm xấu hổ định co chân chạy trốn.

Đừng hỏi tại sao người da mặt dày như cô lại biết xấu hổ, đây là trường đại học danh tiếng, thời đại công nghệ phát triển vù vù, không biết có bao nhiêu người đang quay chụp lại cảnh này rồi.

Vũ Dĩ Phàm đã tia thấy cô, anh ngoảnh mặt tươi cười với đám đông xung quanh, chỉ vào Kỳ Tâm, nói bằng tiếng Anh:

"Các bạn thân mến, có thể giúp tôi giữ cô ấy lại được chứ?"

Đám đông đương nhiên đồng ý, vây Kỳ Tâm vào giữa, đẩy cô đến trước mặt Vũ Dĩ Phàm.

"Anh học đâu ra trò này?"

Cô ngiên răng gằn từng chữ, khuôn mặt nhỏ nhắn vui trong mũ đỏ bùng bùng.

"Thiên phú bẩm sinh, không cần học!"

"..."

Đừng thả thính tôi nữa, họ Vũ kia!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Mặt anh mỏng lắm

"Vô liêm sỉ!"

"Liêm sỉ gì tầm này nữa! Anh không cần liêm sỉ, anh chỉ cần em!"

"..."

Đạchạchạch! Đừng thả thính nữa mà!

"Sao anh lại để cô ta bám anh như keo vậy?"

Cô ậm ừ nói, nhìn khuôn mặt gọi đòn của anh cô rất muốn đề ra đánh một trận.

"Tại em bỏ rơi anh á, anh buồn anh chán nên anh mất cảnh giác thôi à, tại em hết đó..."

"..."

Ồ, con hàng này dám bắt chước giọng điệu của cô để làm nũng cô kia!

"Anh nhớ em lắm á, gọi không được nhắn tin không được nên anh phải tới đây, tại em hết đó..."

"..."

Lại là tại cô???

Kỳ Tâm biểu cảm đau khổ nhớ lại mấy tiểu thuyết ngôn tình đang đọc gần đây, toàn thân hóa đá.

Vũ Dĩ Phàm đã bị soái ca ngôn tình nhập, theo logic ngôn tình thì anh sẽ chuẩn bị...hôn...

"Tôi không nhận hoa của anh! Cút về với mấy em gái xinh tươi nhà anh đi!"

"Không được, tụi nó chê anh già, tụi nó toàn gọi anh là chú..."

"..."

Đáng đời! Bây giờ mới nhận thức được là mình già sao!

Vũ Di Phàm bám dính vào cô kể lể, biểu tình rất tui thân.

"Tâm Tâm à, làm ơn thu nhận anh đi mà, xin em đó, anh biết nấu cơm anh biết rửa bát anh biết quét nhà anh biết chăm con..."

"Con với cái cái gì? Im ngay! Khô nhục kế?? Không tiếp!"

Vũ Di Phàm xụ mặt đáng thương nhìn cô.

Mỹ nam kế? Cô không tiếp.

Khô nhục kế? Cô không tiếp.

Mặt dày kế? Thử xem sao.

"Tâm Tâm à, em có tin anh cầm loa tuyên bố với đám người này anh là chồng em, tụi mình có đứa con nhỏ ở nhà, sau em vứt bỏ bố con anh..."

"Anh dám..."

Kỳ Tâm trợn mắt bịt miệng anh lại, đương nhiên anh dám.

Bật chế độ mặt dày lên thì cái gì mà anh không dám.

Vũ Di Phàm nựng nựng má cô, cười hi hi, đặt bó hoa vào lòng cô, cúi đầu chạm môi một cái vào môi cô.

Chạm nhẹ một cái rồi co chân chạy, anh sợ cô rút giày phang vào mặt anh mất.

Kỳ Tâm còn đang lơ ngơ thì anh đã chạy xa rồi, miệng còn lải nhải như cái máy:

"Ồ đây đông người, về nhà không ai thấy lại hôn lâu hơn nha!"

"..."

"Dù gì mặt anh cũng mỏng, ở đây anh ngại lắm!"

"..."

Ồ, mặt anh mỏng như mặt đường vậy!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Mật mã mở cửa

Sau đó Vũ Di Phàm vẫn kiểm đầu ra một cái loa, lớn tiếng tuyên bố anh là bạn trai của Hoa Kỳ Tâm.

Kỳ Tâm tức suýt chút nữa nội thương.

Tức nhưng làm gì được? Người dạy anh mặt dày kế chính là cô mà.

Mặc kệ Vũ Di Phàm ngêu ngao hát đi về nhà của cô, cô cố tình lén ra ngoài chơi không về nhà.

"Anh thích cút đầu thì cút!"

Dù gì nhà cô cũng để mật mã điện tử mà, cô yên tâm gọi một đám bạn đi chơi.

Anh ngó theo, xác định trong đám bạn đó của cô không có Sâm Phong thì mới chịu để yên.

Đứng trước cửa căn hộ nhỏ của Kỳ Tâm, anh lóng ngóng một lúc.

Mặt mã điện tử à?

Anh thử bấm ngày sinh của cô, không đúng.

Ngày sinh của bố vợ, mẹ vợ, cũng không đúng.

Mặt anh bỗng đỏ lên, hay là ngày sinh của mình?

Vẫn không đúng, anh đen mặt.

Anh vò đầu bứt tai bấm "0000", "1111", ..., "9999".

Đều không đúng.

Ở một nơi khác, Kỳ Tâm đang tận hưởng cuộc sống ăn, ăn và ăn.

Bị bạn bè trêu chọc chuyện có bạn trai đẹp trai nhưng hơi thần kinh một xíu, cô cắn cúi ăn, giả vờ điếc.

Một lúc sau, cô có điện thoại.

Nhìn người gọi đến, mắt cô sáng lên.

"A lô, bố béo của con, con nói cho bố nghe, dạo này con kiếm được nhiều tiền lắm nhé!"

"..."

"Con ký được mấy cái hợp đồng với mấy thương hiệu nổi lắm đó! À à còn nữa, bố tin không, người ta còn mời con làm mẫu ảnh kìa! Trời ạ con quá xuất sắc!"

"..."

"Bố thấy con giỏi không? Cho nên bố mẹ đừng mở miệng là nói con ăn hại vô tích sự nữa! Con nói bố nghe nè..."

"Mau về nhà mở cửa cho thằng Phàm!"

"..."

Kỳ Tâm ôm trái tim tổn thương vụn vỡ mò về nhà.

Không thấy Vũ Dĩ Phàm đâu, đèn trong nhà sáng choang, thần kinh cô căng như dây đàn.

Có trộm? Vũ Dĩ Phàm ngốc nghếch bị trộm bắt đi rồi??

Cô thở dốc dùng tốc độ ánh sáng chạy vào nhà.

Chỉ thấy con rẻ ngoan của bố cô đang nằm thoải mái trên sofa xem tivi, đồ ăn trong tủ lạnh đều bị anh lôi ra chén sạch.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Ôm chân xin lỗi

"Vũ Dĩ Phàm!!! Sao anh dám tự tiện vào nhà tôi??"

"Của chồng công vợ, nhà em cũng là nhà anh mà."

"..."

Cô cạ lòi, đồ mặt dày! Nhưng cái này không phải cái quan trọng, quan trọng là...

"Làm sao anh vào được hả?"

"Ẩn mặt mã mở cửa rồi vào."

"..."

"Tôi muốn hỏi tại sao anh lại biết mặt mã??"

Anh ngồi dậy nghiêm chỉnh đáp:

"Anh nói này, Hoa Kỳ Tâm, cái mặt mã là ngày đầu tiên hẹn hò mà em cũng dám để sao? Dùng đầu ngón chân cũng nghĩ ra được!"

"..."

Huhu, nói đi nói lại vẫn là chê IQ của cô thấp sao?

"Vậy sao bố lại nói..."

Cô xù lông hét ầm lên.

"Anh đùa bố thôi ai ngờ bố tin thật. Sao trách anh được?"

"..."

Cô sợ mình càng nói lại càng bị chọc tức, ngậm miệng đi vào bếp nấu gì đó ăn.

Một phút sau cô sầm mặt đi ra, đồ ăn bị tên họ Vũ này khoáng sạch rồi!

"Em đói sao? Anh tưởng em đi ăn với bạn cơ mà?"

Vũ Di Phàm đã quên chính mình là người chén sạch đồ ăn của cô, không biết xấu hổ hỏi.

"Còn không phải nhờ phúc của anh mà bố gọi tôi về sớm sao??"

Cô chưa ăn no! Đói quá!

Cái bụng của cô cũng rất biết phối hợp với chủ nhân, tiếng "ọc ọc ọc" phát ra thật thảm thương.

Vũ Di Phàm thấy vậy xoắn xuýt cả lên, vội quỳ xuống ôm chân cô xin tha lỗi.

Kỳ Tâm: "..."

Quỳ xuống xin lỗi cũng phải tranh thủ ôm chân sầm sỡ bốn tiểu thư nữa!

Cô đành gọi đồ ăn nhanh giao tận nhà, lúc đứng dậy mở cửa lấy đồ anh vẫn bám theo ôm chân cô sụt sịt nước nỡ, làm cô xấu hổ không biết giấu mặt vào đâu.

"Tâm Tâm à, em ăn mấy thứ này ít thôi, nhiều dầu mỡ, ăn vào béo lắm đấy!"

Vũ Di Phàm một tay ôm chân cô, một tay chỉ chỉ đóng đồ ăn trên bàn, vẻ mặt ghét bỏ.

"Bỏ tay ra, tôi muốn đi tắm!"

"Em tắm đi, anh chỉ đi theo ôm chân thôi, không phiền em đâu!"

Kỳ Tâm lại muốn nội thương.

"Ôm chân tôi làm cái gì??"

"Thì anh đang thành khẩn xin lỗi em mà, ôm chân như này nó mới đủ thành ý!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Có tên biến thái quấy rối tôi

"Alo...cảnh sát phải không? Ở đây có một tên biến thái đang quấy rối tôi..."

"Á á á em làm cái gì vậy? Anh lạy em bình tĩnh đừng manh động mà..."

Thấy cô rút điện thoại gọi cảnh sát anh vội buông chân cô ra cuống quýt giật lấy điện thoại.

"Tâm Tâm à, anh biết tội của anh đúng là to trời nhưng mà..."

Vũ Di Phàm lại tiếp tục quỳ xuống lí nhí nói.

"Nhưng cái gì?"

"Nhưng mà em biết rõ anh nhất mà, anh là một công dân tốt, là một thanh niên ưu tú của đất nước, anh là một người đàn ông có trách nhiệm..."

"Phụt....khụ khụ...."

Vũ Di Phàm, liêm sỉ của anh rớt dưới đất kia, nhặt lên đi!

"Anh ăn hết đồ ăn của em rồi, đêm nay anh cũng sẽ ngủ ở đây nữa, cho nên anh nhất định sẽ chịu trách nhiệm với em!"

Mí mắt cô giật giật, khóe miệng co rút:

"Tôi có nói cho anh ngủ lại đây đêm nay sao?"

Anh cười gian dùng tốc độ ánh sáng rút điện thoại gọi cho bố vợ:

"Bố ơi, Tâm Tâm không cho con ngủ....."

"Im ngay! Anh đủ chưa?"

Cô cuống quýt giật lấy điện thoại của anh y như lúc nãy anh giật điện thoại của cô.

Vũ Di Phàm ôm bụng cười muốn nội thương.

"Anh nói rồi, thân là một người đàn ông của gia đình, anh phải chịu trách nhiệm với em!"

"Anh chắc chắn muốn chịu trách nhiệm chứ?"

Cô khoanh tay nghiêm túc hỏi.

"Đương nhiên!"

"Vậy dọn dẹp phòng khách, phòng bếp, rửa sạch bát đĩa, quét dọn nhà cửa, trong nhà có việc gì chưa làm thì anh làm hết đi!"

"..."

Dù mệt bã người nhưng anh vẫn tung tăng tung tủy đi làm những việc cô sai, anh là thành viên ưu tú của Thê Nô Club mà, giúp vợ là hạnh phúc, chiều vợ là vinh quang!

Nghe thấy tiếng nước chảy tí tách trong nhà tắm, anh dán mặt vào cửa hét lớn:

"Có cần anh vào dọn dẹp nhà tắm nữa không?"

Người bên trong không trả lời, chỉ có tiếng đập nước tùm tùm, hiển nhiên cô đang tức muốn bốc khói.

...

Anh nằm trên sofa như con cá chết, thấy cửa nhà tắm mở ra, ánh mắt anh như phát sáng.

Bà xã nhỏ nhà anh lúc tắm xong mặt đỏ hồng hồng trông thật đáng yêu!

Kỳ Tâm rất thô bạo lấy một cái khăn đi đến quần mặt anh lại như xác ướp.

"Sói háo sắc, thấy con khác cũng nhìn chảy nước miếng như này đúng không?"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Cần nói chuyện nghiêm túc

"Ặc...khụ khụ...oan quá oan quá, anh chỉ nhìn mỗi em thôi mà..."

Ai dạy bà xã nhỏ nhà anh mấy trò bạo lực này thế?

Hình như cô ấy có thiên phú, không cần ai dạy.

Chờ anh gỡ được khăn ra khỏi mặt để hít thở không khí thì cô đã đi vào phòng khóa trái cửa từ lâu.

Hự hự hự, Kỳ Tâm đúng là con ruột của hiệu trưởng Hoa mà, hai bố con nhà này giận dai y như nhau.

"Hoa Kỳ Tâm, anh nghĩ chúng ta cần nói chuyện nghiêm túc."

Anh gõ gõ cửa phòng cô, cất giọng nhàn nhạt.

Lông tơ trên người cô dựng đứng cả lên, lâu lắm rồi cô chưa nghe thấy giọng nói lạnh lùng này của anh.

Anh đâu phải thầy giáo, anh là tổng tài lạnh lùng bá đạo dọa người ta sợ phát khiếp thì đúng hơn.

Cô lo lắng ra mở cửa, giọng nói run rẩy:

"Anh làm sao vậy? Có chuyện gì à?"

Anh nghiêm túc như này chẳng lẽ muốn nói chia tay với cô?

Đầu óc cô bây giờ chỉ nghĩ ra được lý do đó, sắc mặt căng thẳng tái mét.

"Chúng ta ra phòng khách nói chuyện đằng hoàng đi."

Tìm cô đập "bịch bịch bịch", chân lê từng bước đi theo anh.

"Chuyện anh sắp nói là chuyện rất nghiêm túc. Liên quan đến tương lai của cả hai chúng ta."

"..."

Vành mắt cô hơi đỏ, cô hít sâu cắn răng nghe tiếp.

Vũ Di Phàm im lặng mấy giây rồi tự nhiên quát lớn một tràng:

"Hoa Kỳ Tâm, cô nghĩ sao mà nhà có mỗi một cái phòng ngủ, cô ngủ trong phòng lại bắt tôi chần đon gối chiếc làm bạn với cái sô pha?"

"..."

"À không, một cái chần một cái gối cô cũng chẳng để cho tôi! Cô có nghĩ đến sự cô đơn của tôi không hả?"

"..."

"Còn nữa, đằng kia có một con chuột, góc này có một con gián, còn có mấy con muỗi bay qua bay lại nữa, nhờ chúng bò lên đòi ngủ cùng tôi thì sao? Cô cái đồ vô lương tâm!"

"..."

Cô dần mặt nghe anh mắng mỏ một trận toi bởi hoa lá, yếu ớt phản kháng:

"Này này, có gì đó sai sai..."

Nhà cô sạch sẽ lắm mà, ở đâu ra gián với chuột rồi muỗi gì chứ?

Con hàng họ Vũ này không biến thái đến nỗi đi bắt mấy con đấy về nhà đấy chứ?

"Sai gì? Sai ở đâu? Tôi vì cô thù thân như ngọc, mà cô nỡ..."

Kỳ Tâm: "..."

Này này anh định khóc đấy hả??

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Bà xã nhà anh nghiện đam mỹ!!

Mỹ nhân đúng là phiền phức!

"Ngoan nào, có em ở đây, không ai bắt nạt anh nữa đâu!"

Cô thờ dài ôm anh vào lòng, xoa xoa đầu, vỗ vỗ lưng.

Vũ Di Phàm nức nở một hồi lâu cuối cùng mới nhỏ nhẹ nói:

"Em phải cho anh cơ hội chịu trách nhiệm với em cơ!"

Kỳ Tâm như bị tẩy não đồng ý luôn, cô cho anh tá túc ở nhà cô, anh cảm động lấy thân báo đáp, ờ ờ, nghe cũng hợp lý ha.

"Thế...thế thì anh được vào phòng em ngủ rồi đúng không?"

Anh dùng sắc đẹp tẩy não cô thành công.

"Ồ, ừm, đúng rồi."

Cô cảm thấy lời anh nói quá hợp lý không có điểm gì bắt lỗi được, chỉ biết gật gật đầu.

"Em lải quá rồi còn gì, mất có một bữa cơm mà đổi được một người đẹp trai như anh, đêm nay em phải đối xử thật tốt với anh nghe chưa?"

Kỳ Tâm lại thấy có một sự hợp lý không hề nhẹ.

Vũ Di Phàm thờ dài, không ngờ bà xã nhỏ nhà anh lại là kiểu người thương hoa tiếc ngọc, anh khóc lóc ăn vạ đáng thương thảm hại là cô động lòng ngay.

Biết thế mình dùng chiêu này sớm hơn.

Kỳ Tâm hoàn toàn coi anh như tiểu mỹ thụ mỏng manh yếu đuối, mà tiểu mỹ thụ mỏng manh yếu đuối thì phải nhẹ nhàng yêu thương.

Cô thiếu chút nữa đòi bế anh lên giường nằm luôn.

Vũ Di Phàm: "..."

Ước gì mình nhẹ đi một chút cho cô ấy bế nhí???

"Ngoan, ngủ đi, không phải sợ ma, có em ở đây bảo vệ anh rồi."

"..."

Câu này phải để anh nói chứ???

"Nhưng mà anh muốn chịu trách nhiệm với em cơ! Nào nào đến đây!"

Anh nằm ngửa giữa giường, khuôn mặt thẹn thùng.

Kỳ Tâm mím môi, bóp bóp trán, nhìn là biết đang bị sắc đẹp dụ dỗ.

"Đừng quậy nữa, hôm nay anh mệt rồi, em sợ làm anh đau."

"..."

Câu này phải để anh nói chứ???

Bà xã nhỏ sao cứ thích cướp lời thoại của anh vậy?

Ánh mắt anh lia đến mấy quyển truyện ngôn tình trên giá sách của cô, còn có một quyển để ngay trên bàn, nhìn bìa truyện hình như là truyện đam mỹ...

"..."

Bà xã nhà anh nghiện đam mỹ!!

Chết rồi!!! Báo động báo động!!!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Đủ tuổi kết hôn rồi

Anh nhớ ngày xưa lúc chưa đi du học cô ấy đâu có đọc thể loại này đâu ta?? Vậy là mới đọc gần đây thôi nhỉ?

Vũ Di Phàm trong lòng âm thầm thấp một nén nhang cảm tạ ông trời, may mà Kỳ Tâm gặp anh trước khi nghiện đam mỹ, chứ nếu nghiện đam mỹ rồi mới gặp anh....

Khỏi nói gì nữa, trăm phần trăm cô ấy sẽ gắn ghép anh với một thằng đàn ông nào đó cho xem!!!

"Đừng quậy nữa, ngoan nào, đi ngủ đi."

Cô nhú nhú mày nhìn anh ngo ngoáy như con sâu, đắp chăn cho anh, hôn một cái lên trán anh.

"..."

Bà xã nhỏ à, em tưởng mình là ôn nhu công, dịu dàng như nước, chiều anh tận răng sùng anh tận trời đây à?

Cần người thông nào cho vợ, nguy hiểm quá!!

Anh âm thầm nhớ lại những lúc hai người ở cùng nhau.

Nếu anh tỏ ra lạnh lùng thì cô sẽ nhìn anh bằng ánh mắt háo sắc rất lộ liễu.

Nếu anh tỏ ra dịu dàng cung chiều cô thì cô sẽ tỏ ra ngang ngạnh ương bướng, đòi anh hết cái này đến cái kia.

Nếu anh tỏ ra lưu manh vô lại thì cô lại càng lưu manh vô lại hơn nữa, thái độ thách thức bất cần, kiểu như ai lưu manh hơn người đó thắng vậy.

Còn nếu anh tỏ ra mỏng manh yếu đuối như vừa nãy thì cô lập tức chiếu phim đam mỹ cho anh xem, giống như thế này...

"Anh không ngủ được à? Hay là em dậy pha sữa cho anh uống cho dễ ngủ nhé?"

"..."

"Sao anh kê gối cao thế này? Nằm thế mỏi lưng lắm!"

"..."

"Đừng lẩn qua lẩn lại nữa, mau ngủ đi, thức khuya ảnh hưởng đến nhan sắc của anh lắm!"

"..."

Vợ ơi anh chịu đủ rồi nha!! Làm như anh là con búp bê sứ động tí là vỡ vậy!!!

Anh đen mặt lật người nằm đè lên người cô.

Nhìn khuôn mặt lạnh lùng nam tính chết người đó, Kỳ Tâm lập tức khôi phục bộ dạng mê trai đầu thai không hết.

Vũ Di Phàm: "..."

Vợ lật mặt cũng nhanh quá rồi đấy!

"Anh cảnh cáo trước, đừng có mà bắt anh nằm dưới!"

Từng tiếng rít qua kẽ răng làm cô sợ im thin thít.

"Có nhớ chưa?"

"Dạ rồi."

Anh nghe được đáp án mình mong muốn, nhếch miệng cười rồi cúi đầu xuống.

"Khoan khoan đã, Vũ Di Phàm! Dừng lại!"

Thấy cô hoảng loạn, sống lưng anh cứng đờ, dừng lại động tác, căng thẳng nhìn cô.

"Em..em còn chưa đầy 20 tuổi đâu, còn mười mấy ngày nữa mới tới sinh nhật 20 tuổi cơ!"

Anh nghe vậy dụi đầu vào ngực cô cười muốn nội thương:

"Đồ ngốc, con gái 18 tuổi là đủ tuổi kết hôn rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Bắt anh nằm dưới

Giọng nói khàn khàn nam tính giống như đang dụ dỗ người ta phạm tội, cô ngược đôi mắt tò mò nhìn vào yết hầu đẹp như tượng tạc của anh.

Đôi tay bé nhỏ nghịch ngợm trượt từ cổ xuống ngực, mân mê mấy cái cúc áo.

Vũ Di Phàm: "..."

Vợ làm cái gì vậy?

Hay là không biết cởi cúc!?! Vậy để anh đây cởi hộ cho!!

Ý nghĩ đó vừa lóe qua đầu thì "soạt soạt" mấy tiếng, hàng cúc áo của anh bị cô dùng sức giật đứt tung tóe.

"..."

Em tính hiếp anh đấy à? Con gái con nứa gì thô bạo quá vậy??

"Hoa Kỳ Tâm, em vẫn chưa từ bỏ ý định muốn nằm trên à?"

Anh đen mặt tóm lấy đôi tay không an phận của cô, sắc mặt lạnh băng gần từng tiếng.

"Đúng vậy."

Kỳ Tâm thật thà đáp.

"Không cho! Có đánh chết anh cũng không nằm dưới!!!"

"..."

Cô cười vô lại sờ sờ bộ ngực săn chắc của anh.

Nếu bắt anh nằm dưới thì đúng là có lỗi với đám nữ sinh theo đuổi anh quá, họ coi anh như nam thần ngự giá trên cao, còn cô hình như hơi chà đạp anh quá nhỉ?

"Hay là thế này đi, nếu em đủ sức đè được anh nằm dưới, thì anh phải ngoan ngoãn nằm dưới, ok không?"

Cô cười giảo hoạt, đặc ý nhìn sắc mặt anh đen như bầu trời bão cấp 12.

"Được!"

Anh đồng ý luôn không cần suy nghĩ.

Vợ nghĩ sao mà đòi đè được anh nằm dưới?

Chỉ được cái vỗ mông khua môi múa mép là giỏi!

Lát nữa anh phải cho cô biết thế nào là liệt giường đại pháp, hừ hừ, dám khinh thường anh thế à, rồi anh sẽ cho vợ biết tay, ủa, vợ đâu mất rồi?

Anh ngó người tròn tròn mắt nhìn vợ đại nhân vừa nãy còn nằm dưới thân mà bây giờ đã không thấy bóng dáng.

"Chồng ngoan, em ở đây!"

Kỳ Tâm ngồi vắt vẻo trên lưng anh huyết sáo gọi.

"Hoa Kỳ Tâm!!! Em chơi ăn gian!!!"

Lúc nãy anh vừa mở miệng nói "Được!" thì cô đã cuộn tròn người chui khỏi lòng anh, nhanh nhẩu nhảy lên lưng anh ngồi.

"Ăn gian ở đâu? Đưa bằng chứng đây xem nào!"

"..."

Mặt anh lúc xanh lúc trắng, anh không nuốt trôi củ lừa siêu to khổng lồ này đâu!

"Nam tử hán đại trượng phu, nói lời phải giữ lời, chồng yêu, ngoan ngoãn nằm dưới đi!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Nhịn hết đêm nay đi!

Vũ Di Phàm khuôn mặt một biểu cảm "tôi chết rồi" cắn răng nằm thẳng đuột giữa giường, mặc kệ Hoa Kỳ Tâm hí hửng bộ dạng lưu manh chuẩn bị "chà đạp" anh.

"Vũ Di Phàm, mở mắt ra! Anh làm cái mặt cam chịu khổ sở cho ai xem?"

"..."

Anh giả điếc không đáp.

Không phải vợ nói muốn nằm trên sao?

Ừ thì cho nằm trên, anh coi như không có phần ký ức này trong đầu là được, không nghe không nói không nhìn cho tâm thanh tịnh.

Nhưng "tiểu Vũ Di Phàm" không chịu nghe lời anh, nó sớm ngóc đầu lên từ lâu rồi, mà Kỳ Tâm vẫn chưa biết, anh đành cố gắng hít vào thở ra kìm nén dục vọng, haizz, thật mất mặt quá.

"Mẹ nhà anh, Vũ Di Phàm, anh mở mắt ra xem nào! Mặt cứ cứng đờ như hòa thượng tụng kinh là sao hả??"

Kỳ Tâm vò đầu bứt tóc sắp nổi điên, bây giờ cô nằm trên thì sẽ mất sức lắm đó nha, tên này lại không chịu hợp tác, mệt chết bỏ tiểu thư rồi.

"Nam mô a di đà phật, thỉnh thí chủ tự trọng, nếu muốn bản tăng mở mắt, thỉnh thí chủ ngoan ngoãn nằm dưới."

Buppp!!!

Cô tóm lấy cái gối ném vào khuôn mặt liệt của anh, anh mới phải tự trọng thì có!!

Loay hoay nửa ngày anh vẫn nằm ngay đơ như bức tượng. Kỳ Tâm mệt mỏi thở hổn hển như vừa rơi xuống nước được cứu lên, hung hăng ngồi lên người anh.

"Á!!!! Cái qué gì chọc vào mông bà!!!!"

Vừa đặt mông xuống cô đã nhảy dựng lên, cái kia...vừa cứng vừa thô vừa nóng..

Mặt cô đen sì, biết cái kia là cái gì rồi.

Vũ Dĩ Phàm, anh được lắm, miệng thì nói không cần, nhưng cơ thể lại rất thành thật.

Anh muốn làm hòa thượng không màng nữ sắc?

Vậy thì anh ở đó nhịn hết đêm nay đi!

Kỳ Tâm phồng miệng lâu bầu mắng, đi đến tủ quần áo lục lọi một lúc, lấy ra một chiếc váy ngủ hai dây gợi cảm, thay vào người rồi leo lên giường nằm dính sát vào người Vũ Dĩ Phàm.

Vũ Dĩ Phàm: "..."

Tra tấn kiểu này cũng ác quá đi!!!

Môi anh mấp máy muốn nói "Vợ ơi tha anh, bắt anh nằm dưới cũng được" nhưng vì thể diện nên đành ngậm miệng lại.

Nhịn nhịn nhịn.

Điều quan trọng phải nhắc lại ba lần.

"Thằng nhỏ" phía dưới đang căng cứng của anh chắc cũng đang âm thầm rơi lệ.

Bố Phàm ơi con khổ quá.

Bố nhường cho mẹ nằm trên một tí thì chết ai à?

Bố Phàm của nó đúng là cái đồ sĩ diện hão.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Dán miệng

"Vũ Dĩ Phàm, anh có nghe nói có người vì nhịn quá mà liệt dương bao giờ chưa?"

Kỳ Tâm cười lưu manh giảo hoạt vẽ mấy vòng tròn trên ngực anh.

"Chưa nghe."

Vợ lại bịa ra chứ gì?

Nhưng mà cô ấy cũng quá không biết thẹn thùng xấu hổ là gì rồi.

Mấy vấn đề nhạy cảm như này mà một cô gái như cô cứ động tí là nhắc đến.

"Hoa Kỳ Tâm, trước mặt người ngoài không cho phép em nói đến mấy chuyện nhạy cảm như này."

"Dạ em biết rồi thưa thầy giáo."

"Ngoan."

"Nhưng bây giờ không có người ngoài nên em cứ nói thoải mái tự nhiên nha."

"..."

Vũ Di Phàm nghiêng răng ken kết, mồ hôi toàn thân túa ra như tắm, đấu tranh nửa ngày cuối cùng lí nhí phun ra mấy chữ:

"Anh nằm dưới cũng được."

Cô ôm bụng cười muốn nội thương.

Cô nằm sấp lên người anh, mũi hít hít như chó đánh hơi.

"Tiểu mỹ nhân, ta đến đây!"

"Anh không phải tiểu mỹ nhân, anh là đại mỹ nhân."

"..."

Lắm chuyện!

Cô cau mày lấy trong ngăn kéo tủ một cuộn băng dính, hung hăng dán miệng anh lại.

"..."

Còn dán miệng người ta nữa! Cái đồ cường bức con gái nhà lành này!

"Đại mỹ nhân, ta đến đây!"

Cô áp môi vào môi anh định đòi lại công bằng cho mình, buổi sáng anh mới chạm môi cô có tí xú.

Ố? Dán miệng rồi làm sao hôn?

Cô lại đen mặt giật miếng băng dính ra.

"Ồi giời ơi!! Nhẹ nhàng thôi nữ hoàng bề hạ của tôi!!"

Lột miếng băng dính mạnh quá làm anh tí nữa thì đi luôn một mảng da trên mặt.

"Ồn ào quá! Nói ít thôi! Dán miệng anh vào không oan tí nào đâu!"

Kỳ Tâm sắc mặt đen thui giờ cuộn băng dính lên định dán lại.

"..."

Nữ hoàng của anh, em làm gì cứ làm, anh im đây, lạy em đừng dán miệng anh.

"Anh tỏ ra thẹn thùng đi, vậy mới kích thích chứ."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Từ từ anh dạy dỗ thêm

Vũ Di Phàm rất không cam tâm giả vờ thẹn thùng.

"Không phải thẹn thùng như thế! Anh là thiếu nữ mới lớn đấy à? Thẹn thùng giống tiểu mỹ thụ mỏng manh yếu đuối cơ!"

"..."

Lại phát bệnh nghiện đam mỹ rồi đây!

Đã cho nằm trên rồi mà còn không biết điều, còn muốn kén cá chọn canh.

Nhưng mà mức độ này anh vẫn chiều được.

Kỳ Tâm thỏa mãn nhìn "tiểu mỹ thụ Vũ Dĩ Phàm" nhà mình, cúi đầu xuống hôn anh.

Vũ Dĩ Phàm âm thầm thờ dài trong lòng, không nhìn được cốc đầu cô một cái.

Đã không biết mà còn lớn miệng gào hét, không biết hôn mà cứ đòi nằm trên.

Anh đưa tay ấn chặt gáy cô, môi lưỡi giao nhau, anh tham lam ghì chặt cô vào lòng, đòi lại công bằng cho mình trong suốt quãng thời gian không được ở gần cô.

"Hức..."

Một tiếng nức nở của cô bật lên, anh giật mình buông ra, Kỳ Tâm mặt đỏ bừng bừng thờ hồn hèn như chó.

"..."

Vũ Dĩ Phàm nhìn cô lắc lắc đầu.

Đứa nào mới vừa nãy hùng hổ đòi nằm trên?

Bây giờ thì nhìn đi, mới hôn thôi mà đã vật vã thế kia rồi.

Anh xoa xoa mái tóc hơi rối vì vật lộn của cô, đứng dậy đi hướng về phía nhà tắm.

"Anh đi đâu?"

Cô nhìn theo, khuôn mặt đáng thương như mèo nhỏ bị chủ bỏ rơi.

Biểu cảm đó khiến lòng anh mềm nhũn, giọng nói dịu dàng hơn mấy phần:

"Em còn nhỏ quá, sau này từ từ anh dạy dỗ thêm."

Thấy anh như vậy nên cô có cảm giác rất an toàn và tin tưởng, gật gật đầu cho có chứ thực ra chẳng hiểu anh đang nói cái gì.

Anh đi vào nhà tắm xả một bồn nước lạnh, cắn răng bước vào ngâm mình trong đó.

Kỳ Tâm còn nhỏ quá, non nớt quá, bây giờ mà làm cái đó, anh thật sợ cô ấy khóc nhè.

Không phải tại anh già hơn so với cô, mà tại cô mãi vẫn không chịu lớn.

"Anh làm gì trong đó vậy?"

Kỳ Tâm dùng giọng nói ngái ngủ gọi anh.

"..."

Còn dám hỏi à?

Vợ đốt lửa rồi không chịu dập, anh đang phải ngâm nước lạnh an ủi thằng "tiểu Vũ Dĩ Phàm" tội nghiệp đây.

"Ngủ trước đi, anh vào đây."

"Ok."

"..."

Ồ này này, bảo ngủ là ngủ liền à? Quay lại đây an ủi chồng em đi mà!

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Sáng sớm được ông xã nấu cho ăn

Một lúc sau anh quay về giường thì cô đã nằm ngủ say thở đều đều.

Vũ Dĩ Phàm một bụng bồn khoăn, anh đang chăm vợ hay chăm con gái nhỏ đây?

Anh nhẹ nhàng ôm cô vào lòng, nhắm mắt ngủ.

Vợ anh cái gì cũng ngốc, chỉ có bất nạt chồng là vô địch thiên hạ.

Bao giờ em mới chịu lớn?

Anh không muốn khi đứng cạnh em bị người ta nói là thằng ấu dâm đâu.

Một đêm an lành, Kỳ Tâm như bạch tuộc bầu chặt anh ngủ thẳng đến sáng.

Vũ Dĩ Phàm rất tự giác dậy sớm đi chợ nấu bữa sáng, phục vụ tận giường cho bà xã nhỏ nhà anh.

Cô xấu hổ gãi gãi đầu, anh yêu nhà cô không thấy phiền nhưng cô thì trong lòng tự trách áy náy lắm đó nha.

"Trong bếp có gì cần em làm nữa không?"

"Khỏi, anh không muốn cháy bếp."

"..."

Kỳ Tâm đen mặt, cô cũng biết úp mi tôm chứ bộ.

Cuối cùng vẫn cầm củi ăn, lão này tính tình khó ở một chút nhưng nấu ăn phải nói là đỉnh của đỉnh, cô ăn như bị bỏ đói ba năm.

Anh xoa xoa đầu cô, ánh mắt yêu chiều, người ngoài nhìn vào sẽ thấy một cảnh tượng ông bố trẻ giỏi nội trợ đang chăm sóc đứa con gái nhỏ đáng yêu.

Tay anh lần mò đến cái điện thoại của cô, có mặt khẩu mở máy, thần nhiên bấm dãy số ngày sinh của mình, bỏ chặn tất tần tật những cái gì cô đã chặn anh.

Làm xong còn rất "tiện tay" selfie một cái, đằng sau là Kỳ Tâm đang ăn như hổ đói, up lên mạng xã hội, đề caption "Sáng sớm được ông xã nấu cho ăn" cộng với một hàng dài icon trái tim.

Không quên tự tag tên anh vào nữa.

Khi Kỳ Tâm biết mình bị up ảnh ăn như trâu lên mạng thì đã là chuyện của mấy tiếng sau.

Cô muốn nhét Vũ Dĩ Phàm vào bao tải thả trôi sông.

Anh ngồi thu lu một góc vô tội nói:

"Anh không hề chụp xấu, bà xã, em có thể phân biệt trắng đen một tí xíu thôi được không, góc này vẫn xinh mà!"

"Ồi giờ ơi, đừng đánh đừng đánh nữa, để yên cho anh trả lời bình luận xem nào!"

"Em muốn xóa? Mơ đi nha, anh lưu lại rồi, em xóa anh lại đăng!"

"..."

Cô không nghe vào tai, anh lại dỗ ngọt:

"Ồ trường bây giờ đồn chúng ta chia tay đó, anh lạy em, đừng xóa mà, làm ơn đi vợ, hợp tác với anh một xíu thôi được không?"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Thanh mai của Vũ Dĩ Phàm

Mọi người bình luận rôm rả, mới sáng sớm đã bị nhét cầu lương, nữ sinh của Vũ Dĩ Phàm dù đang được nghỉ hè nhưng vẫn không vui nổi, nhìn nam thân nhà mình đã có chủ vẫn không cam tâm khóc lóc một đám với nhau.

Hoa Kỳ Tâm khuôn mặt hậm hực như nhà có trộm, tay lướt lướt bình luận, nếu để cô thấy có ai nói cô tướng ăn xấu, cô lập tức cạo trọc đầu Vũ Dĩ Phàm thì thôi.

Chuyện này chưa xong chuyện khác lại đến.

Có một người bạn tag cô vào một bài viết nào đó trong trang facebook trường cô đang học, tâm trạng buồn bực nên cô không để ý lắm.

Sau đó càng lúc càng có nhiều người tag cô vào bài đăng đó, Kỳ Tâm cảm thấy bất thường, vào xem thì thấy mấy cái ảnh sáng hôm qua Vũ Dĩ Phàm cầm hoa tặng cô giữa sân trường.

Có cả video nữa.

Kỳ Tâm: "..."

Tôi chết rồi, đừng ai gọi hồn tôi nữa nhé.

Vũ Dĩ Phàm thấy cô tròn mắt nhìn điện thoại, hóng hót ngó qua nhìn, cười như phát bệnh.

Anh dùng tốc độ ánh sáng share bài viết đó, còn chọn cái ảnh đẹp nhất làm ảnh đại diện, bộ dạng hí ha hí hửng muốn cả thiên hạ biết anh đây có vợ rồi.

Điện thoại của hai người rung liên hồi, Kỳ Tâm hung hăng ném điện thoại vào người anh, quay mặt vào tường, mặc kệ thế giới xung quanh.

"Alo, Dĩ Việt?"

Thằng em trai trời đánh lâu lắm rồi mới chủ động gọi anh, có chuyện có chuyện.

Dĩ Việt ở đầu dây bên kia khóc đến nước mắt nước mũi tung bay:

"Anh ơi mau về đi, chết đến nơi rồi..."

"Tại sao phải về? Cái gì mà chết? Thằng kia! Nín ngay, nói rõ ràng xem nào!"

Dĩ Việt đang nghỉ hè nên bà Vũ đưa thằng bé về quê, không lẽ ở nhà có chuyện gì sao?

"Chú Ngô bạn thân của bố đến nhà..."

"Thì sao?"

"...dắt theo con gái chú ấy đến nữa..."

"..."

Trong lòng Vũ Dĩ Phàm có mấy tiếng "lộp bộp", căng thẳng nghe tiếp.

Dĩ Việt khóc làm anh muốn đau đầu, vừa khóc vừa nói:

"Cô ta vừa xấu người vừa xấu tính, anh ơi, anh mau cưới bà chị thần kinh Hoa Kỳ Tâm đi, đừng cưới cô ta nha..."

Vũ Dĩ Phàm cúp máy, lông mày nhíu chặt.

Đưa con gái kia, haizz, lúc nhỏ được hứa hôn với anh.

Bố mẹ anh không phải người cổ hủ, nhưng ông bà nội anh thì khác, họ rất thích cô ta, hai nhà rất thân thiết, người lớn trong nhà cứ thể hứa hôn hai đứa trẻ với nhau.

Ông bà nội anh đã qua đời, nhưng ông nội cô ta vẫn còn khỏe mạnh, ông cụ rất để ý đến hôn sự này.

Cái cô Ngô Vi đó, ừm, xấu người thì nói hơi quá, nhưng xấu tính thì đúng là sự thật.

Cô ta đi đến đâu cũng khoe khoang anh là bạn trai thanh mai trúc mã của cô ta, tính tình lại đánh đá chọi búa, có cô gái nào thích anh, cô ta đều chặn đường đánh cho mặt mũi toi tã bầm dập.

Anh mon men đi đến cạnh Kỳ Tâm, cô đang bực mình quay mặt vào tường, anh lay lay cô.

Cô ngoảnh lại, trong tay đang cầm con dao với quả táo, quả táo bị dao chọc cho thủng lỗ chỗ như cái tổ ong.

Vũ Di Phàm: "..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Gia pháp

Cô ngoảnh lại, trong tay đang cầm con dao với quả táo, quả táo bị dao chọc cho thủng lỗ chỗ như cái tổ ong.

Vũ Di Phàm: "..."

Ngô Vi, tôi thấp một nén nhang cho cô, cô không phải đối thủ của vợ yêu nhà tôi đâu.

"Vợ...hự...vợ à, em sắp được nghỉ...nghỉ học hai tuần đúng không..."

"Thì sao? Có chuyện?"

Vũ Di Phàm sợ run lấy bầy, ngoan ngoãn khai hết.

Kỳ Tâm nghe xong đứng phắt dậy, cầm thẳng con dao vào quả táo, nghiêng răng ken két:

"Con nào dám cướp chồng của bốn tiểu thư? Ngô Vi hay Khoai Vi hay Sấn Vi gì bà đây đập một phát là bay hết!"

Cô giờ quả táo bị con dao xiên ngang lên trước mặt anh:

"Anh có tin không?"

"Anh tin anh tin!"

Vũ Di Phàm nuốt nước miếng, vội đấm lưng vợ nịnh nọt.

Đùa nhau à, Kỳ Tâm mà nổi máu giang hồ, bố mẹ cũng nhận không ra.

Trước khi Hoa Kỳ Tâm bị bố bụng bự đại nhân xách cổ đến trường mới để ông tiện giám sát, từng xưng vương xưng bá ở trường cũ.

Gọi bằng một cái tên dễ nghe thân thiện thì là trùm trường.

Lúc đó anh nhìn học bạ của cô mà cũng xanh mặt, đánh bạn như com bữa, nhưng cô có giới hạn của cô, đánh bạn thì cũng là do người ta gây sự với cô trước.

Anh lại gọi bằng một cái tên dễ nghe thân thiện là hự nhưng không hồng.

Kỳ Tâm tranh thủ hai tuần được nghỉ để về nhà giải quyết tình địch.

Hoa gia.

Bà Hoa lâu lắm mới được gặp lại con gái, sực sùi khóc lóc sống chết không cho cô ra khỏi nhà nửa bước.

Con gái bà mà bà còn không rõ sao, sênh cái là chạy tốt đi chơi, cả năm không về nhà, bà nhớ con gái muốn chết.

"Con muốn mua cái gì, mẹ bắt bố con đi mua về cho con. Ở yên trong nhà không đi đâu hết."

"..."

Mẹ ơi, con muốn đi đánh ghen, bố có đánh ghen hộ con được không?

Hiệu trưởng Hoa cũng đồng tình với vợ, đứa con gái này của ông từ nhỏ đã ham chơi, cho nó ra ngoài sao, ông còn chưa hồ đồ đến mức đó.

Cả năm mới về nhà được một lần, hai ông bà chỉ muốn giữ cô ở nhà nuôi cho béo thôi.

"Hoa Kỳ Tâm, bố nói cho con biết, con dám bước khỏi nhà nửa bước, đừng trách ông già này dùng đến gia pháp!"

"..."

Cô sợ xanh mặt vội đầm bóp lưng cho bố bụng bự nhà mình, cất giọng nịnh nọt:

"Cái gì mà gia pháp chứ, đem nó ra là mất hết hạnh phúc gia đình đấy bố ơi..."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Trốn nhà đi đánh ghen

Gia pháp mà hiệu trưởng Hoa nói đến chính là một cái xích.

Dùng để làm gì ư?

Đương nhiên là khi nào cô muốn trốn nhà đi chơi, dùng nó xích cô lại rồi.

Một đứa con gái mà bị xích lại không cho ra khỏi nhà, quá mất hình tượng.

Bố bụng bự đại nhân dùng chiêu này quả là cao tay.

Hoa Kỳ Tâm không cam lòng ngồi một tư thế chỉ đại giữa phòng khách, một tay chống cằm, một tay gõ gõ lên mặt bàn, suy nghĩ làm sao để ra khỏi nhà.

Miệng còn lẩm bẩm liên hồi "Làm sao trốn đi được nhỉ?".....

Bố bụng bự đại nhân: "..."

Này này con ơi, bố vẫn còn ngồi lù lù ở đây, mày âm mưu trốn nhà ngay trước mặt bố đấy à?

Hoa Kỳ Tâm gõ bàn suy nghĩ một lúc, hai mắt lóe sáng, đứng phắt dậy, cúi đầu 90 độ lễ phép nói với hiệu trưởng Hoa:

"Bố ơi, muộn rồi, con lên phòng ngủ đây, bố cũng ngủ sớm đi nha."

"..."

Con nhà mình ngoan một cách bất thường, có chuyện.

Kỳ Tâm hiểu rõ bố mẹ cô mà biết cô chuẩn bị "tái xuất giang hồ" để đi xử lý tình địch, đảm bảo sẽ nhốt cô ở nhà.

Mấy ngày sau đó cô làm một đứa con ngoan ngoãn, ngọt ngào cười nói nịnh nọt bố mẹ để họ mất cảnh giác.

Hiệu trưởng Hoa thấy con gái ngoan ngoãn dễ thương lúc nào cũng quần quýt cạnh mình thì hài lòng lắm.

Buổi tối, Kỳ Tâm ngoan ngoãn gọt hoa quả ngồi xem ti vi cùng nhị vị phụ huynh.

"Bố mẹ, sắp đến sinh nhật con rồi đấy."

"Biết rồi, cứ ngoan ngoãn ở nhà, không la cà lung tung, sẽ có quà bự."

"..."

Vẫn không quên cấm cô ra khỏi nhà, nhị vị phụ huynh nhớ dai quá đấy.

Cô vâng vâng dạ dạ rồi ồm ồm nói tiếp:

"Vũ Dĩ Phàm nói sẽ chuẩn bị cho con một bất ngờ đấy."

Hiệu trưởng Hoa nghe vậy mắt sáng lên:

"Là thật? Thăng nhóc này coi như còn biết điều."

Bà Hoa cũng tươi cười dí đầu cô:

"Hai đứa định làm cái gì vậy?"

Cô giả vờ xấu hổ:

"Cái này...bọn con muốn riêng tư, người lớn đừng xen vào có được không?"

"..."

Nói đến nước này, hiệu trưởng Hoa có khắt khe đến mấy cũng không thể đi theo giám sát cô được.

Thật ra ông chỉ sợ Kỳ Tâm ra ngoài một mình la cà đâu đó không ai biết thôi, còn nếu đi cùng Vũ Dĩ Phàm, ông rất yên tâm.

Đến ngày sinh nhật của cô, sau khi tổ chức đơn giản ở nhà, Vũ Dĩ Phàm đưa cô đi ra ngoài, đi một cách quang minh chính đại.

Quang minh chính đại trốn nhà đi đánh ghen.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Đưa nhau đi trốn

Đến lúc bố mẹ Kỳ Tâm nhận ra con gái bảo bối đi lâu quá chưa về thì cô và anh đã đang vi vu trên đường về quê anh rồi.

"Vũ Dĩ Phàm, anh kiếm đâu ra con xe này vậy?"

Cô ngồi trong xe cảm thấy quá nhàm chán, đòi anh mở nóc xe, thò đầu ra ngoài hú hét.

"Cây như chó kiếm tiền mua cho em chứ gì nữa!"

"..."

Anh đen mặt trả lời.

Cô trợn mắt không tin nổi, đây là siêu xe, không phải xe ô tô đồ chơi, dù anh đi dạy thêm lớp đồng ừn ừn cũng không thể kiếm được nhiều tiền như vậy.

"Xe này đắt lắm đó..."

Cô lẩm bẩm, chợt nghĩ ra cái gì, kích động hú hét:

"Anh trúng thưởng được con xe này à? Hên quá vậy!?"

"..."

Anh nhăn mặt nhìn bà xã nhỏ nhà mình hoa chân múa tay, nói đồng đặc từng chữ:

"Anh tự kiếm tiền mua."

Cô đang hoa chân múa tay, khựng lại như robot hết pin.

Anh sợ thông tin mình vừa thốt ra dọa cô ngu người luôn rồi, vội bổ sung:

"Chơi chứng khoán."

"..."

Kỳ Tâm ngu người, anh yêu nhà cô thật sự có năng khiếu về lĩnh vực này.

Hi hi, thầy giáo khô khan cũng biết học cách làm tổng tài bá đạo rồi à nha.

Cô im lặng được mấy giây lại hoa chân múa tay gào hét tiếp.

Vũ Dĩ Phàm "..."

Cười con người tăng động này về nhà, chắc là phải thuê bảo mẫu đi bên cạnh chăm sóc mắt.

Điện thoại của cô rung chuông, cô đang hú hét, không nghe thấy gì.

Anh nhìn người gọi đến.

Bố Bụng Bự!!!

Anh nuốt nước bọt đánh ực một cái, run rẩy bấm nghe, chỉ nghe thôi, không dám mở miệng nói gì.

"Hoa Kỳ Tâm!!! Mày ở đâu mau rút về nhà cho bố!!!"

Đáp lại ông chỉ là tiếng hú hét của Kỳ Tâm.

Anh ôm trán, định mở miệng lắp liếm vài câu cho qua, thì cô lại bất ngờ mở miệng hát:

"Bố em hút rất nhiều thuốc

Mẹ em khóc mất lệ nhòa

Bố anh thì đi lại còn mẹ anh gọi điện thoại đến từng nhà..."

"..."

"...Muốn đưa anh đi trốn đến tận cùng trái đất...hú hú hê hê..."

"..."

"...Muốn ném hết tất cả đồ mà đi...hú hú hê hê..."

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Ra mắt bố mẹ chồng

"Hoa Kỳ Tâm!! Mày có giỏi thì đừng có vác mặt về đây nhìn mặt ông già này nữa! Vũ Dĩ Phàm, anh liệu hồn nhà anh đấy!!!"

Anh suy sụp, lại bị bố vợ ghim rồi.

Anh tự nhủ sau này, anh và cô mà có con, anh nhất định phải nghiêm khắc dạy dỗ nó.

Không thể để nó bá đạo ương bướng giống như mẹ nó được.

Nhiều năm sau khi anh bị con yêu nhà mình chọc cho tức nổ phổi thì mới hối hận nghĩ lại ngày hôm nay, nhưng dĩ nhiên đó là chuyện của sau này.

Vũ gia.

Ông Vũ lần đầu nhìn thấy Kỳ Tâm, phần khích như một đứa trẻ được cho quà.

Sức khỏe của ông không tốt, ông bị đau khớp chân, không tiện đi lại xa xôi, luôn bị bà Vũ bắt ở nhà nghỉ ngơi.

"Lão Vũ này, không ngờ ông cũng giống tôi, nhìn thấy con bé lần đầu tiên đã ưng ý rồi!"

Bà Vũ cười tươi như hoa, gu chọn con dâu của hai ông bà hợp nhau ghê.

"Hi hi, bố mẹ đúng là tâm đầu ý hợp, người ta nói thuận vợ thuận chồng tát Biển Đông cũng cạn đó!"

"Ha ha ha ha ha...con bé này biết nịnh người lớn quá..."

Ông Vũ cười lớn, ánh mắt hiền hòa nhìn cô.

Sau đó liền nhìn sang Vũ Dĩ Phàm, thái độ quay ngoắt 180 độ:

"Thằng kia! Mày nhìn xem, con bé ngoan ngoãn như thế này, hiểu chuyện như thế này! Liệu mà lo giải quyết Ngô Vi kia đi! Đừng có làm con dâu tao buồn lòng!"

"..."

Vũ Dĩ Phàm ngậm miệng không nói, bố ơi con sợ vợ lắm, cứ để vợ con giải quyết đi.

Ông Vũ mỗi lần nhìn thấy bản mặt tê liệt không cảm xúc của thằng con nhà mình là lại ca cẩm phàn nàn, thằng con trai ông tính tình quá là khó ỡ, con gái theo rất nhiều nhưng không ai chịu đựng nổi tính nết của nó.

May quá con bé Kỳ Tâm này đến hết nó đi cho ông nhờ rồi.

...

Tin tức Vũ Dĩ Phàm dẫn một cô gái về nhà ra mắt bố mẹ nhanh chóng đến tai Ngô Vi.

Cô ta mấy lần đến Vũ gia nghe ngóng, nhưng ở đây không ai chào đón cô ta, ông bà Vũ lúc nào cũng nói Vũ Dĩ Phàm không có nhà.

Ngô Vi nhắc đến đứa con gái Vũ Dĩ Phàm dẫn về nhà, ông bà Vũ thân nhiên đáp lại:

"Ừ, đó là bạn gái thằng Phàm, đính hôn rồi."

"..."

Ngô Vi ủy khuất cắn môi, nước mắt chực trào ra:

"Hai bác đừng đùa vậy chứ, rõ ràng cháu và anh Dĩ Phàm có hôn ước..."

"Có sao? Hai bác chẳng nhớ gì cả, cháu có nhầm lẫn gì không?"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Nhẫn đính hôn

Hai ông bà nói dối không chớp mắt, haizz, vì con dâu ngoan của chúng ta, vứt hết liêm sỉ cũng được.

Ngô Vi một bụng bức tức nhưng không thể nói lại, chỉ là lời hứa miệng từ năm nào năm nào, không có bằng chứng, ông bà Vũ muốn thất hứa cô ta cũng chẳng làm gì được bọn họ.

"Nhưng cháu và anh ấy là thanh mai trúc mã, từ nhỏ đã lớn lên cùng nhau mà..."

"Bậy bậy, hai bác đâu có nuôi cháu ngày nào, sao lại nói là lớn lên cùng nhau được chứ?"

Ngô Vi bóp chặt bàn tay, uổng công cô ta trước giờ luôn coi ông bà Vũ là bố mẹ chồng, khép nép nịnh nọt giả vờ thảo mai trước mặt họ.

Dĩ Việt thì không được lịch sự như thế, cậu ghét bỏ Ngô Vi ra mặt:

"Bà chị này, ăn bậy được nhưng tuyệt đối không thể nói bậy, chị nói ai là thanh mai trúc mã của chị đấy? Anh tôi nhìn thấy chị là chạy mất dép rồi, không biết xấu hổ còn nhận vợ thanh mai trúc mã cái gì???"

"Dĩ Việt, không được vô lễ!"

Hai ông bà miệng thì trách mắng nhưng ánh mắt nhìn thằng con nhỏ lại sáng ngời ngời.

Con trai ngoan, chửi hay lắm, lát nữa bố mẹ thưởng sau.

Ngô Vi nghiêng chặt răng, gờ tay lên vuốt nữa định đánh Dĩ Việt, nhưng thấy sắc mặt khó coi của ông bà Vũ, vội hạ tay xuống, hậm hực bỏ về.

Cô ta lồng lộn ghen tức, sẵn lòng khắp nơi tìm bằng được đứa con gái to gan dám cướp Vũ Dĩ Phàm từ tay cô ta.

Giữa cánh đồng hoa.

"Vũ Dĩ Phàm, quê anh trồng hoa, đẹp như thế này, thơ mộng như thế này, mà sao lại mọc ra một người tính tình khó ở như anh thế hả?"

"Không liên quan."

Anh đen mặt trả lời, vội chuyển đề tài để mau được về nhà:

"Anh chụp đây bộ nhớ luôn rồi, bao giờ chúng ta mới về nhà vậy?"

Cô ngừng tạo dáng, kiêu ngạo đáp:

"Đánh người xong mới về!"

"..."

Anh đỡ trán, đánh người cũng phải chọn đánh ở cánh đồng hoa, vợ cũng thật biết tận hưởng thú vui tao nhã.

Kỳ Tâm đương nhiên không biết anh nghĩ như vậy trong đầu, cô chọn chỗ này đơn giản vì vắng người, cô không muốn bố mẹ chồng nhìn thấy bộ dạng chị đại giang hồ của cô.

"Con khốn, tại sao mày dám cướp bạn trai của tao???"

Ngô Vi tìm cả ngày trời cuối cùng cũng tìm tới đây.

Kỳ Tâm cười giảo hoạt, lớn tiếng hét lại:

"Ai là bạn trai mày?"

Cô ta tức đỏ bừng mặt, chỉ vào Vũ Dĩ Phàm:

"Là anh ấy, mày đừng giả ngây giả ngô!"

"Là tao giả ngây giả ngô hay là mày giả mù giả điếc?"

Kỳ Tâm kiêu ngạo giơ tay lên, tay còn lại cầm tay Vũ Dĩ Phàm giơ lên.

Hai cái nhẫn nhỏ xinh yên vị trên tay cô và anh.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Chị có làm gì đâu

Sắc mặt Ngô Vi tái nhợt.

Kỳ Tâm thấy vậy còn chưa đủ, lại bổ sung thêm:

"Vừa đăng ký kết hôn hôm qua xong."

"..."

Ngô Vi hần học gào hét:

"Mày nói láo!! Con bánh bèo thảo mai vô dụng!! Mày không xứng với anh Dĩ Phàm!!"

Vũ Dĩ Phàm hừ lạnh một tiếng, Kỳ Tâm ôm anh một cái vỗ về, giấu cợt nhìn Ngô Vi đang lao về phía cô.

Vài giây sau.

Ngô Vi nằm sòng soài trên đất, trên mặt có hai dấu bàn tay màu đỏ bắt mắt, đầu tóc rối bù xù, khoe miệng rỉ máu, chặt vật thảm hại, miệng không ngừng lải nhải:

"Con bánh bèo...mày không xứng..."

Vũ Di Phàm lo lắng cầm tay cô thối thối:

"Có đau không?"

Kỳ Tâm ứa nước mắt, chỉ vào một chấm máu nhỏ xíu xiu trên tay:

"Cháy máu rồi...đau..."

Đó là máu của Ngô Vi dính trên tay cô.

Vũ Di Phàm thở dài dí đầu cô:

"Lần sau không cho phép quậy như này nữa. Mau về nhà băng bó vết thương."

Ngô Vi đang khó khăn đứng dậy cách đó không xa: "..."

Kỳ Tâm rất hài lòng, về mặt rạng rỡ ngoảnh lại, bắt chước giọng điệu hống hách lúc nãy của cô ta:

"Con bánh bèo thảo mai vô dụng!!"

Trong bữa cơm

"Hai đứa gặp Ngô Vi rồi à? Nó không làm khó con chứ?"

Ông bà Vũ lo lắng hỏi Kỳ Tâm.

"Con không sao, cô ta nhìn thấy con, cảm thấy thua kém con quá nhiều thứ, nên tự xấu hổ rút lui rồi ạ."

Cô tuôn một tràng trôi chảy, nói dối không chớp mắt.

"Phải rồi, con đầu ngoan của chúng ta ưu tú như thế này cơ mà."

Hai ông bà cười tươi như hoa, thi nhau gấp thức ăn cho Kỳ Tâm, đến nỗi bát của cô chất thành một ngọn núi nhỏ.

Vũ Di Phàm: "..."

Vợ yêu, em nên đi đóng phim, em rất có năng khiếu.

Lời của Kỳ Tâm có thể lừa được ông bà Vũ chứ làm sao lừa được Di Việt, sau bữa cơm, cậu hỏi nhỏ:

"Chị làm sao xử được cô ta vậy?"

Kỳ Tâm gãi gãi đầu, về mặt trong sạch vô tội:

"Có xem Diên Hi Công Lược chưa? Chị chỉ tát cô ta giống Ngụy Anh Lạc tát Nhĩ Tĩnh thôi à!"

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Bà phải dạy cho ông một trận

Hoa Kỳ Tâm ở nhà Vũ Di Phàm chơi đến quên trời quên đất, gần hết kỳ nghỉ cô mới nhớ ra phải về nhà chuẩn bị quay lại trường học.

Cũng lại sắp vào năm học mới, hai anh em Vũ Di Phàm cũng phải lên thành phố.

Ông bà Vũ nhìn đám nhỏ dắt nhau đi mà buồn bã không thôi.

Bà Vũ nhân lúc không ai để ý, nói nhỏ vào tai Vũ Di Phàm:

"Con ơi, mày tranh thủ con bé học xong là cưới luôn cho mẹ, mấy đứa đi hết trong nhà buồn muốn chết, mẹ thêm bé cháu lắm rồi!"

"..."

Vũ Dĩ Phàm tỏ vẻ con cũng chịu thôi, mẹ muốn bế cháu sao, còn khuya, vợ con cô ấy còn chưa chịu lớn.

Hoa già.

Hiệu trưởng Hoa vác chổi chờ sẵn, Vũ Dĩ Phàm nhìn từ xa mà đã dựng hết tóc gáy, nhìn sang vợ yêu nhà mình đang tung tăng nhảy chân sáo, cảm thấy tận thế sắp tới đến nơi rồi.

Kỳ Tâm tung tăng nhí nhảnh chạy đến ôm chầm lấy bố bụng bự đại nhân:

"Ồi giờ ơi bố ơi con nhớ bố muốn chết mất thôi..."

"Tình cha ấm áp như vàng thái dương

Ngọt ngào như dòng nước trôi đầu nguồn..."

"Vòng tay của bố thật ấm áp, thật an toàn, con nhớ quá..."

"Con bắt đắc dĩ mới phải đi lâu thế thôi, từ từ vào nhà con kể bố nghe nha..."

Vũ Dĩ Phàm: "..."

Chứ không phải em háo hức muốn đi đánh ghen, tát cho tình địch tí nữa đi luôn hàm răng à?

Kỳ Tâm nhìn về mặt quần quéo của bố mình, gỡ cây chổi trong tay ông vứt đi, ngoan ngoãn dìu ông đi vào nhà.

"Bố đi cẩn thận kẻo ngã nhé..."

"Khỏi cần dìu, vừa hôm qua mày gọi cho bố nói bố béo quá phải chăm tập thể dục cơ mà?"

"..."

Vào đến nhà, nhìn thấy khuôn mặt lo âu của bà Hoa, cô lao đến thủ thi thỏ thẻ mấy câu, bà lập tức cười tươi như hoa, dĩ nhiên cô một cái.

Hiệu trưởng Hoa: "..."

Vợ mình vẫn như thế, dễ dụ như con nít.

Vũ Dĩ Phàm: "..."

Vợ mình vẫn như thế, dụ người lớn quá dễ.

Bà Hoa nhìn về mặt muốn cãi nhau của hiệu trưởng Hoa, trừng mắt một cái, ông lập tức im re.

Hai ông bà biết con gái mình đi đâu, chẳng qua là con bé đi xa nên không khỏi lo lắng.

Ông chồng bà bình thường luôn bị vợ và con bắt nạt, không biết tìm ai xả giận nên hay cáu gắt với con rể gốc Vũ Dĩ Phàm thôi.

Lần này bà phải nói giúp hai đứa nó, ông chồng bà già rồi mà tính tình như trẻ con, bà phải dạy cho ông một trận, cho chừa thói ăn hiếp con rể.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Rải cầu lương xa giận

"Thật ra là vì bố chồng con sức khỏe không tốt, vừa mới tái phát bệnh cũ, mà bố mẹ biết rồi đấy, đó giờ ông ấy chưa gặp con lần nào, nếu để ông ấy xa xôi lận lộn đến đây thì cả nhà mình cũng quá có lỗi đi, cho nên con..."

"Biết rồi."

Hiệu trưởng Hoa cau mày ngăn đứa con gái lăm lăm nhà mình lại.

Không ngăn thì không biết còn nói đến bao giờ đâu.

"Ông cũng khó ở nó vừa vừa thôi, Tâm Tâm nó mới về ra mắt bố mẹ chồng lần đầu, nó lúng cuống lo lắng quên không nói với chúng ta thôi mà."

Hiệu trưởng Hoa: "..."

Tôi rất dễ ở mà!

"Còn một điều quan trọng, ông nhìn nhà thông gia đối với Tâm Tâm thế nào, nhìn lại ông đối với con rể thế nào! Có thấy xấu hổ không?"

"Tôi làm sao?"

"Đừng tưởng tôi mù nghe chưa? Mỗi lần ông nhìn thấy con rể là lại kiểm soát bắt nạt nó! Thôi ngay thôi trẻ con đấy đi nghe chưa?"

"..."

Bà Hoa tiện tay cầm cái chổi lông gà gần đó, giơ lên trước mặt hiệu trưởng Hoa:

"Coi chừng tôi đấy!"

"..."

Hoa Kỳ Tâm và Vũ Di Phàm chụm đầu vào nhau cười muốn rụng răng.

Hiệu trưởng Hoa quát mắt nhìn con rể ngốc đang to gan cười mình, tính mở miệng quát anh một trận như mọi khi.

Một ánh mắt của bà Hoa bắn qua, ông ngay lập tức ngậm miệng.

...

Kỳ nghỉ của cô sắp hết, cô phải gấp gấp chuẩn bị quay lại trường học, đến ngày sinh nhật cũng làm rất qua loa đơn giản.

Cô buồn bực không biết tìm ai xả giận, cuối cùng vẫn chỉ có thể xả lên đầu Vũ Di Phàm.

"Còn không phải tại em háo hức muốn đi đánh ghen sao, đồ thừa ai nữa?"

Kỳ Tâm âm ỉ tui thân, vì muốn khẳng định chủ quyền của mình với Vũ Di Phàm nên hai người đã đính hôn luôn trong tiệc sinh nhật của cô, sau đó vội vàng vàng đi đăng ký kết hôn.

Chuyện trọng đại mà cứ thế vèo vèo cái là xong.

Kỳ Tâm đau khổ khóc ngất trong nhà vệ sinh.

Vũ Di Phàm thờ dài dỗi cục bông nhỏ nhà mình nín, chìa điện thoại cho cô xem.

Trong điện thoại của anh đầy áp ảnh chụp hôn đó đính hôn, ảnh hôn đó chụp ở cánh đồng hoa quê anh, ảnh anh tặng hoa cho cô ở trường cô, ảnh kỷ yếu cấp ba của cô, ảnh linh tinh anh chụp trộm cô, ảnh linh tinh hai người selfie cùng nhau, vân vân và mây mây.

"Tâm trạng em không tốt? Được rồi, bây giờ chúng ta đi rải cầu lương xả giận!"

Vũ Di Phàm đem đóng ảnh đó up hết lên mạng xã hội, lập hẳn một cái album ảnh.

Thử một lần chơi lớn xem thiên hạ có trầm trồ.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Thèm bé cháu muốn điên rồi

Mọi người bị anh và cô nhồi nhét cầu lương đã quá quen, nhưng vẫn chỉ có thể không cam lòng nuốt.

"Thầy Vũ thật quá đáng, tụi em sẽ hủy theo dõi thầy!"

Hội nữ sinh cuồng Vũ Di Phàm phấn nộ tuyên bố.

Nhưng vừa bỏ theo dõi hôm nay, ngày mai lại bám theo dõi lại.

[...]

Kỳ Tâm ở trường là một học bá, với thành tích của cô thì hết năm nay là đã có thể tốt nghiệp.

Vũ Di Phàm biết vậy thì mừng rơi nước mắt.

Chờ cô tốt nghiệp là anh sẽ tóm con dâu về nhà cho mẹ anh luôn.

Anh không nhịn được lập tức kể cho ông bà Vũ là Kỳ Tâm sắp tốt nghiệp rồi.

Bà Vũ nghe con trai nói qua điện thoại thì hận không thể mọc cánh bay đến chỗ anh để mở tiệc ăn mừng.

"Con à, mẹ nói này, có rảnh thì về nhà nhé, mẹ đang lên danh sách khách mời đám cưới rồi!"

"Không không, vẫn là phải ra mắt họ hàng trước đã!"

"Chụp ảnh cưới!!! Bao giờ hai đứa định đi chụp ảnh cưới đây???"

"Hay là mẹ đi mua sẵn bím sữa với quần áo trẻ con nhé!!!"

Vũ Di Phàm "..."

Mẹ nghĩ đi xa quá rồi đấy, chắc là thèm bé cháu muốn điên rồi.

[...]

"Tâm, em nổi tiếng rồi!! Tôi thật tự hào về em, học trò cưng của tôi!!"

Vị giáo sư khoảng bốn mươi tuổi vỗ vai Kỳ Tâm khen nức nở, anh ta tuổi còn trẻ nhưng rất có tiếng nói trong giới thiết kế thời trang.

Ông thầy này tính tình phóng khoáng tự do, gặp được kiểu học trò cá tính nổi loạn như Kỳ Tâm chẳng khác nào tìm được tâm can tri kỷ.

Thành tích của Kỳ Tâm quá xuất sắc, mới chuẩn bị tốt nghiệp thôi mà các thương hiệu nổi tiếng đã thi nhau săn đón.

"Tâm, sau này có dự định gì không?"

Kỳ Tâm gãi gãi đầu, dự định gì chứ, cưới mỹ nhân về nhà đã rồi tính sau.

Cô tự nhận mình là một bé ngoan, nên nghĩ gì nói nấy:

"Em lấy chồng đã rồi tính sau ạ."

"..."

Học trò không có chí tiến thủ, vị giáo sư quá thất vọng, chỉ thiếu điều muốn vào bệnh viện thở bình oxy.

[...]

Kỳ Tâm được các nhãn hàng săn đón ào ào, nổi tiếng như một minh tinh nhỏ.

Cô mới hai mươi một tuổi.

Vũ Di Phàm hai mươi tám tuổi.

Cô vượt nửa vòng Trái Đất về nhà, mọi người đều mừng muốn rơi lệ, mong cô và anh mau cưới.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Bà chủ nhỏ

Buổi tối, anh và cô ôm nhau ngắm sao.

"Em thật muốn mau mau cưới anh về nhà, nhưng mà..."

Vũ Dĩ Phàm im lặng.

"...em mới hai mươi một tuổi..."

Kết hôn sớm như vậy đối với sự nghiệp của cô là một sự cản trở.

Vũ Dĩ Phàm không nói gì, trong lòng ảo não, anh thương vợ, nhưng anh cũng tội nghiệp lắm đấy biết không?

Anh gần ba mươi rồi, anh sắp thành ông chú già ế vợ rồi!

"Vậy khi nào em mới chịu cưới anh?"

Kỳ Tâm nhìn anh ừ ừ, cảm thấy rất có lỗi, cô ghét nhất là nhìn thấy trai đẹp phải đau khổ đó.

Cô bắt lực gục đầu vào vai anh sụt sịt khóc.

Anh hoảng loạn vội lau nước mắt cho cô, miệng liến thoắng:

"Anh sai rồi, anh sai rồi! Muốn cưới lúc nào là do em hết! Tám mươi tuổi cưới cũng chưa muộn!"

"..."

Cũng mạnh mẽ lắm ha.

Bốn năm sau.

Hoa Kỳ Tâm bây giờ là bà chủ một công ty thời trang lớn, công ty thời trang One One.

Kỳ Tâm rất có tài năng, lại có ông thầy tên tuổi tầm cỡ đi đâu cũng đem cô ra khoe nên cô cũng có chút ảnh hưởng trong giới thời trang.

Ra ngoài là phải nhìn trước ngó sau xem có phóng viên bám theo không.

"Hoa Kỳ Tâm, One One liên tục phát triển, mở chi nhánh tại nước ngoài, xin hỏi cô có cảm nghĩ gì không?"

"Hoa Kỳ Tâm, được biết năm nay cô mới hai mươi lăm tuổi, xin hỏi cô đã làm thế nào để gây dựng được thương hiệu One One lớn mạnh như vậy?"

"Hoa Kỳ Tâm, được biết bạn trai cô Vũ Dĩ Phàm là một thiên tài trong lĩnh vực cổ phiếu, chứng khoán, cổ phiếu One One liên tục tăng có phải là công lao của anh ấy không?"

"Xin hỏi cô và anh Vũ Dĩ Phàm tương lai có tính đến chuyện hôn nhân không?"

"Hoa Kỳ Tâm, xin hỏi cái tên One One có ý nghĩa gì đặc biệt không? Có phải cô lấy cảm hứng từ bánh gạo One One không?"

"..."

Kỳ Tâm: "..."

Bánh gạo One One cái khi ấy, cô đặt tên thương hiệu của mình là One One đơn giản vì cô và Vũ Dĩ Phàm đều sinh vào ngày mùng 1 thôi.

Phóng viên mấy người xầm xì nó vừa vừa thôi chứ!

Cô khóc thành một dòng sông, thả tôi về với anh yêu nhà tôi đi!

Mà ở một nơi khác, anh yêu nhà cô cũng bị phóng viên vây lại thăm không kém cô là mấy.

Mấy năm nay Tâm Tâm nhà anh phát triển sự nghiệp, anh đôi lúc cảm thấy mình chỉ là một thầy giáo, không xứng với cô.

Vũ Dĩ Phàm bị suy nghĩ đó ám ảnh, người như được tiêm máu gà, lập một công ty chuyên về lập trình phần mềm.

Nam thần IT, fan xếp hàng xin chữ ký đến tắc đường thôi chứ có nhiều đâu.

Chương 89: Bao giờ mới chịu cưới?

"Hoa Kỳ Tâm, bao giờ em mới chịu lấy anh?"

Vũ Di Phạm hỏi cô câu hỏi quen thuộc, bốn năm nay anh hỏi cô câu này không biết đã bao nhiêu lần.

"Cho em mười giây suy nghĩ đã!"

"..."

Chuyện trọng đại cả đời, không phải đi mua mớ rau ngoài chợ, mười giây thì suy nghĩ được cái khi gì.

"Bao giờ mới chịu lấy?"

Anh sốt ruột lặp lại lần nữa.

Anh đã ba mươi hai tuổi rồi, dù nhìn bề ngoài không ai nghĩ anh đã hơn ba mươi, nhưng sự thật anh vẫn đã hơn ba mươi.

Mẹ anh mỗi ngày đều ca cẩm giục anh lấy vợ, nhức đầu muốn chết.

Vợ yêu nhà anh thì càng ngày càng phát triển sự nghiệp, không ít nam minh tinh nổi tiếng đang có ý với cô.

Cứ uống giấm sống qua ngày như này sẽ có lúc loét dạ dày đến chết mất.

"Hết mười giây rồi, Hoa Kỳ Tâm, bao giờ em mới...chịu...ừ ừ ừ..."

Cô bất ngờ chạm môi anh một cái, anh đang hăng say nói lập tức ngậm miệng.

"Nói nhiều, bây giờ cưới!"

Vũ Di Phạm ngốc luôn tại chỗ.

Kỳ Tâm gọi cho thư ký của cô:

"Ừ, đúng rồi, đem chúng tôi nhà riêng của tôi!"

Thư ký làm việc hiệu suất rất cao, rất nhanh đã ôm hai bộ trang phục cô dâu và chú rể đến.

Cô ấy nhìn thấy Vũ Di Phạm đẹp trai ngồi ngồi nhưng mặt không đổi sắc, chỉ im lặng đứng một bên chờ sai bảo.

Chồng sắp mà, đưa nào bị ngu mới dám sân si chồng sắp.

Vũ Di Phạm nhìn hai bộ trang phục lộng lẫy, ánh mắt kinh diễm.

Đây chính là trang phục Kỳ Tâm tự tay thiết kế từ khi cô còn là học sinh cấp ba, thiết kế dành riêng cho hai người.

Bao nhiêu năm rồi cô ấy vẫn canh cánh trong lòng, âm thầm chuẩn bị cho ngày trọng đại của họ.

Cục bông nhỏ oi, anh phải đợi em lên đầu gối mới được, vậy mới bù đắp được tâm ý của em.

Nghĩ gì làm nấy, anh đi đến đợi cô lên cổ gối, xoay vòng vòng hú hét như bệnh nhân tâm thần trốn trại.

"Tiểu Vy, cứu tôi, má ơi chóng mặt quá!!!"

"Khụ, sắp oi, tôi vẫn nên tránh mặt thì tốt hơn!"

Thư ký Tiểu Vy tự thấy mình là thành phần thừa thãi ở đây, vội co chân chạy mất dép.

Hình tượng nam thần của Vũ Di Phạm trong lòng Tiểu Vy sụp đổ ầm ầm, trời ơi, mấy người đẹp đều điên như vậy sao.

Sếp của cô tăng động khò nói, chồng sếp còn bá đạo hơn.

Tiểu Vy nghĩ đến thế hệ tương lai thừa hưởng gen của hai người này, chỉ biết thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Đám cưới

Truyền thông đưa tin về đám cưới của Hoa Kỳ Tâm và Vũ Di Phạm.

Trước đó Kỳ Tâm đăng một status mang tính chất "cà khịa" ông xã tương lai nhà mình:

"Nàng dâu nhỏ quá nóng lòng, không nhịn được, suốt ngày đòi cưới."

Giới thời trang và giới IT được một phen cười không nhịn được miệng.

Đám cưới của hai người được các trang báo đăng tin liên tục, ai bảo người ta tuổi trẻ tài cao, khách mời toàn minh tinh nổi tiếng, nhân vật tầm cỡ.

Chỉ có điều vốn là ngày trọng đại mà cô dâu chú rể cứ như đang diễn hài cho mọi người xem.

Hoa Kỳ Tâm cứ như không biết cái mình đang mặc trên người là váy cưới, tung tăng bay nhảy, quậy hết sức quậy hết mình, không để ý cái gì gọi là thướt tha duyên dáng.

Hình tượng ngọc nữ của giới thời trang tan thành mây khói.

Vũ Di Phạm đen mặt chạy theo canh chừng cô dâu tăng động nhà mình.

Rất ra đáng một ông bố bím sữa chạy theo trông con.

Từ khóa "ngọc nữ tăng động" và "nam thần bảo mẫu" trở thành hot search ngày hôm đó.

Cộng đồng mạng cười rộ, sau chuyện này Vũ Di Phạm và Hoa Kỳ Tâm đều nhận được rất nhiều lời mời quảng cáo bím, sữa, bột trẻ em, đồ chơi, thời trang mẹ và bé, vân vân và mây mây.

Hoa Kỳ Tâm xem tin tức, ăn năn hối lỗi nhìn ông xã nhà mình, giọng nhỏ như muỗi kêu:

"Ông xã đừng giận mà, mấy lời mời quảng cáo này không tôi đâu."

Vũ Di Phạm lạnh mặt không nói chuyện.

Kỳ Tâm nhìn anh, quá sợ hãi, chồng ngoan ảm áp offline, thầy giáo ôn thần online rồi.

Cô vội tránh anh càng xa càng tốt, ngày xưa đi học anh làm thế nào trị cô, cô chưa bao giờ quên.

Vũ Di Phạm rất muốn đem cô ra đánh mông, ngày nào không gây chuyện gà bay chó sủa thì ngày đó không chịu được.

Cô đang mặc bộ đồ ngủ con thỏ, Vũ Di Phạm nhìn cái đuôi thỏ ngắn ngắn xù xù đang quay về phía mình, thở dài mấy tiếng, vẫn là không nỡ đánh mông.

Kỳ Tâm thấy anh không nói gì, trong lòng xoắn xuýt không biết làm sao cho anh hết giận.

Anh ghét nhất là bị người ta so sánh tuổi với cô đấy, lần này căng rồi.

Cô còn muốn thuyết phục anh nhận mấy lời mời quảng cáo kia cùng cô cơ.

Vũ Di Phạm lạnh mặt ngồi lên giường, tay vỗ vỗ chỗ bên cạnh:

"Qua đây."

Kỳ Tâm: "..."

Không qua, đưa nào ngu mới qua.

Lông mày anh nhăn tít, mắt kiên nhẫn lặp lại:

"Qua đây."

Kỳ Tâm: "..."

Dạ em qua liền.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Thỏ trắng bị sói xám ăn sạch

"Muốn đi đóng quảng cáo?"

"Đúng... đúng vậy..."

Cô bị anh nói trúng tim đen, chỉ có thể áp ứng thừa nhận.

Anh đen mặt, muốn đóng quảng cáo là cái có, muốn quậy tung nóc nhà mới là thật.

Trò vui siêu to khổng lồ này đòi nào người tăng động như Kỳ Tâm có thể bỏ qua.

"Ông xã, làm ơn nhận lời đi mà..."

Lỡ bị lộ tẩy ý đồ rồi nên cô đành mặt dày xin xỏ luôn.

Khuôn mặt Vũ Dĩ Phàm thoáng qua một tia lưu manh, chậm rãi nhả ra thánh chỉ lời vàng ý ngọc:

"Muốn anh đồng ý cũng không phải là không thể, chỉ có một điều kiện..."

"Điều kiện gì?"

Cô hóng hót nhún nhảy trên giường, cái đuôi thỏ lắc lắc theo động tác của cô.

Vũ Dĩ Phàm gian xảo nhắc cô ngồi lên đùi mình, cười hắc hắc:

"Điều kiện đơn giản lắm."

"..."

"Đêm nay, nằm hiệp."

Kỳ Tâm sợ xanh mặt, kịch liệt khóc mếu ăn vạ vẫn không sao thoát được vuốt sói của Vũ Dĩ Phàm.

Trách ông trời sinh ra Hoa Kỳ Tâm ta đây mà lại ban cho ta chỉ số IQ âm vô cực, cái gì cũng bị sói thành tinh Vũ Dĩ Phàm lừa cho toi bởi hoa lá.

"Ngoan, đừng nhảy nháo nữa, giữ sức đi."

"..."

Hu hu, mẹ ơi, tôi già chết đây.

Kỳ Tâm khóc cha gọi mẹ làm như Vũ Dĩ Phàm chuẩn bị đưa cô lên giàn thiêu không bằng, vì đang ở thế bị động nên cô luôn đinh ninh trong đầu sắp tới cô sẽ đau đến chết đi sống lại.

Vũ Dĩ Phàm: "..."

Trẻ nhỏ IQ thấp thật khó dạy quá.

Cuối cùng vẫn là thỏ trắng bị sói xám ăn sạch không chừa lại một cọng lông.

Kỳ Tâm eo mõi lưng đau, cảm giác người bị gãy làm đôi, mẹ ơi, nam thần cầm dục lâu năm sức chiến đấu thật đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Bố Em Sẽ Nuôi Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.